

25

ÖLÜM YENİLDİ

Kutsal Yazılar, Adem'in "**öldüğünü**" söylerler. (Yaratılış 5:5) ve onun yersel öyküsü böylece son bulur. Aynı durum Adem'in soyu için de geçerlidir. Yaratılış kitabının beşinci bölümünde onların mezar kitabeleri de yazar:

"Ve o öldü.

...o öldü.

... o öldü.

...o öldü.

...o öldü."

Günah hastalığının bulaşmış olduğu erkeklerin ve kadınların tarihi böyledir. Yaşadılar, öldüler ve gömüldüler; bu durum her kuşak ve her yüzyıl için geçerliliğini sürdürdü.

Ama Mesih'in öyküsü bir mezarda sona ermedi!

BOŞ MEZAR

"Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem, mezarı görmeye gittiler. Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği

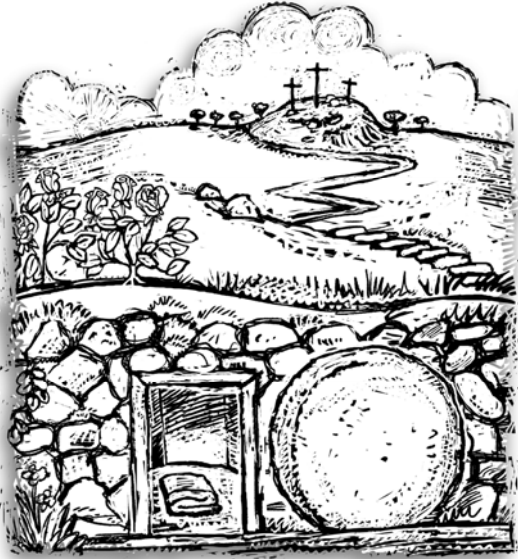
gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

Melek kadınlara şöyle seslendi: 'Korkmayın! Çarmıha getirilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. **O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün.** Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte, ben size söylemiş bulunuyorum.

Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. İsa ansızın karşılarına çıktı, '**Selam!**' dedi.

Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. O zaman İsa, '**Korkmayın!**' dedi. 'Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler.'"

(Matta 28:1-10)

Ölüm, Mesih'i tutsak alamazdı. İsa'nın hiçbir günahı olmadığı için Tanrı O'nu ölümden diriltti. İsa, yalnızca dünyanın günahının cezasını ödemekle kalmadı, aynı zamanda bu cezanın üzerinde zafer kazandı. O, ölümün kendisini yendi!

Şeytan ve cinlerinin ürpermeleri ve korkudan titremiş olmaları gerekir.

Din önderleri çileden çıkarak kendilerini kaybettiler.

“Kadınlar (biraz önce dirilmiş Rablerini görmüş olan) daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki: ‘Siz şöyle diyebilirsiniz: ‘Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O’nun cesedini çalıp götürdüler.’ Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.’ Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.” (Matta 28:11-15)

İsa’nın düşmanları mezarın boş olduğunu biliyorlardı. Gerçeği gizlemek için ne yapacaklarını şaşırıldılar. Öldürmüş oldukları Adam’ın, yaşama geri dönmüş olduğunu insanların bilmesini istemiyorlardı.

ÖLÜM YENİLDİ

Tanrı, Aden Bahçesi’nde Adem’i, Yaratıcısı’nın tek bir kuralına dahi itaatsizlik ettiği takdirde, **“kesinlikle öleceği”** konusunda uyarılmıştı. Şeytan’ın yanıtı, Tanrı’nın yanıtının tam aksiydi: **“Kesinlikle ölmeyeceksin!”** ve Adem’i ve tüm insan soyunu bir ölüm ve yıkım yolundan aşağıya doğru yönlendirmeye devam etti. Ölüm, binlerce yıl erkekleri, kadınları ve çocukları, acımasız pençelerinin elinde tuttu. Sonra Tanrı’nın Oğlu ölüme meydan okudu, onu yenilgiye uğrattı ve sonsuz yaşama giden kapıyı açtı.

“Herkes nasıl Adem’de ölüyorsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak.” (1. Korintliler 15:22)

Dün, yaşlı bir hanım komşumuz bana, ‘Yaşamda korktuğum tek şey, ölüm’ dedi. Bu hanıma ölecek ve tekrar dirilerek o korkunç

düşmanı yenen Sonsuz Kişi'den söz edebildiğim için öyle çok sevindim ki!

“Tanrı'nın Kendisine verdiği çocuklar etten ve kandan oldukları için, İsa ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlar ile aynı insan yapısını aldı. Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.” (İbraniler 2:14-15)

İsa'nın günahımız uğruna yalnızca öldüğünü, ama ölümden dirilmediğini varsayalım. O zaman ölüm hala korkulacak bir şey olurdu.

Rab İsa, ölümü yenerek Şeytan'ın en güçlü silahından ve insanın en çok korktuğu düşmandan daha büyük olduğunu sergiledi. İsa ölümü yendiği için, Ona güvenenlerin bu yaşamda ya da diğer yaşamda korkacakları hiçbir şey yoktur.

Tanrı'nın mesajı, açık sözlüdür. Eğer siz Yerinize Geçen olarak çarmıhta acı çeken, ölen ve üçüncü gün dirilen Tanrı oğlu'na güveniyorsanız, O sizi ölümün boğucu egemenliğinden özgür kılacak ve size Sonsuz Yaşamı'nı verecektir.

Günah tarafından tutsak edilmiş bir dünyaya Tanrı'nın verdiği İyi Haber budur.

“Kutsal Yazılar uyarınca Mesih, günahlarımıza karşılık öldü... gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.” (1. Korintliler 15:3-4)

İsa Mesih, inanan herkese şöyle der:

“Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız... Korkma! İlk ve Son Ben'im. Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Amin. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.” (Yuhanna 14:19; Vahiy 1:17-18)

ŞEYTAN YENİLDİ

İsa, ölüm bölgesine girdiği ve üç gün sonra bu bölgeden çıktığı zaman, savaş alanındaki *yüksek yerlere* çıktı; zafer O'nun asla vazgeçmeyeceği bir avantajıydı. Şeytan, yenilmiş bir düşmandır. O ve onun cinleri umutsuz bir şekilde savaşımaya devam etmelerine rağmen, savaşı kazanamazlar.

Tanrı'nın, Adem ve Havva'nın Aden Bahçesi'nde günah işledikleri o günde duyurmuş olduğu peygamberliği nasıl yerine getirdiğini anlıyor musunuz? Tanrı'nın, söz vermiş olduğu gibi, *kadının Soy* (İsa) *Yılan* (Şeytan) tarafından yaralandı, ama aslında bu yaralar Şeytan'ın uğrayacağı felaketi mühürlemiş oldular.

“Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.” (1. Yuhanna 3:8)

İsa, ölümü, gömülmesi ve dirilişi aracılığıyla “...*toprağa döneceksin*” (Yaratılış 3:19) ifadesi ile belirtilen günahın laneti üzerinde zafer kazandı.

Şeytan binlerce yıl boyunca, Adem'in ölen soyunu toprağa geri döndüren ölümün çürüten sürecini küçümsedi ve alay etti. Ama şimdi karşısında bedeni toprağa geri dönmeyen Biri vardı!

O'nun bedeni mezarda neden çürümedi?

Ölümün O'nun üzerinde gücü yoktu, çünkü O, Günahsız Olan'dı. Bin yıl önce peygamber Davut şu duyuruda bulunmuştu:

“Sadık Kulu'nun çürümesine izin vermezsin.” (Mezmur 16:10)

Kutsal Olan, Şeytan'ı ve ölümü bizim için yenilgiye uğrattı.

KANIT

İsa'nın dirilişi hakkındaki kanıtların sayısı çoktur ve ikna edicidirler.²²³

Mezar boştu.

Ceset hiçbir yerde bulunamadı.

Mezarın boş olduğuna önce kadınlar tanık oldular, meleğin bildirisini işittiler, İsa'yı diri olarak gördüler, O'na dokundular ve O'nunla konuştular. Eğer Müjde kayıtları gerçek değil de uydurulmuş olsalardı, bu Müjdeleri yazan dört erkek, sizce, kadınlara her konuda öncelik tanımak gibi bir ayrıcalık verirler miydi?!

İsa'nın dirildikten sonra çok sayıda kişiye görünmesi belgelerle kanıtlanmıştır. Diriliş olayını izleyen onlarca yıl güvenilir yüzlerce tanık dirilmiş Mesih ile birlikte yürüdüklerine ve O'nunla konuştuklarına tanıklık edeceklerdi.

İsa'nın öğrencileri, O'nun acı çektiğini ve öldüğünü görmüşlerdi. Hayalleri yıkılmıştı. Mesih'in asla ölemeyeceği gibi yanlış bir düşünceye sahip oldukları için umutları kırılmıştı. Evlerine korku içinde ve cesaretleri kırılmış olarak döndüler.

Sonra bir şey oldu. İsa'yı diri olarak gördüler.

İsa'nın, kendilerine çarmıha gerileceğini ve üç gün sonra dirileceğini söylemiş olduğunu aniden hatırladılar.²²⁴ Sonunda nihayet peygamberlerin sözlerinin ne anlama geldiğini anladılar.

Önce korkak davranan öğrenciler, şimdi Mesih'in cesur tanıkları haline dönüştüler. İsa'nın ölümden dirilişinden kısa bir süre sonra zihni karışmış ve korku içinde olan Petrus, Yeruşalim'in düşman sokaklarında İsa'nın çarmıha gerilmesini planlayan kişilere hiçbir korkuya kapılmaksızın şu duyuruyu yaptı:

“Kutsal ve Adil Olan'ı reddettiniz... Yaşam Önderini öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız... Şimdi, ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorsunuz. Ama bütün peygamberlerin ağızından Mesih'inin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir. Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün.” (Elçilerin İşleri 3:14-19)

İsa'nın öğrencileri için kendilerine sonsuz yaşam vermiş Olan uğruna katlanamayacakları hiçbir zorluk yoktu.

Mesih'in öğrencileri (aynı zamanda *Hristiyanlar* olarak da adlandırılırlar²²⁵) Rab İsa adına yaptıkları cesur tanıklıkları nedeniyle alay edilmiş, hapse atılmış, kırbaçlanmışlardı, hatta aralarından pek çoğu öldürülmüştü. Petrus işkence görmüş ve dünyasal tarih bilgilerine göre sonunda baş aşağı olarak çarmıha gerilmişti. Ama Petrus yine de diğer öğrencilerle birlikte Kurtarıcıları'nın ve Rable-ri'nin ölümü ve cehennemi yendiğini *bildiği* için bu tür işkenceleri sevinçle kabul etti.²²⁶ Onlar, Tanrı'nın, kendilerine bağışlama, doğruluk ve sonsuz yaşam vermiş olduğunu *biliyorlardı*. Ölüm artık onları korkutmuyordu, çünkü fiziksel bedenlerinin öldüğü anda sonsuz can ve ruhlarının, cennette "*Rab ile birlikte olacağını*" *biliyorlardı*. (2. Korintliler 5:8)

Şimdi onları hiçbir şey korkutamazdı. Dünyaya iletecekleri bir mesajları vardı – bu mesaj, onlar için yaşamlarından daha önemliydi!

Aşağıda size Mesih'in izleyicilerinden birinin eski Atina kentindeki kuşkucu ve alaycı bir topluluğa ilettiği mesajına nasıl son verdiğini aktarmak istiyorum:

"Tanrı şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor, çünkü dünyayı atadığı Kişi aracılığıyla yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir." (Elçilerin İşleri 17:30-31)

Pavlus'un mesajının sonucu açık ve basitti: *Tövbe edin!* Kendi kendinizi Tanrı'nın kesin yargısından kurtarabileceğinizi düşünmeye artık bir son verin! Bunun yerine, günahlarınız uğruna Kanını dökmüş olan ve ölümden dirilen Kurtarıcınıza tamamen güvenin.

OLUMLU KANIT

Siz ve ben İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olduğundan nasıl emin olabiliriz? Yanıtı biraz önce okuduk. *Tanrı, "O'nu ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir."*

Yalnızca İsa'nın tek Kurtarıcı olduğuna ilişkin daha fazla kanıt ihtiyacı var mıdır? Sonsuz yazgımız konusunda neden başka birine güvenelim?

Ne yazık ki, dünya üzerindeki insanlar, Tanrı'nın öyküsüne ve mesajına, yaşadıkları süre içinde karşı çıkan *ölü kişilere* saygıda kusur etmezler. Neden bir insan, ölümü yenecek güce sahip olmayan ve Tanrı'nın Sözü'ne karşı çıkan kişilere güvenmeyi seçer?

Yerine getirilen peygamberliğin, Kutsal Kitap'ın Tanrı Sözü olduğuna dair tartışılmaz kanıt sağlaması gibi, İsa'nın üçüncü gün dirilişi de aynı şekilde yalnızca İsa'nın bizi sonsuz ölümden kurtarabileceği ve bize sonsuz yaşam verebileceğine dair Tanrı'nın tartışılmaz kanıtıdır.

TÜM İNSANLAR İÇİN KURTARICI

Kutsal Yazılar gayet açıktır: İsa'nın ölümü ve dirilişi hakkındaki mesaj, *"her yerdeki herkes içindir."* Bu noktanın vurgulanması gerekir, çünkü bazı kişiler size İsa'nın yalnızca Yahudiler için gelmiş olduğunu söyleyeceklerdir. Söylenecek hiçbir söz gerçekten bu kadar uzak olamaz.²²⁷

Mesih'in yersel hizmetinin Yahudiler'i hedef aldığı doğrudur, ama O'nun bu ulusa gelmesindeki amaç, tüm dünyaya kurtuluş sağlamaktı. Yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya, Tanrı'nın, Oğlu'na vermiş olduğu vaadi kayda geçirmişti: *"Seni onlara ışık yapacağım, öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın."* (Yeşaya 49:6)

Mesih dünyaya Yahudi önderlerin O'nu Kralları olarak kabul etmeyi reddedeceklerini bilerek geldi. Aynı zamanda, bu reddedilişi aracılığıyla günahın cezasını ödeyeceğini ve dünyaya kurtuluş sunacağını da biliyordu.

"O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman

*edenlerin **hepsine** Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.*” (Yuhanna 1:10-12)

İsa Mesih tüm insanların Kurtarıcısıdır, ama yalnızca O'nun adına –yani O'nun Kimliğine ve günahkârları kurtarmak için yaptığına– inananlara, “*Tanrı'nın çocukları olma hakkı*” ihsan edilecektir.

Dostum, Tanrı sizi seviyor ve sizi, sizden Oğlu'nun yaşamını esirgemeyecek kadar değerli görüyor. Ancak her şeye rağmen inanmanız için sizi zorlamayacaktır.

Bu seçimi size bırakıyor.

*“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, **O'na iman edenlerin** hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”* (Yuhanna 3:16)

ZİHİN KARIŞIKLIĞI SONA ERDİ

İsa, ölümden dirildiği aynı günde akli karışmış bir grup öğrenci ile yürüdü ve konuştu; bu öğrenciler Mesih'in Kanını dökmesinin ve yaşama geri dönmesinin neden gerekli olduğunu hala anlamış değillerdi. İsa onlara şöyle dedi:

*“**Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!** Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?*

*Sonra **Musa'nın ve bütün peygamberlerin** yazularından başlayarak, Kutsal Yazular'ın hepsinde **Kendisi ile ilgili olanları onlara açıkladı.**”* (Luka 24:25-27)

Sonunda nihayet zihinleri aydınlanmıştı. Nasıl bu kadar kör olabiliyorlardı? Mesih geçici politik düşmanların egemenliğine son vermek için gelmemişti; gelişinin nedeni Şeytan, günah, ölüm ve cehennem gibi daha acımasız ruhsal düşmanlar üzerinde zafer kazanmaktı.

İsa aynı gün daha sonra Yeruşalim'de misafir kaldıkları üst kattaki odada öğrencilerine görüldü. Onlara çivi deliklerinin izlerini taşı-

yan ellerini ve ayaklarını gösterdi, onlarla birlikte yemek yedi ve sonra onlara şunları söyledi:

“Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa’nın Yasası’nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar’da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir’ demiştim. Ve bundan sonra Kutsal Yazılar’ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. Onlara dedi ki, ‘Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adı ile duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız.” (Luka 24:44-48)

İsa, öğrencilerine, uluslara *“bu olaylar hakkında tanıklık edeceklerini”* söyledi. Tanıkların duyuracakları mesaj açıklı: Göklerin Rabbi günahın cezasını ödedi ve ölüm üzerinde herkes için zafer kazandı. Tanrı, Mesih’e ve O’nun kurtarma eylemine iman (yürek-seviyesinde güven) ile birleşmiş bir tövbe (bir düşünce değişimi) ile gelen herkese tam bağışlama ve gerçek huzur ihsan eder.

HUZUR DİYARINA DAVET

Başta dönelim ve yaratılışın yedinci günü üzerinde düşünelim.

Rab, o gün ne yaptı? Dinlendi.

Neden dinlendi? Dinlendi, çünkü İşi, ***tamamlandı... Yedinci güne gelindiğinde, Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.***” (Yaratılış 2:1-2)

Tanrı’nın yarattıklarına eklenmesi gereken hiçbir şey yoktu. *Tanrı’nın işi tamamlanmıştı.* Aynı şekilde Tanrı’nın kurtarma eylemine eklenmesi gereken hiçbir şey yoktur. ***“Tamamlandı!”***

Tanrı yaratma eyleminden sonra nasıl dinlendiyse ve sevindiyse, aynı şekilde bizleri de tamamlamış olduğu kurtarma eyleminde dinlenmeye ve sevinmeye davet eder. ***“Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O’nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öyle dinlenir.”*** (İbraniler 4:10)

Dünya üzerinde on binlerce din, ‘Hiçbir şey tamamlanmadı. Bunu yapın! Şunu yapın! Daha fazla gayret gösterin!’ derken İsa, ‘*Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm*” der. (Matta 11:28)

Tanrı’nın sizin için sağlamış olduğu kurtuluşa dinleniyor ve seviyor musunuz?

RAB İLE KIRK GÜN

Rab İsa, ölümden dirildikten sonra kırk gün süreyle öğrencileriyle bir arada oldu. Onlara Tanrı’nın egemenliği ile ilgili birçok şey öğretti. O’na baktılar ve dirilen bedenine dokundular; Bedeni, zaman ve yerden bağımsız, kalıcı ve görkemliydi. Tüm gerçek inanlar bir gün O’nun bedeni gibi bir bedene sahip olacaklar.

Öğrenciler Rab İsa ile birlikte yürüdüler, O’nunla konuştular ve beraber yemek yediler. Onlara, yakında yanlarından ayrılacağını hatırlattı, ama O yokken Baba’nın içlerinde yaşaması için Kutsal Ruh’u göndereceğini de söyledi. O’nun Ruh’u öğrencilerine rehberlik edecek ve onlara dünyadaki uluslara yapacakları tanıklık konusunda güç verecekti. Sonra bir gün O –İsa– dünyayı mükemmel doğruluk ile yargılamak üzere geri dönecekti.

İsa’nın dirilişinin üzerinden kırk gün geçtikten sonra, İsa Yeruşalim’in doğu yakasındaki Zeytinlik Dağı’nda öğrencileriyle bir araya geldi. “*Babası’nın evine*” (Yuhanna 14:2) dönme zamanı gelmişti.

GÖĞE ALINDI

*“Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu verdi: ‘Yeruşalim’den ayrılmayın. Baba’nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar **Kutsal Ruh** ile vaftiz edileceksiniz... **Kutsal Ruh** üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiri-*

ye’de ve dünyanın dört bucağında Benim tanıklarım olacaksınız.’

İsa bunları söyledikten sonra onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O’nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

İsa giderken, onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ‘Ey Celileliler! Neden göğe bakıp duruyorsunuz?’ diye sordular. ‘Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.’ (Elçilerin İşleri 1:4-11)

GÖKLERDEKİ ZAFER KUTLAMASI

Böylece, aynı, peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları gibi, Tanrı’nın Oğlu “göğe alındı.”²²⁸

Otuz üç yıl kadar önce, cennetteki meleklerin hayranlığını gönüllü olarak insanların hor görmesi ile değiştirmiş Olan eve dönüyordu! Ama şimdi O’nunla ilgili değişmiş olan bir şey vardı. İnsanı Kendi benzeyişinde yaratmış olan, şimdi insanın benzeyişini taşımaktaydı.

Kutsal Yazılar, Tanrı’nın Oğlu’nun cennete geri dönüşü hakkında çok fazla ayrıntı açıklamazlar. Ama bizler yine de bu dönüşün görkemli olduğunu biliriz!

Sayılamayacak kadar çok olan melekler ordusunun ve Adem’in soyundan kurtarılmış olanların Rab cennetin kapılarından girerken, soluklarını tutmuş olduklarını gözlerimizin önünde canlandırabiliriz. Hepsi O’nu *Tanrı’nın Oğlu ve Yücelik Rabbi* olarak çok iyi tanıyorlardı, ama şimdi O’nunla *İnsanoğlu ve Tanrı’nın Kuzusu* olarak ilk kez karşılaşacaklardı.

Cennetteki herkes soluğunu tutmuş bekliyordu.

Aniden çalan borazanların görkemli korusu ve bir meleğin yükselen sesiyle bu sessizlik bozuldu: *“Kaldırın başınızı ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!”* (Mezmur 24:7)

Kapılar ardına kadar açılır, ve cennetin yeri göğü inleten alkışları arasında Şampiyon, Tanrı’nın biricik Oğlu, Söz, Kuzu, savaş-yaraları taşıyan İnsanoğlu –*İsa*– içeri girer. Kendisine tapınan kalabalığın arasından geçerek yürür ve Babası’nın tahtına doğru gider. Dönerek, Adem’in sayılamayacak kadar çok olan kurtarılmış soyuna bakar ve yerine oturur.²²⁹

Görevini başarıyla tamamlamıştır.

Kurtarılmış olanlar O’nun önünde eğilirler ve adeta tek bir ses halinde ilan ederler:

“Boğazlanmış Kuzu övgüyü almaya layıktır!” (Vahiy 5:12)

Kim bilir nasıl harika bir kutlamaydı! Bu kutlama hala sürüyor. Bu kutlama, hiçbir zaman sona ermeyecek bir kutlama olacaktır.

DİNDAR VE TANRI'DAN UZAK OLMAK

Belki Şu atasözünü duymuŐ olabilirsiniz: “Bir Şeyin neden ve nasıl olduğunu o Şey gerçekteŐtikten sonra anlama standardı her zaman 20/20’dir.” “20/20”, Kuzey Amerikalı optometristler (görme bozukluğunu ölçen gözlükçüler) tarafından *net görüş* için tayin edilmiş olan standarttır. EĞer görme yeteneğiniz 20/20 ise, gözlük kullanmaya ihtiyaç duymazsınız.

Bir Şeyin neden ve nasıl gerçekteŐtiĐini o Şey gerçekteŐtikten sonra anlamak, daha önce olmuş bir Şeye dönüp bakmakla ilgilidir. Bu tür bir anlayış bize, bizim ya da başka birinin yapması gereken bir eylemi görmemiz için izin verir, ama yalnızca iş işten geçtikten sonra. Bu yüzden bu tür bir anlayıŐın bize fazla bir yararı yoktur.

Ancak yine de, birçok yüz yıl boyunca Tanrı tarafından açıklanmış olan öyküyü ve mesajı anlamak söz konusu olduğunda, bu tür bir anlayış çok büyük yarar sağlar. Büyük engellerin üstesinden gelmemize ve gerçegi yanlıŐtan ayırmamıza izin verir. İsa, bu nedenle öğrencilerine Şöyle dedi:

“Ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız iŐitiyor. Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göreme-

diler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.” (Matta 13:16-17)

Mesih'in yeryüzüne ilk gelişinden sonra yaşayan kişiler olarak dönüp tarihe geri bakabildiğimiz, tamamlandığımız Kutsal Yazı-lar'ı inceleyebildiğimiz ve Tanrı'nın mükemmel planını açıkça görebildiğimiz için ne mutlu bize!

Şimdi zihnimizde bu düşünce ile ve Kutsal Yazılar'daki yolculuğumuz sırasında tanık olduğumuz tüm konuları hatırlayarak bir kez daha *Başlangıçlar Kitabına* geri dönelim.

KAYİN VE HABIL'E SONRADAN BAKMAK

Yaratılış kitabının dördüncü bölümü nettir: Hem Kayın hem de Habil bir günah sorunu ile dünyaya geldiler. Birer yetişkin olduklarında Tanrı'ya tapınmak istediler, ama yalnızca birinin tapınması kabul edildi.

“RAB, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayın ile sunusunu ise reddetti.” (Yaratılış 4:4-5)

Günahkârların Kurtarıcısı İsa'nın öyküsünü işittikten sonra şimdi Kutsal Kitap'a özgü bir sonradan bakış anlayışı ile *RAB'bin* neden binlerce yıl önce *“Habil'i ve sunusunu kabul ettiğini, ama Kayın'i ve sunusunu reddettiğini”* anlamak kolaylaşır.

Habil'in boğazladığı kuzu günahkârlar uğruna Kanını dökerek olan Tanrı kuzusu İsa'ya işaret ediyordu. Kayın'in sunduğu toprak ürünleri ise İsa'ya işaret etmiyordu.

Habil, ileride gerçekleşecek olan olaya doğru bakarken, bizler bugün İsa'nın ölümü ve dirilişi aracılığıyla geçmişte bizim için tamamlanmış olduğu olaya bakıyoruz.

“İsa Mesih'in kanı bizi her günahattan arındırır.” (1. Yuhanna 1:7)

KURTARAN İMAN

Tanrı Habil'i, bugün günahkârları bağışladığı şekilde bağışladı. Bir günahkâr günah işlediğini kabul eder ve Rab'be ve O'nun kurtarışına güvenirse, bağışlanır ve kendisine Tanrı'nın doğruluk armağanını ihsan edilir. Bu gerçek, her çağdaki peygamberler ve imanlılar için geçerlidir.

Örneğin, daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, İbrahim, "**RAB'be iman etti ve Rab bunu ona doğruluk saydı**" (Yaratılış 15:6). İbrahim, "**RAB'be iman etti**" ifadesi, İbrahim'in Tanrı'nın söylediği şeyin gerçek olduğuna *güven duyduğu* anlamına gelir. İbrahim, Tanrı'nın Sözü'ne *güvendi*. Yalnızca Tanrı'ya *iman etti*.

İbrahim peygamber gibi Kral Davut da Tanrı'nın vaatlerine inandı. Davut, sevinç dolu bir yürekle şunları yazdı: "**Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan insana ne mutlu!**" (Mezmun 32:1-2). Davut aynı zamanda şu coşkulu duygularını da kaleme aldı: "**Ömrüm boyunca yalnızca sevgi ve iyilik izleyecek beni, hep RAB'bin evinde oturacağım**" (Mezmun 23:6).

İsa gelmeden *önce* yaşamış olan kişiler olarak Habil, İbrahim ve Davut gibi kişilerin günah borcu, RAB Tanrı'ya ve O'nun planına iman ettikleri için *örtülmüştü*. Sonra Mesih öldüğü zaman, günah borçları, kaydedilmiş olan kitaplardan sonsuza kadar geçerli olmak üzere *iptal edildi*.

Bugün bizler Mesih'in zamanından *sonra* yaşayan kişileriz. Tanrı'nın iyi haberi şudur: Rab İsa'nın sizin yerinize geçerek ölmesi ve zaferli dirilişi aracılığıyla yaptıklarına inandığınız takdirde, Tanrı, Kendisinin kayıt kitaplarından günah borcunuzu silecek, Mesih'in doğruluğunu hesabınıza geçirecek ve size "**Rab'bin evinde sonsuza kadar**" bir yer garantileyecektir.

İman ettiğiniz takdirde, tüm bunlar ve çok daha fazlası sizin olacaktır.

Rab İsa'ya iman etmek, O'na ve sizin için yaptıklarına tamamen inanmak demektir. İmanın anlamını daha iyi kavramak için kendinizi içinde birçok sandalye bulunan bir odadan içeri yürürken düşünün. Sandalyelerden bazıları kırıktır. Diğerleri ise çok eskidir ve kırılmak üzeredir. Bazıları ise oldukça iyi durumda görünürler, ama onlara daha yakından baktığınızda, onların da zayıf noktalarının bulunduğunu ve güvenilemeyeceklerini fark edersiniz. Tam odada sağlam hiçbir sandalye bulunmadığını düşünmeye başladığınızda, gözünüze çok iyi yapılmış ve sağlam olduğu belli olan bir sandalye ilişir. Bu sandalyeye doğru yürür ve üzerine oturursunuz. Bu sandalyeye iman edersiniz. Onun üzerinde rahatça dinlenirsiniz. Sizi taşıyacağını ve yere düşürmeyeceğini bilirsiniz.

İsa Mesih, O'nda ve O'nun tamamladığı işte dinlenenleri hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmayacaktır.

ÖLDÜRÜCÜ İMAN

İmanımız yalnızca iman ettiğimiz nesne kadar iyidir. Herkes imana sahiptir, ama herkes aynı nesneye iman etmez.

Habil Tanrı'ya ve O'nun bağışlama ve doğruluk şekline iman etti.

Kayın kendi düşüncelerine ve kendi çabalarına iman etti.

Kayın ve Kayın gibi günah sorunları hakkındaki Tanrı'nın teşhisini ve çözümünü reddeden kişiler, televizyonda izlediğim yılan oynatan bir hokkabaz ile karşılaştırılabilirler. Adam, dev bir kobra tarafından ısırıldı, ama yaşamını kurtarabilecek olan panzehir iğnesini yaptırmayı reddetti. Yılanın zehirine karşı koyabilecek kadar güçlü olduğunu düşündü.

Bu adam imana sahipti, imanı güçlüydü, ama imanı *işe yaramazdı*. Doktorun sunduğu çözüm yerine kendi kendisine iman etmişti.

Bu seçiminin bedelini yaşamı ile ödedi.

Kutsal Yazılar'ın ifadesi açıktır. Tanrı'nın kurtarıcı yerine kendi çabalarımıza iman etmek, "*Kayın'ın yolundan gitmek*" ve "*sonsuzca kadar sürecek koyu karanlık ile karşılaşmak*"tır (Yahuda

1:11,13). Kayın'ın düşüncesi –bir insanın Tanrı'nın iyiliğini kendi çabaları ile kazanabileceği– Tanrı'nın kurtarış planına her zaman karşı olmuştur.

Ama buna rağmen bugün yine de pek çok insan “*Kayın'ın yoluna*” sıkıca sarılmışlardır.

İNSANIN TARTISI

Bir gün bazı dindar Yahudiler İsa'ya şunu sordular: “*Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?*” İsa, “*Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği Kişi'ye iman etmenizdir*” (Yuhanna 6:28-29). Bu araştırmacılar, “*iş yapmak*” istiyorlardı. İsa, onlara, “*Ona iman etmelerini*” söyledi.

Bu Yahudiler'in, aldıkları yanıt karşısında duydukları şaşkınlık yalnızca onlara özgü olmayan, diğer insanlar arasında da yaygın olan bir şaşkınlıktır.

Kız kardeşim ve kocası Papua-Yeni Gine'nin dağlık bölgesinde yaşarlar. Onlar ve onlarla birlikte çalışan kişiler, ıssız yerlerde yaşayan kabile halklarına pratik yardımlarda bulunur ve bu insanlara tek gerçek Tanrı'ya ve O'nun sonsuz yaşam ile ilgili mesajını öğretirler. Kız kardeşim ve eşinin çalışma arkadaşlarından biri bir notunda, “*Tanrı'nın Konuşması*”nı (Papualılar, Kutsal Kitap'ı böyle adlandırır) dinlemekte olan insanlardan biri ile yaptığı bir sohbeti şöyle aktarır:

“İsa'nın ‘*Yaşam Ekmeği*’ olduğu hakkındaki öğretisi dinleyen adam şunu dedi: ‘Bu anlattığın gereğinden fazla kolay, ben tüm yaşamım boyunca cennete gidebilme hakkını kazanmak ve Tanrı'nın gözünde temiz olabilmek için çok çalıştım ve şimdi sen bize tüm bunlara kavuşmak için yapmamız gereken tek şeyin İsa'ya iman etmek olduğunu mu söylüyorsun?’

Ondan İsa'nın ne söylediğine tekrar kulak vermesini istedim, ‘*Yaşam Ekmeği Ben'im*’ (Yuhanna 6:35), sonra ona, Yuhanna 6:29'u tekrar okumam gerekti: ‘*Tanrı'nın işi,*

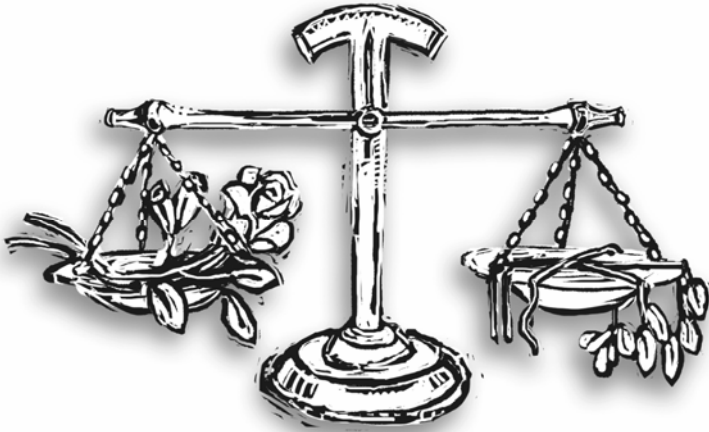
O'nun gönderdiği Kişi'ye iman etmenizdir.” Aynı zamanda Yuhanna 3:16'yı da okudu: *'O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun.'* Ona, Tanrı'nın bizi kurtaracak kadar güçlü olup olmadığını, bizim yardımımıza ihtiyaç duyup duymadığını sordum.

Adam güldü, 'O, elbette ki yeterince güçlü! Tanrı'nın bizim yardımımıza ihtiyacı yok.'

'O zaman, Tanrı'nın Sözü'ne göre, senin cennete gidebilmen için Tanrı'nın senin işlerine ihtiyacı var mı?'

Adam başını salladı ve susarak derin bir düşünceye daldı.”

Tanrı'nın mesajının çok net olmasına rağmen, dünya üzerindeki insanlar –ıssız bölgelerde yaşayan kabile halklarından kültürlü havra, kilise ve cami üyelerine kadar– şu düşünceye sınıksız sarılırlar: Yargı günü'nde Tanrı, onların yaptıkları iyi ve kötü işleri büyük bir terazinin iki kefesine yerleştirecektir. Eğer yaptıkları iyi işlerin oranı %51'i bulursa, Cennete kabul edileceklerini, ama kötü işlerinin oranı %51'i bulur ya da bu oranı geçerse, cehenneme gönderileceklerini düşünürler.

İyi işlerin kötü işlerden ağır basması –ya da sevapların günahları silmesi– gibi bir sistem insanın yersel mahkemelerinde asla kullanılmaz. Böyle bir adalet sistemi, Tanrı'nın göksel mahkemesinde de kullanılmamaktadır.

Bu konuyu iyice düşünün. İstedığınız gerçekten Tanrı'nın sizi yarılması ve sonsuz yazgımızın sizin kendi iyiliğinize ve adanmışlığınıza bağlı olması mıdır?

Şükürler olsun ki, bu “tartı teorisi” Tanrı'nın kitabında **yer almaz**.

TANRI'NIN STANDARDI

Tanrı, mükemmellik talep eder.

Yalnızca Tanrı'nın doğruluk armağanını alan kişiler O'nunla birlikte yaşayabilirler. Yargı Günü'nde, kayıtlarınızda en ufak bir leke dahi bulunduğu takdirde, Cennete giremeyeceksiniz. Tanrı mükemmel doğruluk talep eder.

Günah, Tanrı'nın gözünde evimizde çürümekte olan bir domuz leşi kadar tiksindiricidir. Çürüyen bu leşin üzerine parfüm sıkmak çürümeyi ve kokuyu yok edecek midir? Aynı şekilde uygulanan dini törenlerin sayısı ne kadar çok olursa olsun, kirliliğimizi yok edemezler ve Tanrı'nın bizi kabul etmesini sağlayamazlar.

Çayımızın içinde olan tek bir damla zehiri hoş görmemiz nasıl mümkün değilse, aynı şekilde Tanrı da tek bir günahı bile hoş göremez. Zehirli çaya daha fazla su eklemek, zehirin öldürücü özelliğini yok edebilir mi? Aynı şekilde iyi işlerimizin sayısı ne kadar çok olursa olsun, bizi saf bir hale getiremez ve sonsuz yargıdan kurtaramazlar.

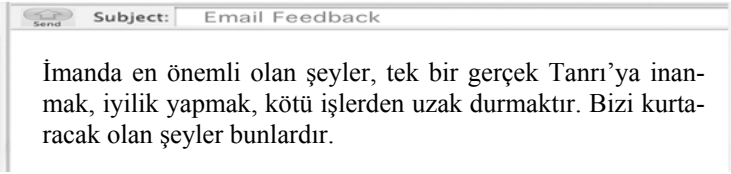
Günah borcumuzdan kurtulmak ya da kendimizi Tanrı'nın önünde salih kılmak söz konusu olduğunda, *çaremiz yoktur*. Ama RAB'be şükürler olsun ki, *umutsuz* değiliz. O Kendi saf ve mükemmel katında sonsuza kadar yaşayabilmemiz için ihtiyacımız olan her şeyi sağlamıştır.

İMAN VE İŞLER

Günahın cezasını tamamen ödeyen İsa Mesih'e inanan herkese Tanrı şunu söyler: “**İman yolu ile** (Mesih'in sizin için yaptıklarına güvenerek), **lütf ile** (hak edilmemiş iyilik) **kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir** (Efesliler 2:8-9).

Cennette övünmeye yer olmayacaktır.

Kurtuluş, ‘*lütf aracılığıyla*.’ Kurtuluş, ‘*Tanrı'nın armağanıdır.*’ Minnettarlıkla alınması gereken hak edilmemiş bir armağandır; ‘*hiç kimsenin övünmemesi için*’ kazanılması gereken bir maddaya değildir. Ama yine de ne üzücüdür ki, dindar kişilerin çoğunun bu konudaki zihin karışıklığı devam etmektedir; aşağıda, bu konu hakkında Orta Doğu'dan bize yazan birinin satırlarını aktarıyorum:

Eğer sonsuz yargıdan kurtuluş ve Tanrı ile birlikte yaşama hakkı bizim kendi çabalarımıza bağlı olsaydı, o zaman cennette bir yer kazanabilmek için yeterince iyilik yaptığımızı ya da kötülük yapmaktan yeterince uzak kaldığımızı nasıl bilebilirdik? Kurtuluş güvencemizi asla elde edemezdik.

Yaklaşık üç bin yıl önce Yunus peygamber şu beyanda bulundu: “**Kurtuluş Rab'den gelir**” (Yunus 2:9).

Bu nedenle Tanrı'ya övgüler olsun!

“İman yolu ile, lütf ile kurtuldunuz, bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.” (Efesliler 2:8-9)

Tanrı'nın Sözü açıktır: bizi günahın cezasından kurtarmaları için

kendi iyi işlerimize güvenmek, Tanrı'nın kurtuluş armağanını reddetmektir.

Bu durumda iyi işler yapmak ve günahattan uzak kalmak hangi noktada birleşirler? Bu sorunun yanıtını bir sonraki ayet bize vermektedir:

“Çünkü biz Tanrı'nın yaptığımız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.” (Efesliler 2:10)

Aradaki farklılık açıktır: bizler, iyi işler **aracılığıyla** kurtulmayız. İyi işler **için** kurtuluruz.

“Ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih... bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere Kendini bizim için feda etti.” (Titus 2:13-14)

Bu kitabın başlangıcında, köyün ileri gelenlerinden birinin arkadaşına yaptığı şu yorum yer almaktaydı, “cennete gitmeyi, yaptığın iyi işler nedeniyle hak edersin...”

Tanrı Sözü, bu adamın düşüncesinin hatalı olduğunu ortaya koyar.

Kendi yaptığı “iyi işlerin” temelinde hiç kimse “cennete gitmeyi hak etmez.” Ancak yine de, Tanrı'nın sonsuz yaşam gibi büyük armağanını almış olan kişiler, kötülükten sakınmak ve Tanrı'nın yüceliği ve diğer insanların bereketi için iyilik etmek *isteyeceklerdir*.

MEYVE, KÖK DEĞİLDİR

İyi işler hiçbir zaman *kurtuluş için bir talep* olmamışlardır, ama her zaman *kurtuluşun bir sonucu* olmaları gerekir. Örneğin, İsa öğrencilerine şunu öğretti:

“Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginiz

olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.” (Yuhanna 13:34-35)

İnsanları, İsa'nın onları sevdiği ve onlarla ilgilendiği gibi sevmek ve onlara ilgi göstermek kurtuluşun bir *ön koşulu mudur?* Hayır. Eğer öyle olsaydı, diğer insanları mükemmel ve sürekli olarak seven tek Kişi yalnızca İsa olduğu için hiçbirimiz Cennete giremezdik.

İnsanları sevmek ve onlarla ilgilenmek, gerçek imanlıların yaşamlarında büyüyen bir *sonuç* mu olmalıdır? Kesinlikle. **“Eğer birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu *anlayacaktır.*”**

Tanrı halkı, imanlarını yaşam biçimleri ile *gösterirler.*²³⁰

Kurtuluşun *kökünü*, kurtuluşun *meyvesinden* ayırt edebilmek çok önemlidir. Mesih'teki imanlıların, kutsal, sevecen, fedakar, ve disiplinli yaşamlar (meyve) sürdürerek, O'nun kurtuluş armağanına (kök) duydukları minnettarlığı ifade etmeleri gerekir.

Tanrı halkı, O'nun iyiliğini kazanmak için iyi işler yapmazlar; iyi işler yaparlar, çünkü Tanrı onlara hak etmedikleri iyiliği ihsan etmiştir.

SAHTE DİN

Kayın, “kendin-yap” dinini icat eden ilk kişidir. Tanrı'ya kurbanlık bir kuzunun kanı temelinde yaklaşmak yerine kendi düşünceleri ve çabaları ile yaklaştı. Bu nedenle Kayın'ın duaları Tanrı'yı gücendirdi ve tiksindirdi.

“Yasaya kulağımı tıkayanın duası da iğrençtir.” (Süleyman'ın Özdeyişleri 28:9)

Tanrı'nın yasası günahı örtmek için bir kuzunun ya da başka uygun bir kurbanın dökülmüş kanını talep etti. Kayın, Tanrı'ya yasanın talep ettiği şekilde gelmediği için *“ettiği dua bile iğrençti* (nefret uyandıran bir eylem, kirlenme, bozma). Kayın'ın bir dini vardı,

ama bu sahte bir dindi. Getirdiği sunu, vaat edilen Kurtarıcı'ya ve O'nun çarımhtaki ölümüne işaret etmiyordu. Sonuç olarak:

“Rab Habil’i ve sunusunu kabul eti, ama Kayin ile sunusunu reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.

RAB Kayin’e, ‘Niçin öfkelenin?’ diye sordu. ‘Niçin surat astın? Doğru olanı yapsan seni kabul etmez miyim?’ (Yaratılış 4:4-7)

RAB, Kayin’e merhamet ederek konuştu, ona yanlış işlerinden dönmesi ve Tanrı'nın adil planına boyun eğmesi için tövbe etmesi konusunda zaman tanıdı.

Kayin yalnızca öfkeleni. Kendi çabasına dayanan güzel dinini bir kuzunun iğrenç kanı ile değiştirmeyi istemedi. Tanrı'nın adı ile yapacaklarını kendi istediği şekilde yapacaktı!

Ve bu seçtiği yol onu nereye götürdü?

DÜŞMAN DİN

*“Kayin kardeşi Habil’e, ‘Haydi, tarlaya gidelim’ dedi. Tarlada birlikteyken **Kayin kardeşi Habil’e saldırıp onu öldürdü.**” (Yaratılış 4:8)*

Bir kuzuyu bir günah sunusu olarak öldürmek için gereğinden fazla gururlu olan Kayin, kendi kardeşini öldürmek için gururlu değildi.

Kayin, gelecekte yasalarının ve geleneklerinin buyruklarına boyun eğmeyi reddeden kişileri aşağılayacak, zulmedecek hatta öldürecek olan dini ve politik sistemlerin temelini attı.

Bugün dünya üzerinde Kayin gibi pek çok dindar kişi dinlerini savunmak adına saldırganca davranmakta ve cinayetler işlemektedirler. Bu eylemleri ile dünyaya, imanları konusunda ne kadar güvensiz olduklarını ve sorunları çözmesi için Tanrı'larına ne kadar az güven duyduklarını ilan etmektedirler.

Elektronik posta aracılığıyla yoğun bir şekilde yazıştığımız Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan bir adam şunları yazdı:

Subject: Email Feedback

Kutsal Peygamber'e gözümün önünde küfür eden son kişi, küftettikten üç saniye sonra iki ön dişini yuttu. Bir daha küftettiği zaman peltekçe konuşacağı gerçeğini bilmek bana büyük zevk verdi.

Putperestler ya din değiştirsinler ya da ölsünler. Nokta.

Bu adamın sözleri ve eylemleri Rab İsa'nın şu sözleriyle tam bir karşıtlık içindedir: *"Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: **Düşmanlarınızı sevin**, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin. Size hakaret edenler için dua edin."* (Luka 6:27-28) Ve İsa çarmıhtayken, Kendisini çarmıha gerenler için şöyle dua etti: *"**Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar!**"* (Luka 23:34)²³¹

TÖVBE ETMEYEN KAYIN

Kayin'in öyküsüne geri dönelim. Kayin erkek kardeşini öldürdükten sonra, Tanrı, Kayin'e yanlış düşüncesinden ve kötü yollarından tövbe etmesi için bir fırsat tanıdı.

"RAB, Kayin'e, 'Kardeşin Habil nerede?' diye sordu. Kayin, 'Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?' diye karşılık verdi. RAB, 'Ne yaptın?' dedi. 'Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın.'" (Yaratılış 4:9-11)²³²

Kayin, günahını itiraf etmeyi ve Tanrı'ya bir kuzunun kanı ile alçakgönüllülük ile yaklaşmayı reddetti. Bunları yapmak yerine, *"Kayin, RAB'bin huzurundan ayrıldı."* (Yaratılış 4:16)

Kayin asla tövbe etmedi. Tanrı'nın öngördüğü yola boyun eğmek yerine, kendi düşüncelerini izlemeye devam etti. Kayin, güçlü bir uygarlığın temelini attı, ama bu uygarlık, Yaratıcı Tanrı'ya gerçekten boyun eğmekten yoksun bir toplumdü.²³³ Kayin gibi, onun soyu

da ben-merkezli bir yaşamın öz-yıkıma neden olan yolundan aşağı telaşla koştu.

Yaratılış'ın dördüncü bölümü, aynı zamanda Kayın'ın altıncı-kuşak soyundan gelen Lemek'in öyküsünü de içerir. Atası Kayın gibi Lemek de kibirli, nefesine düşkün, kindar ve cinayet işleyen bir adamdı. Bilim ve sanat dallarının çoğunu Lemek'in oğulları başlattılar; pek çok konuda yoğun bilgiye sahip olan kişilerdi, ama Tanrı'yı tanımıyorlardı.

İnsanlar yalnızca *Tanrı'nın kurtuluş yolundan* dönmekle kalmadılar; aynı zamanda *Tanrı'nın istediği yaşam biçiminden de* saptılar.

TÖVBE ETMEYEN İNSANLIK

Kayın'den dokuz kuşak sonra, RAB insan soyu hakkında şu değerlendirmeyi yapacaktı:

“Yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.” (Yaratılış 6:5)

Peygamber Nuh'un döneminde, yeryüzünde, Yaratıcılarına hala güvenmekte olan insanlar, yalnızca Nuh ve ailesiydi. İnsanın, Tanrı'nın sözüne kulak vermeyi reddeden inatçı tutumu, evrensel bir tufana neden oldu. Tanrı yine lütfederek bu tufandan kaçış yolu sağladı, ama bu lütuftan yalnızca sekiz kişi yararlandı. Tanrı'nın mesajına inanan bu sekiz kişi, yalnızca Nuh ve karısı, ve onların oğulları Sam, Ham, Yafet ve eşleriydi (Yaratılış 6-8).

“İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili uyarılınca, Tanrı korkusu ile ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.” (İbraniler 11:7)

Bugün pek çok bilim adamı, Kutsal Kitap'taki evrensel tufan²³⁴ bölümü ile alay etmelerine rağmen, *hiçbiri* zamanımızdaki kurak bölgelerin çoğunun bir zamanlar suyla kaplı olduğunu ve günümüzde, dünyanın büyük çöllerinde ve dağ silsilelerinde yapılan kazılarda, denize ait milyonlarca fosilin meydana çıkartılmış oldu-

ğunu *inkar etmezler*. Gökkuşağının, Tanrı'nın, yeryüzünü bir daha asla bir tufan ile yok etmeyeceğine dair verdiği sözün bir belirtisi olarak önem taşıdığı gerçeğini küçümseseler bile, bir yağmur fırtınasının ardından gelen gökkuşağının varlığını da inkar edemezler.

İSYANKÂR VE ZİHİNLERİ KARIŞMIŞ İNSANLAR

İnsanlar tufan yargısından sonra yepyeni bir başlangıç ile kutsanmış olmalarına rağmen, tufandan hemen birkaç kuşak sonra Yaratıcılarına-Sahiplerine karşı yine baş kaldıracaklar ve kendi düşüncelerinin ardından gideceklerdi. Örnek verecek olursak, Tanrı, insanlığa çoğalmalarını ve “*yeryüzünü doldurmalarını*” söylemişti. (Yaratılış 1:28, 9:1) Peki, ya insanlar, ne yapmak konusunda kararlıydılar? Tanrı'nın söylediğinin tam aksini yapmayı seçtiler!

“Gelin, kendimize bir kent kuralım ve göklere erişecek bir kule dikip kendimize ün salalım; böylece yeryüzüne dağılmayız.” (Yaratılış 11:4)

İnsanların yapmış oldukları bu planın ne kadar ben-merkezli ve isyankâr olduğuna dikkat edin. Tanrı'nın onlar için iyi ve mükemmel isteğini izlemek yerine, kendi bilgeliklerini izlemek ve kendi adlarına ün kazandırmak için planlar yaptılar. Belki de, “*göklere erişecek bir kule*” inşa ederlerse, başka bir tufan olduğu takdirde güvende olacaklarını düşündüler. Günümüzde kendi yoğun çabaları ile Tanrı'nın yargısından kaçmayı uman dindar insanlardan hiç farkları yoktu.

Tanrı, insanların tek bir yerde birlikte yaşama planlarına bir son verdi. RAB, böyle bir planın insan soyunu çok çabuk bir şekilde çürüteceğini ve yok edeceğini biliyordu. Bu durumda Tanrı'nın ne yaptığına bakalım ve aynı zamanda da tarihteki bu döneme kadar “*dünyadaki bütün insanların aynı dili konuştuklarını, aynı sözleri kullandıklarını*” (Yaratılış 11:1) aklımızda tutalım.

“RAB, ‘Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar’ dedi. ‘Gelin, aşağı inip dille-

*rini karıştırılm ki, birbirlerini anlamasınlar.’ Böylece Rab onları yeryüzüne dağıtarak kentın yapımasını durdurdu. Bu nedenle kente **Babil** adı verildi, çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.” (Yaratılış 11:6-9)*

İnsanlar, birbirlerini anlamayarak kulelerini tamamlamadan yarım bıraktılar ve Tanrı’nın önceden onlar için amaçlamış olduğu gibi, yeryüzünün dört bucağına dağıldılar. “*Bu nedenle kente **Babil** adı verildi.” Babil, “kargaşa” anlamına gelir.*

Tanrı’nın projesi reddedildiği takdirde, ortaya her zaman kargaşa çıkar.

HATALI ÇOĞUNLUK

Nuh’un zamanındaki insanlardan ve Babil kulesini inşa etmeye çalışan kişilerden alınacak ders şudur:

Çoğunluk hatalıydı.

Günahkârların kendileri ile aynı görüşe sahip olan milyonlarca kişinin var olduğu gerçeği ile rahatlamalarına rağmen, Tanrı’nın yargısı yine de üzerlerine geldi. Pek çok kişi bu güne kadar hala Tanrı ve Tanrı’nın mesajı konusunda sahip oldukları düşüncenin, başka pek çok kişi de aynı düşünceye inandığı için doğru olması gerektiğini zannederler.

Britanya’da yaşayan biri, elektronik posta ile aşağıdaki şu notu gönderdi:

Subject: Email Feedback

Eğer kendinizi cehennemden kurtarmak istiyorsanız, o zaman dünyadaki en hızlı büyüyen dini izleyin...

Eğer hızlı büyüme ya da sadece sayılar gerçeği kanıtlamak için yeterli olsalardı, o zaman Kayın’ın soyunun, Nuh’un dönemindeki insanların ve Babil’de yaşayanların da haklı olmaları gerekirdi. Ama bu insanların hepsi hatalıydılar – tamamen hatalıydılar.

*“Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı **geniş** ve yol **enlidir**. Bu kapıdan girenler **çoktur**. Oysa yaşama götüren kapı **dar**, yol da **çetindir**. Bu yolu bulanlar azdır.”*
(Matta 7:13-14)

TANRI’NIN DURDURULAMAZ PLANI

İlk aile hakkındaki öyküye geri dönerek, Kayın, Habil’i öldürdükten sonra neler olduğunu öğrenelim.

*“Adem karısı ile yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. ‘**Tanrı, Kayın’ın öldürdüğü Habil’in yerine bana başka bir oğul bağışladı**’ diyerek çocuğa **Şit** adını verdi. Şit’in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar **RAB’bi adı ile çağırmaya** başladılar.”* (Yaratılış 4:25-26)

Tanrı’nın, Kendisine güvenen bir halka sahip olma arzusu ve tasarısı engellenemeyecekti.

Şit adı, “... *’in yerine bağışladı*” anlamına gelir. Havva, Tanrı’nın, Kayın’ın öldürdüğü Habil’in yerine, kendisi için “*başka bir tohum*” bağışlamış olduğunu anladı. Vaat edilen *bir kadının Soy*u Şit’in soyu aracılığıyla dünyaya gelecekti.

İsa’nın annesi olan bakire genç kız Meryem, Şit’in soyundan geliyordu. Meryem aynı zamanda Tanrı’nın vaat etmiş olduğu gibi, İbrahim ve Davut’un da soyundan geliyordu. Şeytan, Tanrı’nın planını bozmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, RAB Tanrı’nın “*dünyanın başlangıcından önce*” yapmış olduğu planı işlemeye devam etti.

Hiç kimse ve hiçbir şey bu planı durduramadı.

RAB’İN ADI

Habil gibi Şit de Tanrı’ya ve O’nun bağışlama yoluna güvendi ve “*RAB’bin adını çağır*dı.” (Yaratılış 4:26) Tüm çağlar boyunca, kendilerine ün yapmaya çalışan Babil halkı gibi insanların yaşadığı

bir dünyada **RAB'bin** adına inanan ve O'nun adını çağıran Habil ve Şit gibi insanlar da var oldular.

Arkadaşlarımın bazıları bana Tanrı'nın yüz tane adı olduğunu söylerler, ama bu adlardan yalnızca doksan dokuz tanesini bilirler. Acaba listelerinde eksik olan ad, anlamı "**RAB kurtarır**" olan ad olabilir miydi?

Bu ad, hangi addır?

Evet, bu ad **İsa**'dır.

Bu ad'a güvenmemek –O'nun Kim olduğuna ve ne yaptığına– Tanrı'ya boyun eğmemektir.

Şimdi gelin Pavlus'un dindar ve isyankâr Yahudi vatandaşları için ettiği duaya kulak verelim:

"Kardeşler! İsraililer'in kurtulmasını yürekten özleyiyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler, ama bu, bilinçli bir gayret değildir. Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur... İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın...Çünkü Kutsal Yazı, 'O'na iman eden, utandırılmayacak' diyor. Çünkü Yahudi Grek ayırımı yoktur, aynı RAB hepsinin Rab'bidir. Kendisini çağıranların tümüne eli açıktır. Çünkü 'Rab'bi adı ile çağıran herkes kurtulacak.'" (Romalılar 10:1-4,9,11-13 [Yoel 2:32])

DEĞERSİZ Mİ, DEĞERLİ Mİ?

Sizin adınıza bir milyon dolarlık bir banka çeki yazmış olduğumu varsayalım. Çek, bakıldığında harika görünürdü, ama değeri olmazdı. Neden?

Çünkü banka hesabımda bu çekin tutarını karşılayacak miktarda para yok!

Peki, ya dünyanın en zengin adamı sizin adınıza bir milyon dolarlık bir çek yazmış olsaydı?

Sorun çıkmazdı. Çünkü çekin karşılığı olacaktı.

Benim imzama taşıyan çeki reddeden aynı banka zengin adamın imzasını taşıyan çekin karşılığını ödeyecekti.

Dünyamız, Tanrı'ya pek çok isim aracılığıyla yaklaşma girişiminde bulunan insanlarla doludur, ama insanın günah-borcunu ödemesi için Oğlu'nu göndermiş olan kutsal Tanrı'nın gözünde bu isimlerin hepsi değersiz, günahla lekelenmiş isimlerdir.

Bankanın benim imzama taşıyan bir milyon dolarlık çekin karşılığını ödememesi gibi, Tanrı da **İsa**'nın adının dışında hiçbir isim aracılığıyla bağışlama ve yaşam ihsan etmeyecektir.

“Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.” (Elçilerin İşleri 4:12)

Günah-borcunuzun Tanrı'nın kayıt kitabından silinmesini ve O'nun doğruluğunun zenginliğinin hesabınıza geçmesini ister miydiniz? Günahın laneti üzerinde zafer kazanmak ve şimdi ve sonsuzluk boyunca Yaratıcınız ile yakın bir ilişki yaşamamanın keyfini çıkarmak ister misiniz?

O zaman size bunları sağlayacak olan yalnızca tek bir isimdir.

*“O zaman **RAB**'bi adı ile çağıran herkes kurtulacak.”* (Yoel 2:32)

*“**Rab İsa Mesih**'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz.”* (Elçilerin İşleri 16:31)

Rab İsa Mesih'in sizin günah-cezanızı ödemek için acı çektiğine, öldüğüne ve günah-cezanızı ortadan kaldırdığına yüreğinizde inanıyor musunuz?

O zaman “*kurtulacaksınız.*”

YALNIZCA İKİ DİN

Bu yolculuğa, dünyamızda *on binden* fazla din sistemi bulunduğunu gözlemleyerek başladık.

Aslında yalnızca *iki* sistem mevcuttur.

- Size *kendinizi kurtarmanızı* söyleyen *insan başarı* sistemi.
- Size *bir Kurtarıcı'ya ihtiyacınız olduğunu* söyleyen *tanrısal başarı* sistemi.

Kendi kendinizi kurtarmaya çalıştığımız sürece herhangi bir din ya da isim işinize yarayabilir; ama bir Kurtarıcı'ya ihtiyacınız olduğunu fark ettiğinizde, işinize yalnızca tek bir isim yarayacaktır.

Bu isim, *İsa*'dır.

“Peygamberlerin hepsi *O'nunla ilgili* tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, *O'na inanan herkesin günahları O'nun adı ile bağışlanır.*” (Elçilerin İşleri 10:43)

BÖLÜM III

YOLCULUĞUN SONU

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK

27 – Aşama 1: Tanrı'nın Önceki Programı

28 – Aşama 2: Tanrı'nın Şimdiki Programı

29 – Aşama 3: Tanrı'nın Gelecekteki Programı

30 – Gelecekteki Cennetten Gösterilen Bölümler

Sonsöz

Dipnotlar

27

AŞAMA 1: TANRI'NİN ÖNCEKİ PROGRAMI

*“Sen **bugün** benimle birlikte cennette olacaksın!”*

İsa Mesih (Luka 23:43)

Birkaç dakika önce diz üstü bilgisayarımın bataryası neredeyse tükenmiş ya da ölmüştü, ama şimdi yeni yaşam ile dolduruluyor. Ölmek üzere olan bu konumu nasıl tersine çevrilebildi?

Bilgisayarımın fişini bir elektrik prizine taktım.

Bir diz üstü bilgisayar, bir cep telefonu ya da bir el feneri, bu aygıtların pilleri sürekli bitiyor ya da ölüyorlar –şarjlarını yitiriyorlar– bu durumları, üstün bir güç kaynağından tekrar şarj edilene kadar devam ediyor.

Adem’in soyunun durumu, bir şekilde bu tükenerek ölen pillerin durumuna benziyor. Anne rahmine düştüğümüz günden itibaren, günahın getirdiği laneti tersine çevirmek için hiçbir yol olmadan, ölmeye başladık.

Yolculuğumuzun son bölümüne başlarken, size, geleceği ölmekte olan bir pil kadar umutsuz görünen gezgin bir Fransız’ın öyküsünü anlatmak istiyorum.

MUTSUZ VE DERTLİ

26 yaşındaki Bruno ile 1987 yılının Mart ayında tanıştım.

Bu genç adam, pek çok yıl önce, yaşamın anlamını merak etmeye başlamıştı. İç varlığında büyük bir boşluk hissediyordu – bu boşluğu, ne Katolik inancı ile yetiştirilişi ne de dünyasal zevkler ile dolduramamıştı.

Bruno, küçük bir erkek çocuğuyken, kendisine Tanrı'yı öğreten kişilerin öğrettiklerini uygulayamadıklarının farkına vardı. İsyankar delikanlılık çağında adaletsizlikle dolu bir dünya gözlemledi. 18 yaşına geldiğinde, Bruno'nun yaşamdaki tek amacı, hafta sonlarını arkadaşlarıyla birlikte geçirmek, sarhoş olmak ve içinde yaşadığı sefil koşulları unutmaktı. Kız arkadaşı bir trafik kazasında öldüğü zaman, içinde yaşadığı umutsuzluk koyulaştı. Tanrı'ya öfke duydu.

Bruno, Hindistan'a gitmeye karar verdi. Yaşamın anlamını Hindistan'daki pek çok inançtan birinde bulabileceğini düşünüyordu. Bruno, karayolu ile yaptığı yorucu bir yolculuktan sonra, Hindistan'ın kalabalık kentlerinden birine vardı. Burada yoğun bir dinsel çaba ve sözle anlatılması mümkün olmayan bir insan mutsuzluğu ile yüz yüze geldi. Karşılaştığı bu durumu Bruno'nun kendi sözleriyle aktaralım: “Sahip oldukları dine ve inanca rağmen buradaki insanların benden daha mutsuz olduklarını gördüm.”

Bruno, Hindistan'da yaklaşık bir yıl geçirdikten sonra şu sonuca vardı: Eğer nihai gerçeği keşfedecekse, bunu ona yalnızca Tanrı açıklayabilirdi. Böylece Yaratıcısı'na şu basit dua ile hitap etti, “Eğer varsan, bana kendini açıkla!”

Bruno, bir gün Kalküta sokaklarında yürürken, kapısında KUTSAL KİTAP EVİ yazılı bir levha bulunan bir dükkan fark etti. O anda karar vererek, dükkandan içeri girdi ve görevliye, “Fransızca bir Kutsal Kitap'ınız var mı?” diye sordu. Dükkanda tek bir tane Fransızca Kutsal Kitap vardı.

Bruno, Kutsal Kitap'ı satın aldı ve okumaya başladı.

Okurken, kendisini şaşırtan pek çok şeyle karşılaştı. Örneğin, Tanrı'nın On Buyruk'ta söylediği birinci ve ikinci buyruklardan çok etkilendi: "*Benden başka tanrın olmayacak. Kendine herhangi bir canlıya benzer bir put yapmayacaksın... putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın*" (Mısır'dan Çıkış 20:3-5). Bruno, etkilendiği bu buyruklara rağmen, çevresinde insanların önlerinde eğildikleri putlarla dolu tapınakların varlığına tanıklık etti. Ve kendisinin yetiştirilmiş olduğu din üzerinde düşünürken, tanıdığı dindar insanların da Meryem ve azizlerin heykelleri önünde eğilerek ve onlara dua ederek Tanrı'nın buyruklarını ihlal etmekten suçlu olduklarını düşündü.

Bruno, aynı zamanda şu ayetten de etkilenmişti: "*Bu Yasa Kitabında yazılı olanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.*" (Yeşu 1:8)

Aradığı gerçeğin yalnızca Kutsal Kitap'ta bulunabileceğine kanaat getiren Bruno Hindistan'dan ayrıldı ve Fransa'ya geri döndü. Ama Kutsal Kitap'ını okumaya devam etmek yerine, onu kitap rafına koydu ve iş ve eğlence yaşamına tekrar başladı. Bu yaşam tarzının ona verdiği tek şey, acı bir tat ve boş bir yürekti.

Aradan dört yıl geçti.

Bruno, bir gün, anlamsız var oluşu hakkında düşünürken, Tanrı'nın vaatlerinden birinin yer aldığı bir Kutsal Kitap ayetini hatırladı: "*Beni arayacaksınız. Bütün yüreğiniz ile arayınca Beni bulacaksınız.*" (Yeremya 29:13) Bruno şöyle dua etti, "Tamam Tanrım, vadinin doğru olup olmadığını anlamak için seni bütün yüreğim ile arayacağım."

Evinin kendisini etkilemesine engel olmak amacıyla Bruno, bu kez Afrika'ya olmak üzere, bir başka yolculuk daha yapmaya karar verdi. Karayolunu kullanarak yaptığı bu yolculuk sırasında Kutsal Kitap'ını okudu ve dua etti, "Tanrım, beni *senin* gerçeğine yönlendir ve yanlış yollardan koru." Sahra'yı geçtikten sonra Kuzey Se-

negal'e geldi. Buradaki ilk gecesini ailemin ve benim yaşadığım aynı kentte geçirdi.

Ertesi sabah Bruno kentte bir yürüyüşe çıktı. Aynı Kalküta'da olduğu gibi, bir kapının üzerinde asılı olan bir levha dikkatini çekti. Bu levhanın üzerinde şunlar yazılıydı:

ECOUTEZ! CAR L'ETERNEL DIEU A PARLE!
(*Dinle! Çünkü RAB Tanrı konuştu!*)

Bruno içeri girdi.

Girdiği yer benim ofisimdi. Yaptığım işten başımı kaldırıp baktığımda, elinde küçük, çok kullanılmış mavi bir kitap –Hindistan'da satın aldığı Kutsal Kitap– tutan, çalı kadar gür sakallı bir adam gördüm. Bana o zaman yöneltmiş olduğu ilk sorusu hala kulaklarımda:

“Sen nesin, Katolik mi, Protestan mı?”

“Ben yalnızca bir Hristiyan'ım – Mesih'in bir izleyicisi,” diye karşılık verdim. Bruno, yanıtımı duyduğu zaman hem şaşırды hem de memnun oldu. Çünkü Kutsal Kitap'ı okurken, Kutsal Kitap'ın hiçbir zaman *Katoliklerden* ya da *Protestanlardan* söz etmediğini, *Hristiyanlar'dan* –Mesih imanlılarından– bahsettiğini gözlemlemişti. Bruno, daha sonra bana o gün eğer ben “Katoliğim” ya da “Protestanım” şeklinde bir yanıt vermiş olsaydım, dönüp hemen dışarı çıkacağını anlattı. Dinden bıkmıştı. Gerçeği istiyordu.

O günü izleyen birkaç gün boyunca Bruno beni soru yağmuruna tuttu. Ona, Tanrı'nın Kutsal Kitap'taki yanıtlarını gösterdim. Ayrılacağı günün akşamı (Güney Afrika'ya gitmeyi tasarlıyordu), ona meydan okudum, “Kutsal Kitap'ını tekrar oku ve Tanrı'nın senin için ne yaptığını oku.”

Altı hafta sonra, eşim ve ben Bruno'dan bir mektup aldık: mektubunda bir balıkçı köyünün yakınında kendisine bir oda kiraladığını, Eski ve Yeni antlaşmaları kıyaslayarak Kutsal Kitap'ın tamamını tekrar okuduğunu ve bitirdiğini açıklıyordu.

Kutsal Yazılar'ın tümünde Mesih'i görmüştü.

Bu bölümü Bruno'nun kendi sözleriyle aktarmak isterim: “Bir gece dışarıda tek başımayken, İsa'nın vaadi yüreğime güçlü bir şekilde geldi, *‘Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, Ben size rahat veririm’*” (Matta 11:28). Yaşamımı, tüm başarısızlıkları, acılıkları ve pişmanlıkları ile tekrar gözden geçirdiğimde, yüreğimde öfkeli bir çatışma meydana geldi. Eğer Mesih'i izlersem, artık tutkularımı ve arzularımı izlemek için özgür olamayacağımı biliyordum. Sonunda teslim oldum. Tanrı, gözlerimi açtı. Mesih'in, çarmıhta, Kanını *benim için* döktüğüne ve ölümden *benim için* dirildiğine inandım. Canım, huzurla doldu. Ağlamaya başladım ve ağlamam durmak bilmedi. Günahımın ağır yükü üzerimden gitmişti!” Bruno, şu sözlerle devam etti: “En somme, je suis ne de nouveau!” (“Özetleyecek olursam, yeniden doğdum!”)

Bruno, daha önce aramış olduğu her şeyi buldu: temizlenmiş bir yürek ve vicdan, Yaratıcısı ile bir ilişki ve sonsuz yaşam. Neden yeryüzünde bulunduğunu ve nereye gitmekte olduğunu artık anladı.

Arayışı son buldu.

Kutsal Kitap şöyle der:

“Bir kimse Mesih'teyse yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.” (2. Korintliler 5:17)

Bruno'nun yaşamı hem küçük hem de büyük konularda süratle değişmeye başladı. Örneğin, on bir yaşından beri sigara içiyor olmasına rağmen, Rab onu bu alışkanlıktan kurtardı. Benliğine dönük, içki içmeye yer veren, ahlak dışı yaşam biçimi utanç dolu geçmişinde kalan bir anıya dönüştü. Kutsal Yazılar, artık onun için büyük anlam taşıyorlardı ve dua etmek Bruno için nefes almak kadar doğal bir hale gelmişti.

Bruno, seyahat etmeye devam etmek yerine Kutsal Yazılar'ı çalışmak, Mesih'teki imanlılarla zaman geçirmek ve diğer insanlara Tanrı'nın kendisi için ne yaptığını anlatmak amacı ile sonraki altı ay boyunca Senegal'de kaldı.

Bruno, yeni bir yaratık olmuştu.

Bruno ile ilk karşılaşmamızdan bu yana yaklaşık yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen, hala haberleşiyoruz. "Yeni Bruno" bugün Fransa'da eşiyile birlikte yaşıyor, Tanrı ile yürüyorlar ve dört çocuklarını Rab bilgisi ve bereketiyle büyütüyorlar.

Bu söylediklerim, Bruno'nun yaşamının artık yürek acılarından, mücadele ve sıkıntılardan özgür olduğu anlamına mı geliyor? Hayır, hem o hem de ailesi çeşitli denemeler ve ayartmalarla karşılaşılıyorlar, ama yalnız değiller.

Rab'bin Kendisi onlarla birlikte.

TANRI'NIN ÜÇ AŞAMALI PROGRAMI

Belki biri şöyle düşünüyor olabilir: "Durun bir dakika, eğer İsa bizim için Şeytan'ı, günahı ve ölümü yendiyse, o zaman Mesih imanlıları dahil olmak üzere insanlar neden pek çok alanda mücadele etmeye devam ediyorlar? Dünyamız neden kötülük ve çekişmelerle dolu? Vaat edilen kurtuluş ve mükemmellik nerede?"

Bu soruların yanıtları, Tanrı'nın, insan tarihine müdahale etmek için yaptığı uzun süreli planın üç aşamadan oluştuğu gerçeğinde bulunur:

Aşama I: Tanrı, halkını *günahın*
CEZASINDAN kurtaracaktı.

Aşama II: Tanrı, halkını *günahın*
GÜCÜNDEN kurtaracaktı.

Aşama III: Tanrı, halkını *günahın*
VARLIĞINDAN kurtaracaktı.²³⁵

Aşağıda Yeni Antlaşma'dan alınan bir aktarma, Tanrı'nın bu üç aşamalı –geçmiş, şimdi ve gelecek– programını özetlemektedir:

*“Tanrı **bizi** böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden (Aşama I) **kurtardı; daha da kurtaracaktır** (Aşama II); **umudumuzu O'na bağladık, bizi yine kurtaracaktır** (Aşama III).” (2. Korintliler 1:10)*

Kutsal Yazılar'da yaptığımız yolculuğun geri kalan bölümü, Tanrı'nın, Şeytan'ın, günahın ve ölümün etkilerini sonsuza kadar yok edeceği bu üç aşamalı programa odaklanacaktır. Yolculuğumuzun son kısmı, bize Cennetin kendisinden kısa görüntüler vereceği için harikulade manzaralar içerecektir.

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK: AŞAMA BİR

Adem ve Havva Şeytan'ın söylediklerini dinledikleri zaman, Yaratıcıları-sahipleri ile olan arkadaşlıklarını, ceza olarak kaybettiler ve hem kendilerinin hem de tüm soylarının üzerine günahın lanetini getirdiler. Orijinal, mükemmel dünya aniden insanların Tanrı'dan saklanmak istedikleri ve kendi yollarında yürümei tercih ettikleri bir yer haline dönüştü. Yaşam, yas ve acı, hastalık ve bozulma, yoksulluk ve açlık, üzüntü ve çekişme, yaşlanma ve ölüm ile tanımlanmaya başlandı.

Günah, bir lanet getirdi. Ama zaman dolduğunda, Tanrı'nın söz vermiş olduğu gibi, Tanrı'nın Sonsuz Oğlu, Adem'in soyunu Şeytan, günah ve ölümden kurtarmak için *bir kadının Soy* olarak göklerden yeryüzüne geldi.

*“**Tanrı**, eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. **Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Kendi Oğlu ile bize seslenmiştir.** Oğul Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözü ile her şeyi devam ettirir. **Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu.**” (İbraniler 1:1-3)*

Rab İsa günah tarafından lekelenmemiştir.

O, günah ile lanetlenmiş yaratılışın her unsuru üzerinde tam bir yetkiye sahip olduğunu gösterdi. Ağzından çıkan bir söz ya da Elinin bir dokunuşu ile kötü ruhların kaçmasını, kör gözlerin görmesini, cüzamlı hastaların temizlenmesini ve ölümlerin dirilmesini sağladı. O, suyun üzerinde yürüdü, fırtınaları dindirdi ve aç insanları doyurmak için ekmeği çoğalttı. O, günahı bağışladı ve yaralı yüreklerin esenliğini sağladı.

Ve sonra yerine getirmek için geldiği görevi tamamladı.

Babası'nı yüceltmek, Kutsal Yazılar'ı yerine getirmek ve O'na inanan herkesi kurtarmak için acı çekti, öldü ve tekrar dirildi.

“İbrahim’e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh’u iman ile alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa’nın lanetinden kurtardı. Çünkü, ‘Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir’ diye yazılmıştır.” (Galatyalılar 3:13-14; Yasa’nın Tekrarı 21:23)

ŞAŞIRTAN LÜTUF

Tanrı'nın yasalarını mükemmel bir şekilde yerine getiren İsa, yasayı ihlal edenleri, “*yanın lanetinden kurtarmak* (bunu yapabilmek için mükemmel itaat gereklidir), *bizim için lanetlenmek üzere*” geldi. İsa, bizi sonsuz cezadan kurtarmak için, kendi isteği ile, bizim hak ettiğimiz cezayı üstlendi.

Rab, çarمیhta asılıyken acı çektiği anlarda bile, günahın lanetini tersine çevirmek ile ilgili amacını sergiledi.

İsa, devlete karşı hainlik, hırsızlık ve cinayet suçlarından ölüme mahkum edilen iki suçlunun arasında çarمیha gerildi. Rab ve bu iki günahkâr arasında geçen konuşmaya tekrar kulak verelim. Önce, her iki adam da İsa ile alay etti, ama saatler ilerledikçe bir tane sinin yüreği değişti ve tövbe etti.

“Çarmıha asılan suçlulardan biri, ‘Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!’ diye küfür etti.

Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı ‘Sende Tanrı korkusu da mı yok?’ diye karşılık verdi. ‘Sen de aynı cezayı çekiyorsun. Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.’ Sonra, ‘Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an’ dedi.

İsa ona, ‘Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın’ dedi.” (Luka 23:39-43)

Bu iki haydut ölmek ve cehenneme gitmek üzereydiler. Sonra, bu son saatlerde, bir tanesi Tanrı’nın önünde günahlı olduğunun farkına vardı ve ortadaki çarmıha çivilenmiş olan günahsız Kurtarıcı’ya güvenerek iman etti.

İsa ona bir vaatte bulundu:

“Sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın!”

Sonsuzluğu, Şeytan ve onun düşmüş melekleri için hazırlanmış olan yerde geçirmek yerine bağışlanan bu haydut, sonsuzluğu şimdi Yaratıcısının-Kurtarıcısının huzurunda geçirecekti.

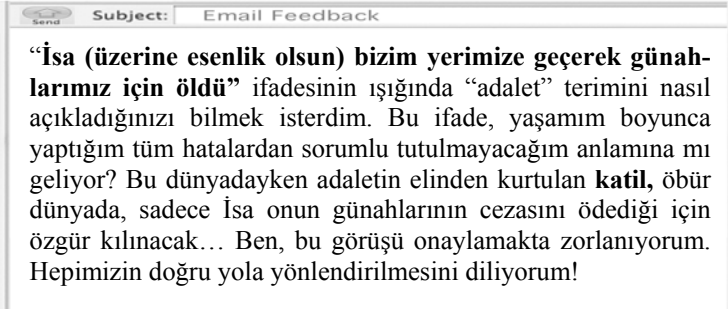
Birbirlerinden ne kadar farklı iki yer ve ne kadar büyük bir değiş tokuş!

Günahın cezasını çekmek için tam o anda Kanını dökmekte olan Tanrı’nın Kuzusu’na güvendiği için Tanrı bu günahkârın günahlarını kayıt defterinden sildi, İsa’nın doğruluğunu onun hesabına geçirdi ve adını *Kuzu’nun Yaşam Kitabına yazdı* – bu Kitap Tanrı’nın bağışlama, doğruluk ve sonsuz yaşam armağanını iman ederek alan herkesin isimlerini içerir.

Günahın laneti, bu çaresiz günahkâr için sonsuza kadar tersine çevrildi.

KATİLLER BAĞIŞLANABİLİR Mİ?

Aşağıdaki elektronik posta, araştırma yapan birinden geldi:

İsa'nın günahkârların yerine geçerek çarmıhta ölmesi “adalet” ile tutarlı mıdır? Tanrı, bir katili bile bağışlayabilir mi? Gelin, bu son soruya önce bağışlanan ve değişen “katiller” hakkındaki birkaç tanıklık ile karşılık verelim.

YAMYAMLAR

Kutsal Kitap çevirmeni ve antropolog Don Richardson, *Yeryüzünün Efendileri* adlı kitabında Endonezya'da İrian Jaya dağında yaşayan vahşi yamyamlar olan Yali halkından söz eder. Yüzyıllar boyunca bu halk çevrelerindeki köylerde yaşayan düşman insanlara işkence ettiler, onları öldürdüler ve, evet, onları *yediler*. İntikam ve korku, “normal” bir yaşam biçimiydi.

Sonra onlara Müjde götürüldü.

Yali halkı ve çevrelerindeki kabileler Tanrı'nın, günahın bağışlanması ve Mesih'teki yeni yaşam hakkındaki iyi haberini işittiler. Bu insanların çoğu iman etti. Düşünce ve yaşam biçimleri değiştirildi. Tanrı'nın yeniden doğmuş çocukları olarak, neyin “normal” olduğu konusunda şimdi yeni bir standarda kavuştular. Daha önce birbirlerinden korkan ve nefret eden kişiler birbirlerinin kardeşi oldular. Eski düşmanlarıyla dostluklarını kolaylaştırmak için “Yali köylerini birbirlerine yaklaştıran daha kaliteli patikalar” yaptılar.²³⁶

Bugün bu eski katiller kendilerine zarar vermek isteyen kişilere merhamet gösterirler, çünkü Tanrı'nın Ruh'u onların yüreklerini değiştirmiş ve onlara şunu öğretmiştir: *"Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı gibi siz de birbirinizi bağışlayın."* (Efesliler 4:32)

UMUTLARINI YİTİRMİŞ BİR KIZ

Emma, Singapur'daki tutucu ve sert bir Müslüman ailede yetiştirildi. Anne-babasının boşanması ve aile yaşamının düzensizliği nedeniyle birini –kendini– öldürmeye karar verdi.

Emma, on katlı apartmanlarının balkonundan aşağıya atlamaya niyetliydi. Tam planını uygulamak üzereyken, tanımadığı Tanrı'ya öfke ve umutsuzluk içinde feryat etti, "Eğer gerçekten varsan, bana bunu bir şekilde bildir!"

Balkona giden birkaç basamaklı merdivene doğru yürümeye başladı ve basamaklardan birinin üzerinde bir Kutsal Kitap duruyordu! Emma hemen kitabı aldı ve koşarak odasına gitti. Kutsal Kitap'ın sayfaları açıldı ve açılan bu sayfalarda şu satırlar yazılıydı:

"Rab çobanımdır, eksiğim olmaz. Beni yemyeşil çayır-larda yatırır, sakın suların kıyısına götürür. İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin.

Çomağın, değneğin güven verir bana. Düşmanlarım önünde bana sofrayı kurarsın, başıma yağ sürersin, kase taşıyor. Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, hep RAB'bin evinde oturacağım." (Mezmun 23)

Emma, bu Mezmur'u okurken, Tanrı'nın gerçekliği VE SEVGİSİ tam doluluk ile üzerine geldi. Hemen bunun ardından, **"Ben iyi**

çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir” diyen (Yuhana 10:11) Rab İsa’ya güvenerek iman etti.

Emma, O’nun “*koyunlarından*” biri oldu.

Emma artık kendini öldürmek istemiyor. Sevinçli bir eş ve beş çocuk annesi. Emma’nın yaşam amacı, Mesih’te bulunduğunu –TANRI’NİN BOL SEVGİSİ– diğer kişilerin de bulmasına yardımcı olmak.

Bu öyküyü, doğruluğunu kontrol etmesi için Emma’ya gönderdiğim zaman, öyküyü elektronik posta aracılığıyla bana geri gönderdi; öyküye *Tanrı’nın sevgisi* hakkındaki sözlerini büyük harflerle yazarak eklemeye bulunmuştu. Dünyanın her yerinde bezdiren güçlü baskılar ve meydan okumalarla yüz yüze olan kadınların ortasında Emma, günlük yaşamı için gerekli olan gücü ve sevgiyi Rab’bin şaşırtıcı sevgisinde ve ilgisinde buluyor.

VAHŞİ BİR ADAM

Son olarak, Tanrı’nın adı uğruna insanları öldüren dindar bir partizan olan *Tarsus’lu Saul* üzerinde duralım.

Saul, Mesih’in zamanında Küçük Asya’da (günümüzdeki Türkiye), Tarsus’ta dünyaya geldi. Saul, İsa’nın Mesih ve Tanrı’nın Oğlu olduğuna inanmadı. İsa’nın Cennete dönmesinden kısa bir süre sonra, Saul Yahudi yüksek kurulu tarafından İsa’nın izleyicilerini hapse atmak, kırbaçlamak ve öldürmekle görevlendirildi. İsa’ya inanmış olan Yahudiler’i hapse atarak, kırbaçlayarak ve öldürerek Tanrı’ya hizmet ettiğine inanıyordu.²³⁷ Bir gün Saul ve adamları bir grup Yahudi Hristiyan’ı tutuklamak için görev yaparken neler olduğunu aşağıdaki satırlarda birlikte okuyalım.

*“Yol alıp Şam’a yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, ‘Saul, Saul, neden **Bana** zulmediyorsun?’ dediğini işitti.*

*Saul, ‘Ey **Efendim**, sen kimsin?’ dedi.*

Ben senin zulmettiğini İsa'yım' diye yanıt geldi. Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.'

Saul, şaşkınlıktan donakaldı, titreyerek, 'Rab, benden ne yapmamı istiyorsun?' dedi. (Elçilerin İşleri 9:3-6)

Saul'un İsa hakkındaki düşüncesi değişti. Eski Antlaşma Yazılarının bir öğrencisi olarak Saul hemen o anda İsa'nın tüm peygamberlerin hakkında yazdıkları Mesih olduğunu anladı.

Büyük düşman büyük kahraman haline geldi.²³⁸

Adını sonradan *Pavlus* ("küçük" anlamına gelir) olarak değiştiren *Saul*, kendisi hakkında şu tanıklıkta bulundu:

"Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım. Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan sevgi ile birlikte bol bol üzerime döküldü. 'Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi' sözü güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim." (1. Timoteos 1:13-15)

MESİH'İN UZMANLIĞI

"Katiller" bile Tanrı tarafından bağışlanabilir ve değiştirilebilirler mi?

İrian'lı yamyamlar, Singapur'lu Emma ve Tarsus'lu Saul Tanrı tarafından bağışlanmış ve değiştirilmişlerdir. Aynı durum, İsa'nın yanındaki çarımha gerilmiş olan tövbecar katil için de geçerlidir. Tanrı'nın mesajına inandıkları zaman dünyanın her yerindeki günahkârlar –hapishanelerin içindekiler ve dışındakiler– Tanrı tarafından bağışlanır ve değiştirilirler.

"En iyi" ve en kötü günahkârların yüreklerini kurtarmak ve değiştirmek, Mesih'in uzmanlık alanıdır. Tanrı'nın merhameti ve lütfü hakkındaki her şey budur.

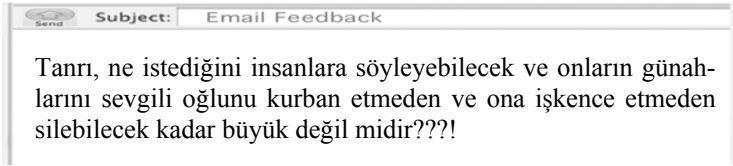
Elbette, günahın sonuçları vardır.

Çarmıhtaki haydut suçları nedeniyle hala acı çekiyordu. Yaşamı süresince Rab’bi tanımanın, O’nun için yaşamının ve O’nu tanımaları için başkalarına yardım etmenin getirdiği huzur ve sevinci hiçbir zaman tatmadı. Her şeye rağmen, bir günahkârın bağışlanması ve Tanrı’nın önünde doğru kılınması her zaman aynı *yol* aracılığıylaadır: günahlı konumunun farkına varmak ve Tanrı’nın kuruluş sağlayışına güvenmek.

Rab İsa’ya inanmamak, İsa’nın diğer yanında çarmıha gerilmiş olan, tövbe etmeyen haydut ile birlikte mahvolmaktır.

MERHAMET VE ADALET BİRLİKTE

Birkaç sayfa önce elektronik postasını okuduğunuz kişi aynı zamanda şu soruyu da sormuştu: *‘İsa bizim yerimize geçerek günahlarımız için öldü’ ifadesinin ışığında ‘adalet’ terimini nasıl açıklarsınız?’* Ahmed daha önce aynı soruyu sordu:

Daha önce de defalarca görmüş olduğumuz gibi, Tanrı adalet ve sadakat konularında büyük olduğu için insanların günahları gereken şekilde yargılanmadıkça ve cezalandırılmadıkça, bu günahları *“silemez.”*

13. bölümde adaleti yerine getirmeden merhamet ihsan eden yargıç hakkında verilen örneği hatırlayın. Bu yargıcın yaptıkları tüm mahkemenin öfkesini ve nefretini uyandırmıştı.

Tanrı, bu garip fikirli yargıca benzemez. O’nun karakterinde ya da ününde ufacık bir toz tanesi kadar leke bulunamaz. O, adalete zarar verecek bir merhameti asla ihsan etmez. Oğlunu, gökyüzünden yeryüzüne bir çarmıha çivilenmesi ve bu çarmıhta Tanrı’nın mer-

hametini ve gerçeğini mükemmel bir bileşim içinde sergilemesi için büyük Sevgisi nedeni ile gönderdi.

“Sevgi ile sadakat buluşacak. Doğruluk ile esenlik öpüşecek. Sadakat yerden bitecek, doğruluk gökten bakacak.”
(Mezmun 85:10-11)

İsa Tanrı'nın gazabına bizim için katlandığından, Tanrı “gökten aşağı bakabilir” ve bize bağışlama, mükemmellik, ve sonsuz yaşam armağanlarını sunabilir. Rab İsa, bizim yerimize geçerek Tanrı'nın *adaletini, merhametini ve lütfunu* sergiledi. Daha önce de gözlemlemiş olduğumuz gibi:

*Adalet, hak ettiğimizi almak,
Merhamet, hak ettiğimizi almamak,
Lütuf ise, hak etmediğimizi almaktır.*

Mesih'e güvenen herkes *hiç kimsenin hak etmediğini* alır: günahattan arınma, Mesih'in doğruluğu, Tanrı'nın ailesinde bir yer ve sonsuz yaşam. Mesih'i reddeden ve umursamayan herkes, *herkesin hak ettiğini* alacaktır.

Mesih gelmeden yedi yüz yıl önce peygamber Mika şunları yazdı: “Yönetenin yanağına değnek ile **vuracaklar**” (Mika 5:1). Bu konu üzerinde durun ve düşünün! Tüm yeryüzünün Yöneteni, kurtarmaya geldiği nankör günahkârlar tarafından öldürülmek için insan bedenine büründü!

Adalet, merhamet ve lütuf, bir araya gelerek bundan daha iyi bir uyum sağlayamazlardı.

“Biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü” (Romalılar 5:6-8).

ADİL KALAN VE AKLAYAN

Tanrı, planının ilk aşamasında, günahkârları bağışlamak için Kendi mükemmel standartlarını düşürmeden, bir yol açtı. Tanrı hem “*adil kalan hem de İsa’ya iman edeni aklayandır*” (Romalılar 3:26).

Tanrı *Adil*’dir, çünkü günahı gereken şekilde cezalandırmıştır.

Tanrı, gönderdiği Kurtarıcı’ya güvenenlerin hepsini *Aklayan*’dır.

Kendi çabalarıma güvenmeyi bıraktığım ve Mesih’e, O’nun benim için ölüp dirildiğine güvendiğim an, Adil Yargıç, kayıt kitabında yazılı olan tüm suçlarımın üzerine şu mührü vuracaktır:

AKLANDI!

Aklanmak, Tanrı’nın yasal bir eylemi aracılığıyla *doğru ilan edilmek*’tir.

Tanrı, bunu nasıl yapabilir?

Tanrı bunu yapabilir, çünkü çarmıhta günah-cezama O ödedi.

Adem günah işlediği zaman, Tanrı insan soyunun tümünün *doğru olmadığını* ilan etti. Ama İsa öldüğü ve tekrar dirildiği için, Tanrı, O’na inanan herkesi *doğru olarak* ilan eder.

“Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden nasıl bir çoğu **günahkâr** kılındıysa, bir adamın söz dinlemesi ile bir çoğu da **doğru kılınacaktır.**” (Romalılar 5:19)

Adem’in günahı nasıl murdarlık ve ölüm ürettiyse, Mesih’in ölümü ve dirilişi de temizlenme ve yaşam sağladı.

“**Herkes nasıl Adem’de ölüyorsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak.**” (1. Korintliler 15:22)

Adil Yargıç, gökyüzünden yeryüzüne baktığı zaman, sizi *Adem’de* ve onun kirli günahkârlığının içinde mi görüyor? Ya da Tanrı sizi *Mesih’te* ve O’nun saf ve lekesiz doğruluğunun içinde mi görüyor?

Cennet mahkemesi üçüncü bir şık tanımaz.

İNSAN'IN ÇİFTE SIKINTISI

Yaratılış kitabının üçüncü bölümünde açıklandığı gibi Adem ve Havva Yaratıcılarına itaatsizlik ettikleri zaman, üzerlerine, *günah* ve *utancın* çifte bilinmeyenini getirmiş oldular.

Günahları yüzünden saklanmak zorunda kaldılar.

Utancıları çıplaklıklarını örtmeleri için onları harekete geçirdi.

Tanrı, *Adaleti* nedeni ile onların kendi çabalarıyla çıplaklıklarını örtmek için kullandıkları incir yapraklarını reddetti, ama *Merhameti* nedeniyle onlara, kurban edilmiş hayvanların derilerini giydirdi. Hayvan kanı onların *günahını* uzaklaştırmak için neyin gerekli olduğunu ve hayvan derileri ise onların *utancını* örtmek için neyin gerekli olduğunu sembolize ediyorlardı.

Bizler, atamızın günahını ve utancını paylaşıyoruz. Tanrı'nın önünde bizler, kirli günahkârlar ve ruhsal çıplaklarız. Utanç verici bir durum, ama O'nun Huzurunda durabilmek için uygun değiliz. **O'nun bağışlamasına** ve **O'nun mükemmelliğine** muhtacız.

Çifte sıkıntımız aşağıdaki şu iki soruyla özetlenebilir:

1. Bizi Yaratıcımız'dan ayıran günahıtan nasıl **temizlenebiliriz?**
2. O'nunla sonsuza kadar birlikte yaşayabilmemiz için mükemmelliği nasıl **giyinebiliriz?**

TANRI'NIN ÇİFTE ŞIFASI

İnsanın günahkârlığı ve doğruluk eksikliği için gerekli çözüme yalnızca Tanrı sahiptir. Tanrı'nın günahsız Oğlu İsa, çarmıhta Kanını döktüğü zaman **bizim cezamızı üstlendi**, ve ölümü fethetmiş Olan olarak, bize **Kendi doğruluğunu sunar**.

“Tanrı, Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltene inanan herkesi aklanmış sayacak. İsa

suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.”
(Romalılar 4:24-25)

“Bir kimse Mesih ’teyse yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş her şey yeni olmuştur. Bunların hepsi Tanrı’dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi Kendisi ile barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. Tanrı,

günahı bilmeyen Mesih’i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı’nın doğruluğu olalım.”
(2. Korintliler 5:17-18,21)

Kendinize ve dininize güvenmeyi bıraktığınız ve umudunuz yalnızca Mesih ve sizin için döktüğü mükemmel kanı olduğu anda:

- 1) Sizi günah’ın kirliliğinden *temizleyecek*, ve
- 2) Sizi Kendi mükemmel doğruluğu ile *örtecektir*.

Tanrı’nın günahımızı ve utancınızı iyileştirecek başka bir tedavisi yoktur.

TANRI’NIN DEĞİŞ TOKUŞ PROGRAMI

Rab İsa Mesih, ölümü ve dirilişi aracılığıyla, *bizim günahımızı* aldı ve bize *Kendi doğruluğunu* verir. Tanrı’nın büyük değiş tokuş programı şöyledir: ***O’nun doğruluğuna karşılık benim günahım.***

Biri, böyle hem hayrete düşüren hem de hayranlık uyandıran bir öneriyi neden reddetsin ki?

İnsanı üzen gerçek şudur ki, insanların çoğu Tanrı’nın sağlayışını reddetmeyi seçerler. Ancak her şeye rağmen O’nun önerisi sunulmuştur: Tanrı’nın kurtuluş armağanını *alan* herkes, doğru ilan edildi. Bu armağanı *reddeden* herkes, kendi günahlarının bedelini, hayali ve geçici bir Araf’ta değil, Şeytan ve onun cinleri için hazırlanmış olan sonsuz cehennemde ödeyecektir.

Pek çok dindar kişi, şu konuda ısrarlıdırlar: “Herkes kendi günahlarının bedelini ödemelidir.” Tanrı’nın bağışlama ve doğruluk armağanını reddeden herkes bu düşünceye sahiptir. Ama yine de, bu günah borcu sürekli olduğu için bedeli hiçbir zaman ödenemeyecektir. Ayrıca, kayıp günahkârlar, günahlarının cezasını ateş gölünde sonsuza kadar öderlerken, cennette yaşamak için talep edilen doğruluğu asla kazanamayacaklardır. Bağışlamayı ve O’nunla birlikte yaşamaları için gerekli olan doğruluğu, çaresiz günahkârlara yalnızca Tanrı verebilir.

Kurtarıcı gelmeden yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya Tanrı’nın büyük değiş tokuş programı hakkında şunları yazdı:

*“Hepimiz **murdar olanlara benzedik.**
Bütün **doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi.**
Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de Rab hepimizin cezasını O’na yükledi.
RAB’de büyük sevinç bulacağım;
Tanrım ile yüreğim coşacak.
**Çünkü bana kurtuluş giysisini giydirdi,
Beni doğruluk kaftanı ile örttü.”***
(Yeşaya 64:6; 53:6; 61:10)

Tanrı’nın önünde hala *murdar olanlara* benziyor musunuz? Ya da *Mesih’in kanı aracılığıyla **temizlendiniz mi?***

Çıplaklığınızı örten *kendi doğruluğunuzun kirli adet bezleri midir?*
Ya da ***üzerinize** Mesih’in doğruluğunun tertemiz giysisini **giydiniz mi?***

Her şey şu tek sorunun yanıtlanmasına bağlı.

*“Verdiğimiz habere kim **inandı?**”* (Yeşaya 53:1)

Tanrı’nın verdiği habere inandınız mı? O’nun gerçeği ile ilgili diğer tüm tercihleri bir kenara bıraktınız mı?

“BİLESİNİZ DİYE”

Tanrı Sözü şöyle der: “*Tanrı’nın Oğlu’nun adına iman eden sizlerle sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **bilesiniz diye** bunları yazdım*” (1. Yuhanna 5:13).

Yıllar önce, çok dindar bir hanım ile Tanrı’nın sonsuz yaşam armağanı hakkında konuştum. Bu hanım, kendisini bir Hristiyan olarak adlandırmasına rağmen, Tanrı’nın Mesih’te kurtuluşu sağladığına hiçbir zaman güvenmemişti. Ona, “Ben, öldüğüm zaman cennete gideceğimi biliyorum” dediğim zaman, biraz kızarak şu yanıtı verdi, “Ya, demek *o kadar iyi* olduğunuzu düşünüyorsunuz ki, doğrudan cennete gideceğinizi söyleyebiliyorsunuz, öyle mi?”

“Hayır” diye karşılık verdim, “cennete gideceğim, ama ben *o kadar iyi* olduğum için değil. Tanrı, *o kadar iyi* olduğu için. Eğer O’na ve bizim için yaptıklarına iman ettiğimiz takdirde, “*sonsuz yaşama sahip olduğumuzu **bilebileceğimizi***” bize söyleyen O’dur.

“Çünkü günahın ücreti **ölüm**, Tanrı’nın armağanı ise **Rabbimiz Mesih İsa’da sonsuz yaşamdır.**” (Romalılar 6:23)

ALİ NASIL **BİLDİ**?

Bu kitabın birinci bölümünde Tanrı’nın mesajına inandığı için ailesi tarafından reddedilen Ali’den söz etmiştim.

Onunla ilk karşılaştığımda Ali de Bruno gibi 26 yaşındaydı. Ancak yine de, eğlence peşindeki Bruno’dan farklı olan Ali dinini içtenlikle uyguladı – günlük dualarını belirtilen şekilde yerine getirmek, her yıl bir ay oruç tutmak ve diğer insanlara iyi davranmaya çalışmak. Ama yine de midesinde sancıların oluşmasına neden olan bir huzursuzluk hissediyordu.

Ali, geceleri uyuyamadan yatağında yatarken şunları düşünürdü: “Dini görevlerimi yerine getiriyorum – o zaman neden sonsuzluktan bu kadar çok korkuyorum? Ah Tanrım, öldükten sonra nereye gideceğimi *bilmemin* bir yolu yok mu?”

Ali bu soruyu babasına ve yerel din önderlerine sordu, “Tanrı’nın Cennete girmeme izin vereceğinden nasıl emin olabilirim?” Herkes papağan gibi aynı yanıtı tekrarladı: “Bilemezsin. Hiç kimse kaderini bilemez. Yalnızca Tanrı bilir.”

Onların bu yanıtı Ali’yi tatmin etmedi.

Evde ve okulda Ali’ye Kuran’daki şu bilgiler öğretilmişti: Meryem oğlu İsa, bir bakireden doğmuş olan doğru bir peygamberdi. Ali, İsa’nın aynı zamanda *Mesih, Tanrı Sözü ve Tanrı Ruhu* gibi unvanlara sahip, güçlü mucizeler yapan bir peygamber olduğunu da öğrendi. “Belki İsa Peygamber bana aradığım yanıtı sağlayabilir,” diye düşündü.

Ali, İsa hakkında bir kitap bulmaya karar verdi. Birkaç hafta sonra yollarımız karşılaştı. Ben Ali’ye, hemen yoğun bir ilgi göstererek çalışmaya başladığı bir Kutsal Kitap verdim. Yaklaşık bir yıl süreyle Kutsal Yazılar’ı araştırdıktan sonra Ali’nin neler keşfettiğini aşağıda kendi sözleriyle okuyalım:

“Tüm peygamberlerin İsa’ya işaret ettiklerini öğrendim. İsa’nın Kendisinin: ***Yol, Gerçek ve Yaşam Ben’im, Benim aracılığım olmadan Baba’ya kimse gelemmez... Size doğru-sunu söyleyeyim, sözümü işitip Beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir***” (Yuhanna 14:6; 5:24) dediği bölümü okudum.

Bu ve diğer ayetler, İsa’nın kim olduğunu anlamama ve O’nu kabul etmeme yardımcı oldular: Kesin bir kurtuluş sağlamak için kanını döken ve ölümden dirilen tek Kurtarıcı! O’na ve benim yerime geçerek benim günahlarım için acı çektiğine ve öldüğüne iman ettim.

İman ettiğim anda, içimde, daha önce hiç duymadığım bir huzur duygusu hissettim. Ne kadar büyük bir değişiklik! Artık sonsuz yazgımın ne olacağını düşünüp kaygılanmıyorum çünkü Rab’bin, beni mahkum eden günahların tümünün cezasını eksiksiz olarak ödediğini biliyorum. Şimdi,

iyi olduğum için değil, Tanrı'nın İsa Mesih'te sağladığı lütfu nedeni ile cennete gideceğimi *biliyorum*. Şimdi Tanrı'yı her konuda hoşnut etmek *istiyorum*, ama bunu kurtuluşumu kazanmak için değil, Tanrı beni kurtardığı ve yüreğimi değiştirdiği için istiyorum.”

Ali için, günahın laneti tersine çevrilmişti. Bugün, o, eşi ve oğulları yalnızca öldükten sonra nereye gideceklerini bilmek ile kalmıyorlar, aynı zamanda yeryüzünde hangi amaç ile bulduklarını da biliyorlar: Yaratıcılarını-Kurtarıcılarını tanımak, sevmek ve O'na hizmet etmek ve diğer insanları da O'nu tanımaya yönlendirmek.

ÖLÜM: İMANLININ UŞAĞI

Mesih, yeryüzüne ilk geldiği zaman, Tanrı'nın, günahın lanetini tersine çevirmek için yaptığı üç aşamalı planın ilk bölümünü yerine getirdi. Yaşamı, ölümü, gömülmesi ve dirilişi aracılığıyla İsa, içinden geçilemez gibi görünen günah ve ölüm duvarını deldi. Çarmıhtaki haydut, yamyamlar, Emma, Saul, Ali, Bruno ve Tanrı'nın mesajının gerçek olduğunu kabul eden herkes, bu mesajın sağladığı yararlılardan istifade eden kişilerdir.

Zalim zorba, Ölüm, Mesih'teki imanlılar için, görevi, Tanrı'nın buyruğu ile cennet kapısını açmak olan alçakgönüllü bir hizmetkâr haline getirildi. Kutsal Yazılar şöyle der: “*Rab'bin gözünde değerlidir sadık kullarının ölümü.*”²³⁹ (Mezmurlar 116:15)

“Değerli” sözcüğünün “ölümü” tanımlarken kullanılabileceğini hayal etmek bile imkansızdı. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, artık iman eden herkes için bu tanımlı kullanabiliriz.

“Ey ölüm, dikenin nerede? Ey ölüm, zaferin nerede?... Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zaferle ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!” (1. Korintliler 55,57)

Günahın geçmişteki laneti tersine çevrilmiştir.

AŞAMA 2: TANRI'NIN ŞİMDİKİ PROGRAMI

*“Yasamı içlerine (zihinlerine) yerleştirecek,
Yüreklere yazacağım.”*

RAB (Yeremya 31:33)

Pek çok kişi günahın *ölümcül laneti* üzerinde fazla durmazken, pek çok kişi de yaşamın *günlük lanetleri* olarak adlandırılabilir şeylere tutsak olarak yaşarlar.

Dünya nüfusunun çoğunluğu kaza, hastalık ve ölüm korkusu içinde yaşar. İnsanların çoğu yiyecek satın almak ve borçlarını ödemek için yeterli paraları olmadığı konusunda kaygılanırlar. Bazı insanlar ise, talihsizlikten, büyüden, ya da nazardan korkarlar, mutlu oldukları zaman bunu yüksek sesle söylememeye özen gösterirler, çünkü eğer kötü bir ruh mutluluklarını iştirirse, mutluluklarının nesnesine zarar vereceğini düşünürler. Bazı kişiler kötü ruhları ve felaketi savuşturmak için evlerine, kendilerinin ve çocuklarının üzerlerine muska ya da tılsımlı dualar asarlar. Çoğu insan korunmak için tılsımlar ya da ezberden okunmuş dualarla kutsanan sular içerler.²⁴⁰ Tanrı'ya şükürler olsun ki, Yaraticılarını-Kurtarıcılarını bilen ve O'na güvenen kişilerin bu tür önlemler almaya ihtiyaçları yoktur, çünkü O, düşmanın hayali ya da gerçek tüm kötü güçlerin-

den sonsuzca daha büyüktür. Bir imanlı için korkulacak hiçbir şey yoktur, çünkü Rab İsa, ölümün kendisi de dahil olmak üzere var olan her gücün üzerinde yetkiye sahiptir.

İsa, günahın bedelini ödeyerek günahın, yalnızca *sonsuz yazgımızı* etkileyen lanetini tersine çevirmek için gelmedi, aynı zamanda günahın *günlük yaşamlarımızı* etkileyen lanetini de tersine çevirmek için geldi

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK: AŞAMA İKİ

Kutsal Yazılar şöyle der: “*Yavrularım, siz Tanrı’dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan dünyadakinden üstündür.*” (1. Yuhanna 4:4)

Bu “*İmanlıda Olan*” kimdir?

İsa, çarpmıha gerilmeden önceki gece öğrencilerine şöyle dedi:

“Ben de Baba’dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhunu verecek. Dünya O’nu kabul edemez. Çünkü O’nu ne görür ne de tanır. Siz O’nu tanyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır.

Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim.

Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. Ama Baba’nın benim adım ile göndereceği, Yardımcı, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. Size esenlik bırakıyorum, size Kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.” (Yuhanna 14:16-18, 25-27)

BAŞKA BİR YARDIMCI

İsa, öğrencilerine Kendisi göğe geri döndükten sonra Baba’nın onlara “*başka bir Yardımcı... Kutsal Ruh’u*” göndereceğine söz verdi.

İngilizce'ye *yardımcı* olarak çevrilen Grekçe *parakletos* sözcüğü, *yardımcı*, *teselli eden*, *öğütçü* ya da *avukat* anlamına gelir. *Parakletos* sözcüğü, Kutsal Yazılar'da hem *Tanrı Oğlu* hem de *Tanrı'nın Kutsal Ruh'u* olarak kullanılır.²⁴¹ Oğul günahkârları, günahın *cezasından* kurtarmak için geldi, Kutsal Ruh ise günahkârları günahın *gücünden* kurtarmak için geldi.

Kutsal Ruh aynı *Oğul* gibi her zaman Tanrı ile birlikte olmuştur. Bu nedenle, Tanrı'nın kitabının başlangıç satırlarında "**Tanrı'nın Ruh'u**" olarak adlandırılır (Yaratılış 1:2)

Pek çok kişinin yaptığı gibi,²⁴² "*Yardımcı'nın, Kutsal Ruh'un*" melek Cebrail ya da daha sonra gelecek olan bir peygamber olduğunu ileri sürmek, hem peygamberlerin Yazılarına hem de İsa'nın söylediklerine ve yaptıklarına karşı çıkmak olur.

İsa, öğrencilerine, bir çarımh üzerinde öldükten ve tekrar yaşama döndükten sonra, Kutsal Ruh'un aşağı inebilmesi ve Tanrı'nın mesajına iman eden herkesin yüreğinde konut kurabilmesi için göğe yükseleceğini söyledi. Oğul yukarı çıkacak ve Ruh aşağı inecekti. İsa öğrencilerine şöyle dedi: "*Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem **Yardımcı** size gelmez. Ama **gidersem, O'nu size gönderirim.***" (Yuhanna 16:7)

Tarih içinde bu gelinen noktaya kadar, Kutsal Ruh zaman zaman güçlendirmek, rehberlik etmek ve bereketlemek için imanlılar ile birlikte olmuştur. Ancak yine de Kutsal Ruh'un imanlıların içinde sürekli olarak yaşamak üzere gelebilmesi, İsa'nın, dünyanın günah sorununu çözmesinden sonra mümkün oldu.

Rab İsa çok özel bir olayı duyuruyordu. "*Gerçeğin Ruhu ... aranızda yaşıyor ve **içinizde olacaktır.***" (Yuhanna 14:17)

KUTSAL RUH'UN GELİŞİ

İsa ölümden dirildikten sonra, Yazılar'da şu kayıt yer alır:

*"İsa öğrencileri ile birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: 'Yeruşalim'den ayrılmayın, **Baba'nın verdiği** ve benden*

duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruh ile vaftiz edileceksiniz... ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.” (Elçilerin İşleri 1:4-5,8)

Bu sözler, İsa’nın dirilişinden elli gün geçtikten sonra, göğe yükselişinden on gün sonra yaşanan Pentikost Günü’nde yerine geldi.²⁴³

“Pentikost Günü geldiği zaman, bütün imanlılar bir arada bulunuyorlardı. Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve buldukları evi tümüyle doldurdu. Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler. İmanlıların hepsi kutsal Ruh ile doldular ...” (Elçilerin İşleri 2:1-4)

Yeni Antlaşma, Elçilerin İşleri 2. bölümdeki dramatik olayın tamamını kaydeder. İsa’nın öğrencileri Kutsal Ruh’un gücü aracılığıyla Asya, Arabistan ve dünyanın diğer bölgelerinden gelerek Yeruşalim’de toplanmış olan pek çok yabancıların konuştuğu çeşitli dillerde Tanrı’nın iyi haberini duyurmaya başladılar.

Kutsal Ruh’un indiği o günde üç bin kişi Tanrı’nın mesajına inandı ve sonsuz yaşam armağanını aldı. İmanlıların sayısı hızla büyüdü.

Elçilerin İşleri Mesih’teki ilk imanlıların tarihini kaydeder ve diri Mesih’in iyi haberinin tüm Roma İmparatorluğu’nda nasıl –kılıç gücü aracılığıyla değil, Tanrı’nın sevgisinin ve Kutsal Ruh’un gücünün aracılığıyla– yayıldığını anlatır.

GÖREVE ÇAĞRILAN KİŞİLER

Tanrı’nın yeryüzündeki bu şimdiki zaman hakkındaki temel programı “öteki uluslardan kendi adı için (kendine ait) bir halk çıkarmak”tı (Elçilerin İşleri 15:14).

Kutsal Ruh’un Pentikost Günü’nde gelişi *kilise* olarak adlandırılan özel bir imanlı ailesinin ortaya çıkmasını sağladı. *Kilise*’nin orijinal

Grekçe'deki karşılığı *ekklesia*'dır; "toplanma" ya da "göreve çağırılanlar" anlamına gelir. Günümüzde "kilise" sözcüğü, yanlış kavramlar ve sayılması imkansız mezheplerle karıştırılır. Kendilerini Hristiyan olarak adlandıranların çoğu, sürdürdükleri yaşam tarzı ile Mesih'in adını alenen küçük düşürürler. Bir *din*'e sahip olabilirler, ama Tanrı ile içten bir *ilişkiye* sahip değildirler. Bu kişiler, İsa'nın kanına iman aracılığıyla günahlarından asla temizlenmemişlerdir.

İyi haber, Tanrı'nın her yerdeki tüm insanları Oğlu'na güvenmeye, O'nun özel yeni yaratığı olmaya ve sonsuzluğu O'nun ile geçirecek olan imanlıların ailesinde evlat olmaya davet eder.

Tanrı'nın vaatlerine *İsa gelmeden önce* (Eski Antlaşma zamanında) inanmış olanlar, Tanrı'nın ailesinin bir bölümüdürler, ama yalnızca *İsa geldikten sonra* bu vaatlere inanmış olan kişiler, "*kilise*" olarak bilinen yaşayan bir organizmanın parçasıdır. Kilise aynı zamanda "*mesih'in bedeni*" ve "*gelin*" olarak da adlandırılır.²⁴⁴ Kutsal Yazılar, Rab İsa Mesih'e güvenen herkes için şunları söyler:

"Ama siz... sizi karanlıktan şaşılasi ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçilmiş Tanrı'nın öz halkısınız. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız." (1. Petrus 2:9-10)

Kutsal Kitap'ın birinci ve ikinci bölümleri başlangıçta Tanrı'nın insanları nasıl *kendi öz halkı* olarak yarattığını açıklar. Üçüncü bölüm Adem'in nasıl günah işlediğini ve kendisini ve tüm insan soyunu Tanrı'dan nasıl ayırdığını kaydeder. Ancak yine de, bu bölümü izleyen Yazılar, murdar günahkârların tekrar Tanrı'nın "*kendi öz halkı*" olabilmeleri için Tanrı'nın ne yaptığını açıklarlar.

Siz, Tanrı'nın "*öz halkının*" bir parçası mısınız? Eğer öyleyseniz, o zaman Tanrı'nın, laneti tersine çevirmek için hazırlamış olduğu programın ikinci aşamasında yer alıyorsunuz demektir.

KURTARILMIŞ VE MÜHÜRLENMİŞ

Tanrı'nın kurtuluş armağanını almış bir günahkârın yaşamında Kutsal Ruh'un yaptığı ilk şey, o kişiye *yeni yaşam* vermektir. Ken-

dilerine ve kendi çabalarına duydukları güveni İsa Mesih'e ve O'nun kurtarma eylemine transfer etmiş olan herkes, Kutsal Ruh aracılığıyla yeniden doğar.

İsa, şöyle dedi:

“Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan Ruh'tur. Sana, 'yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.... Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.” (Yuhanna 3:6-7,16)

“Yeniden doğmak” ne kadar harika bir şeydir! Bir günahkârın ruhsal olarak yeniden doğması birleşik birliğinin tümünün içindeki işidir. Baba Oğlu'nu gönderdiği, Oğul, günah uğruna Kanını döktüğü ve Kutsal Ruh yeni yaşam ile imanlının içine döküldüğü için yeni yaşam mümkündür.

Kutsal ruh bize yalnızca sonsuz yaşam vermekle kalmaz; O, bizi sonsuza kadar mühürler, Tanrı'nın özel malı olarak işaretler ve sonsuza kadar içimizde konut kurar. Aynı zamanda Kutsal Ruh bu dünyadan ayrılma vaktimiz geldiğinde, Baba'nın evine güvenlik içinde varmamızı garantiler.

“Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjde'sini duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh ile O'nda mühürlendiniz... Ruh, mirasımızın güvencesidir.” (Efesliler 1:13-14)

Gerçek bir imanlının sonsuz kurtuluşu kaybetmesine hiçbir şey engel olamaz. *“Sonsuz kurtuluşu garantileyen ...Kutsal Ruh'tur.”*

TEKRAR GÜNAH İŞLEMENİN İÇİN Mİ ÖZGÜR KILINDIK?

Zaman zaman insanların alaylı bir ifadeyle şu soruyu sorduklarını işittim: “Tamam, Cennette kendime bir yer sağlamak için yapmam gereken tek şey, İsa'nın günahlarım uğruna öldüğüne inanmak. O zaman günah işlemeye istediğim gibi devam edebilirim, öyle değil mi?”

Bu aynı mantığı kullanalım, eğer siz kurak bir toprakta tamamen çaresiz kalarak kaybolduktan sonra, biri sizi kurtarırsa sizi kurtaran kişiye, “Teşekkürler! Şimdi tekrar kaybolmak için özgürüm!” mü diyeceksiniz?

Ya da bir alacaklı sizin büyük miktardaki borcunuzu bağışlarsa, onu gücendirecek şeyleri bilerek ya da kasten yapmak isteyecek misiniz?

Ya da üzerinize temiz ve ütülü giysiler giydiğinizi farz edelim, “Çok iyi! Şimdi gidip kirli, çamurlu bir yerde yatabilirim” mi diyeceksiniz?

Bu tür bir düşünce sıralaması mümkün değildir.

O zaman neden Adem’in çocukları, günah ve günahın sonuçları ile ilgili konularda bu şekilde düşünsünler?

Yanıt, üzücü bir şekilde aşıkardır. Günah zihinlerimizi ve yüreklerimizi güçlü bir şekilde kavramıştır, öyle ki bu kavrayış günahın iyi ve arzulanabilir olduğu konusunda bizi ikna edecek noktaya varmıştır. Bu tür bir düşünce elbette yeni değildir. Aynı zamanda Adem ve Havva da günahı –yasaklanan meyveyi alma– “*bilgelik kazanmak için çekici*” gördüler (Yaratılış 3:6).

Anlaşılması gereken şey şudur: bir günahkâr Tanrı’nın mesajına inandığı anda, **artık** günah çölünde *kaybolmuş değildir*. Bu yükü ağır borcun *tamamı ödenmiştir*. İmanlı şimdi Mesih’in saf doğuluğu ile *giydirilmiştir*.

Kutsal Ruh Tanrı’nın, yeniden doğan bir çocuğunun içine, günahın iyi değil kötü bir şey olduğuna dair *kutsal* bir kanaat yerleştirir. Tanrı’nın halkını O’nun *kutsal* karakterini ve davranışını yansıtan yaşamlar sürdürmesi konusunda güçlendirir. Tanrı’nın yeniden doğan çocukları, göksel ailenin üyeleri olarak aile onuruna yakışan yaşamlar sürdürmeyi isteyeceklerdir.

İmanlılar *Kutsal Ruh*’u önemsemedikleri ve yaşam tarzları ile Rab’bi onurlandırmadıkları halde, Mesih’teki tüm gerçek imanlıla-

rın içinde bu göksel Konuk yaşamaktadır. Bu nedenle Kutsal Yazılar Mesih'e güvenen herkese şu öğütte bulunurlar:

*“Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu **kederlendirmeyin**. Kurtuluş günü için o Ruh ile **mühürlendiniz**”* (Efesliler 4:30).

Rab İsa'daki imanlılar iman aracılığıyla aldıkları kurtuluşu asla kaybedemezler, ama imansızlar gibi yaşayarak *“Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu üzebilirler”*. Rab'bin halkı hala *dünyanın içinde* olsa bile, artık *“(O) dünyadan olmadığı gibi onlar da dünyadan değildirler.”* (Yuhana 17:16)

Rab İsa nasıl bu dünyanın tanrısaymaz uygulamalarından nefret ediyorsa, O'nun öğrencilerinin de aynı şekilde hareket etmeleri gerekir.

*“Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? **Kesinlikle hayır!** Günah karşısında ölmüş olan bizler artık günah içinde nasıl yaşarız?”* (Romalılar 6:1-2)

*“**Bu nedenle bedeninin dünyasal eğilimlerini** – fuhşu, pislği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü **öldürün**. Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyrıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmayın. Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü **eski yaratılışı** kötü alışkanlıkları ile birlikte **üzerinizden sıyrıp attınız**. Eksiksiz bilgiye erişmek için **Yaratıcısı'na benzer** olmak üzere yenilenen yeni yaratılışı giyindiniz.”* (Koloseliler 3:5-10)

TANRI'NIN İMANLIDAKİ YAŞAMI

Tanrı'nın Oğlu nasıl inanan günahkârları *günahın cezasından* kurtarmak için geldiyse, aynı şekilde *Kutsal Ruh* da imanlıları *günahın günlük gücünden* kurtarmak için gelmiştir.

Kutsal Ruh'un, bu konuda nasıl çalıştığına bakalım:

Bir kişi Mesih'e güvendiği anda, Tanrı'nın Ruh'u, o kişinin ruhunda, iç kontrol merkezinde yaşamak için gelerek o kişinin içinde O'nun egemenliğini kurar. Kutsal Ruh, imanlıya Tanrı'yı hoşnut etmesini *isteten* yeni bir doğa verir. Bu durum, o kişinin günahlı, bencil doğasının yok olduğu anlamına gelmez. Eski doğa yalnızca, imanlı Cennete gittiğinde silinecektir. İmanlılar bu dünyada günahsız bir mükemmeliyet durumuna ulaşamazlar. Ancak yine de, memnun edemedikleri zamanlarda derin üzüntü duymaları gerekir.²⁴⁵

Her gerçek imanlının yaşamında eski doğa (Adem'den miras alınan) ve yeni doğa (Kutsal Ruh tarafından ekilen) arasında sürekli bir savaş mevcuttur. Mesih'in imanlıda konut kurmuş olan Ruh'u, imanlıya Tanrı'yı hoşnut etmesi için yüreğinde hissettiği bir arzu verir. Kutsal Ruh, Tanrı'nın halkına günah "**geçici sefa**" (İbraniler 11:25) sağlamasına rağmen, "**bu gibi şeylerin sonucunun ölüm olduğunu.... ama şimdi *günahtan özgür kıldıklarını ...meyvelerinin kutsallaşma***" olduğunu öğretir (Romalılar 6:21-22) Kutsal Ruh imanlının içinde büyük değişiklikler üretir.

"Ruh'un ürünüyse:

Sevgi, sevinç, esenlik,

sabır, şefkat, iyilik,

bağlılık, yumuşak huyluluk ve öz denetimdir.

Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur." (Galatyalılar 5:22-23)

İnsanların kendi çabalarını talep eden dinler, ruhsal meyve üretmezler. Din yasaları bir kişinin *dışsal* davranışını belli bir ölçüye kadar değiştirebilse de, yalnızca Kutsal Ruh bir kişinin *içsel* doğasını değiştirebilir.

Tanrı, sizin yaşamınızı Kendi egemenliği ile yönetmek ister. Tanrı size izlemeniz gereken bir kurallar dizisi vermek yerine, içinize Kendi yaşamını koyar ve sizin aracılığınızla diğer insanları bereketler ve Adının yüceliğini duyurur.

LİSTELER Mİ, SEVGİ Mİ?

Bu öykü, karısı ölen bir adam hakkındadır. Dul adam, haftada üç gün evini temizlemesi ve çamaşırını yıkaması için bir hanım tutar. Adam, buzdolabının üzerine temizlikçi her geldiğinde ondan yapmasını istediği işlerin bir listesini yapıştırır. Ve, evet, adam yaptığı iş için bu kadına para öder.

Bir süre sonra adam bu hanıma aşık olur ve ondan kendisiyle evlenmesini ister. Kadın kabul eder. Evlendikten sonra adam, buzdolabının üzerine yapıştırdığı görevler listesini kaldırır. Aynı zamanda ona ödediği resmi maaşı ödemekten de vazgeçer. Neden? Çünkü “evi temizleyen hanım” onun sevgili eşi olmuştur! Bu hanım şimdi evi içinden gelerek temizlemektedir, çamaşırları içinden gelerek yıkar ve hatta *listede* hiçbir zaman bulunmayan birçok başka işi de yapar. Neden? Çünkü kocasını *sever* ve onu hoşnut etmeyi ve ona hizmet etmeyi *ister*. Buzdolabının üzerindeki kurallar şimdi bu *hanımın* artık yüreğinde yazılıdır.

Tanrı, Kendisine ait olan kişiler için aynısını yapar.

“Yaşamı içlerine (zihinlerine) yerleştirecek ve yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar.” (Yeremya 31:33)

Buzdolabının üzerindeki liste gibi, insanın *din*'i size, yerine getirilmesi gereken bir görevler dizisi sunar, ve eğer “Tanrı istediği takdirde”, size çabalarınızın karşılığının inşaallah Yargı Günü’nde “ödeneceğini” vaat eder.

Bu durumun aksine Rab, görkemli bir karşıtlık içinde, size Kendisi ile bir *ilişki* sunar. Tanrı, yalnızca cezanızı kaldırmak ve sonsuz yaşam sunmakla kalmamıştır, aynı zamanda siz O’nun önerisini kabul ettiğiniz takdirde Kutsal Ruh’u ile gelmek ve içinde yaşamak ister.

Tanrı, size asla yerine getiremeyeceğiniz uzun görevler listesi vermek yerine O’nu hoşnut etmeniz ve O’na *bir sevgi yüreği* ile hizmet etmeniz için *arzu* vereceğini vaat eder. Bir sevgi ilişkisi, iyi

işler için bir dinin kurallar listesinden ve yasalarından daha iyi motivasyon üretir. Çünkü:

“...**sevgi** yasanın yerine getirilmesidir.” (Romalılar 13:10)

Din, size yeni bir yaşam ve Cennette bir yer *vaat edebilir*, ama bunları sağlayabilecek olan yalnızca Kutsal Ruh’tur. Yalnızca Kutsal Ruh sizi sevgi, sevinç, esenlik ve sonsuz güvenlik ile doldurabilir.

“*Umut düş kırıklığına uğratmaz, çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı’nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.*” (Romalılar 5:5)

SEVINÇLE İTAAT ETMEK

İmanlıların Rab’be ve insanlara Tanrı’nın sevgisi ile dolup taşan bir yürekle hizmet ettikleri gerçeğinin anlamı, elbette, itaat etmeleri gereken buyruklar olmadığı anlamına gelmez. Örneğin, İsa tam göğe dönmek üzereyken, öğrencilerine şunları söyledi:

“Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, **bütün ulusları** öğrencilerim olarak yetiştirin; onları **Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un** adı ile vaftiz edin. Size buyurduğum **her şeye uymayı** onlara öğretin. İşte Ben, dünyanın sonuna kadar her an sizinle birlikteyim.” (Matta 28:18-20)

İsa izleyicilerine kurtuluşun iyi haberini “*tüm uluslara*” duyurmalarını buyurdu. Bir kişiye Tanrı’nın kurtuluş armağanını aldıktan sonra, İsa’nın buyurduğu *her şeye uymayı*” öğretmek gerekiyordu. Örneğin, İsa, öğrencilerine düşmanlarını sevmelerini ve herkese sevinçle hizmet etmelerini öğretti. Mesih’in izleyicilerinin tutkusu, tek gerçek Tanrı’nın tanınması, O’na güvenilmesi ve O’nun dünyanın dört bucağında övülmesi olmalıydı.

İsa, öğrencilerine aynı zamanda yeni imanlıları “*Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adı ile*” vaftiz etmelerini de söyledi. Burada, “adları” (çoğul) yerine, “**adı ile**” (tekil) ifadesinin kullanıldığına dikkat

edin. Yalnızca kendilerini çaresiz günahkârlar olarak görenler ve İsa'nın yaşamı, ölümü ve dirilişi hakkındaki iyi habere inananlar Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan tek gerçek Tanrı ile sonsuz bir ilişkiye sahip olacaklardır.

Tanrı'nın mesajına inananlar, imanlarını bir nehirde ya da herhangi başka bir su birikintisinde vaftiz olarak göstermelidirler.

NEDEN VAFTİZ?

Bir imanlının günahtan temizlenmesi için törensel bir şekilde suyun altına sokulmaya ihtiyacı var mıdır? Hayır, imanlı, İsa'nın ölümü ve dirilişi aracılığıyla yaptıkları sayesinde zaten Tanrı tarafından temizlenmiş ve doğru ilan edilmiştir. Su vaftizi, bir içsel gerçekliğin dışsal sembolüdür. Bir kez Tanrı'nın mesajına iman ettikten sonra Kurtarıcımız ve yeni Efendimize itaat ederek vaftiz olmalıyız, ama bizi cennete girmek için uygun kılan, böyle bir vaftiz değildir.²⁴⁶

O zaman su vaftizi neyi ifade eder? Su vaftizi, bir imanlının Rab İsa'nın ölümü, gömülmesi ve dirilişi ile özdeşleşmiş olduğunu görsel bir şekilde sembolize eder. Su vaftizi, imanlıların Tanrı'nın kurtuluş planına olan imanlarını ilan etmelerinin bir yoludur. Su, ölümü temsil eder. Bir kişi, suyun altına konulduğu zaman, “İsa, benim günahlarım için öldü ve gömüldü” demektedir. Ve kişi, sudan çıktığında, “İsa benim için ölümü yendi. O'nun ölümü, gömülmesi ve dirilmesi benim içindi, günahtan temizlendim, doğru ilan edildim ve bana sonsuz yaşam verildi” demektedir.

Bu konuda yanılığa düşmeyin. Bir günahkârın Tanrı'nın huzurunda kabul edilmesi, yalnızca İsa Mesih'in mükemmel doğruluğu ve tamamladığı iş ile mümkün olabilir. Bağışlanmış bir günahkâr olarak, Rab ile sonsuza kadar birlikte yaşayacağımı biliyorum. Ama bunun nedeni benim iyi olmam değildir. O'nunla sonsuza kadar birlikte yaşayacağım, çünkü “Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, **iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.**” (Filipililer 3:9)

İnsanların dinleri size kendinize ve kendi çabalarınıza bakmayı öğretir. Tanrı'nın Müjdesi ise, size Mesih'e ve O'nun kusursuz doğruluğuna bakmayı öğretir.

İMANLILAR İÇİN YARGI YOK MU?

Mesih'in günahkârları sonsuz yargıdan kurtarmak için gerekli olan her şeyi yapmış olduğu gerçeği, zihinlerde başka bir sorunun ortaya çıkmasına neden olur. Elektronik posta gönderenlerden biri şu soruyu sordu:

	Subject: Email Feedback
Eğer İsa, insanları günahlarından kurtarmak için çarmıhta kanını döktüyse, bu durum yargı gününün amacını ortadan mı kaldırır?	

Hayır, İsa'nın günahlarımız için çarmıhta ölmesi, imanlıların Tanrı'ya kendileriyle ilgili hesap vermeleri gerektiği gerçeğini ortadan kaldırmaz. Kutsal Yazılar şöyle der: “*Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?*” (1. Petrus 4:17)

İKİ YARGI GÜNÜ

Kutsal Yazılar, gelecekte, birbirlerinden tamamen farklı iki Yargı Günü'nden söz ederler. Önce, *doğruların dirilişi ve yargısı, son olarak da günahkârların dirilişi ve yargısı* olacaktır.²⁴⁷

Doğruların yargılanması: Bu Yargı Günü'nde yer almak *istersiniz*. Bu *Mesih'in Yargı Kürsüsü'nün* önünde bulunanlar, cennete mi yoksa cehenneme mi gönderilecekleri konusunda sorguya tabi tutulmayacaklardır. Yeryüzünde yaşarken Tanrı'nın doğruluk armağanını aldıkları için zaten cenette olacaklardır. Ancak yine de, imanlılar olarak yaptıkları işlerin motifleri ve değerleri ile ilgili olarak Tanrı'nın yapacağı değerlendirmeye göre ya ödül alacaklar ya da kayba uğrayacaklardır. Tanrı'nın isteğine göre yaşamış olan,

diğer insanlara alçakgönüllülükle hizmet etmiş, denemelerde Tanrı'ya güvenmiş, O'nun Sözü'nü sevmiş ve başkalarına duyurmuş ve umutla Rab'bin gelişini beklemiş olan bir imanlı, ödül alacaktır; öz-merkezli bir imanlı ise, “zarar edecek, kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır” (1. Korintliler 3:11-15). Kutsal Kitap, imanlıların Rab'be tapınırken O'nun ayaklarının önüne minnettarlıkla atacakları beş farklı “taç” alabileceklerini yazar.²⁴⁸ “Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne **hepimiz** çıkacağız... **Her birimiz** kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.” (Romalılar 14:10,12)

Günahkârların yargılanması: *Büyük Beyaz Yargı Tahtı* olarak adlandırılan, bu korku verici Yargı Günü'nde yer almak *istememezsiniz*. Bu korkunç olay, yeryüzündeysen Tanrı'nın kurtuluş sağlayışına güvenmeyen ve bu nedenle günahları içinde ölen herkes tarafından yaşanacaktır. Bu kişilerin cennete mi yoksa cehenneme mi gidecekleri konusunda hiçbir sorgulama olmayacaktır. Her biri sahip oldukları gerçek ile ne yaptıklarına göre farklı derecelerde cezalar alacak olmalarına rağmen, hepsi de ateş gölüne mahkum edileceklerdir. “*Ölümler kitaplarda yazılanlara bakılarak her biri yaptıklarına göre yargılandı. Sonra Ölüm ve Ölümler Diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. Adları Yaşam Kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldılar.*” (Vahiy 20:11-15)

İyi haber, bu sözcükleri okuyan kişilerin hiçbirinin mahvolmayacağıdır, çünkü Rab İsa günahın cezasından herkesi özgür kılar.

TANRI'NIN ÇOCUKLARI

Daha önce belirtilmiş olduğu gibi, siz Rab İsa Mesih'e ve O'nun sizin için yaptıklarına güvendiğiniz an, Tanrı'nın ailesinin bir üyesi olacaksınız.

Artık Tanrı size uzak görünmeyecek.

Sizin *Babanız* olacak.

“Kendisini kabul edip iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi... onlar Tanrı'dan doğdular.” (Yuhanna 1:12)

“Oğullar olduğunuz için Tanrı, öz Oğlu’nun ‘Abba! Baba!’ diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi.” (Galatyalılar 4:6)

Dünya, insanlardan uzakta olan, törenler talep eden, insanlara Kendisi ile kişisel bir ilişki sunmayan bir Tanrı’yı resmeden dinler ile doludur. Tüm bunların aksine Oğlu’nu yeryüzüne gönderen Tanrı, Kendisini günahkârları seven bir göksel Baba olarak açıklamıştır. Oğlu İsa Mesih’i kabul eden herkese, onları temizleyeceği, onlara Mesih’in mükemmelliğini giydireceği ve Kutsal Ruhunu onların yüreklerine göndereceği vaadini verir.

Pakistanlı Belkis Şeyh, *O’na Baba Demeye Cesaret Ettim* (Türkçeye “*Tanrı Bana ‘Kızım’ Dedi*” adıyla çevrildi) adlı kitabında tek gerçek Tanrı’nın mesajını bulmak için yaptığı araştırmayı anlatır. Kutsal Kitap’ı kendisinin yetiştirildiği din kitabı ile aylarca karşılaştırdı ve sonra Tanrı’ya kendisine gerçeği göstermesi için feryat ettikten sonra bir deneyim yaşadı. Bu deneyimini bizlere şöyle anlatır:

Her iki kitabı da ellerime aldım ve yukarı kaldırdım: ‘Hangisi Baba?’ diye sordum. ‘Hangisi Senin kitabın?’ Sonra olağanüstü bir şey oldu. Şimdiye kadar hayatımda hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım. Çünkü iç varlığımda bir ses duydum, bu ses benimle sanki ben içsel zihnimde sözcükler tekrarlıyormuşum gibi net bir şekilde konuştu. Sözcükler canlıydı, şefkat doluydu, ama aynı zamanda da yetki ile söylenmişlerdi.

‘Karşına hangi kitapta Baba olarak çıkıyorum?’

Kendimi şu yanıtı verirken buldum: ‘Kutsal Kitap’ta.’²⁴⁹

Tanrı, bu Pakistanlı hanımın Babası olduğu gibi benim de Babam’dır. Tanrı’nın mesajına inandığım gün ruhsal olarak yeniden doğdum. Tanrı’nın ailesinin bir üyesi olarak sahip olduğum bu konumumu kaybetmeme hiçbir şey engel olamaz. İsa şöyle dedi: *“Koyunlarım sesimi işitir. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla*

mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.” (Yuhan-na 10:27-28)

İLİŞKİ & PAYDAŞLIK

O zaman ben günah işlediğimde ne olur? İşlediğim günah Tanrı'dan tekrar ayrılmama neden olur mu?

Eğer bir oğul yersel babasına itaat etmezse, ailenin üyesi olmasına son verilir mi? Hayır, bir oğlun itaatsizliği onun doğmamış gibi kabul edilmesine neden olmaz. Oğlun anne ve babası ile olan fiziksel bağı bozulamaz. Aynı şey sizin Tanrı ile olan ruhsal bağınız için de geçerlidir. Tanrı'nın, yeniden doğan bir çocuğu olarak sahip olduğunuz konumu hiçbir şey size kaybettiremez. İnanan herkes, ***“ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve sonsuz (kalıcı) sözü aracılığıyla yeniden doğdu.”*** (1. Petrus 1:23)

Tanrı sizin göksel Babanızdır. Mesih'in size giydirilmiş olan doğruluğu, sizden hiçbir zaman geri alınmayacaktır. Kutsal Ruh sizi asla terk etmeyecektir.

Sonsuza kadar güvenlik içindedesiniz.

“Eminim ki, ne ölüm ne yaşam ..bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.” (Romalılar 8:38-39)

Tanrı'nın içimde bina etmiş olduğu ***sonsuz ilişkiyi*** benim yapacağım hiçbir hareket bozamaz. Ama yine de günah Tanrı ile olan ***günlük paydaşlığımı*** etkileyecektir.

KONUM & DURUM

Bir babanın, oğluna, gidip bahçede çalışmasını söylediğini varsayın, ama oğul babasının söylediğini yapmak yerine arkadaşlarıyla futbol oynamaya gider. Çocuğun, babasının bir oğlu olarak ***konumu*** değişmeyecektir, ama oğlun babası ile olan paydaşlığının ***koşulu*** bu durumdan kesinlikle etkilenecektir! Oğul eve döndüğünde sorguya çekilecektir; bazı sert sözler söylenecek ve uygun bir disiplin ey-

lemi söz konusu olacaktır. Oğul, babası ile *yakın bir ilişkinin tadını* tekrar *çıkarmak* için itaatsiz davranışını itiraf etmek zorundadır.

Aynı şey Tanrı'ya ait olan kişiler için de geçerlidir. Tanrı, çocukları günah işledikleri zaman onları terbiye eder.

*“Oğlum, RAB’bin terbiye edişini hafife alma, O’nun azarlamasından usanma. Çünkü Rab oğlundan hoşnut **bir baba gibi**, sevdiğini azarlar.”* (Süleyman’ın Özdeyişleri 3:11-12)

Tanrı’yla gündelik paydaşlığımıza gelince, Kutsal Kitap şöyle diyor:

*“O’nunla **paydaşlığımız** var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz. Eğer günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama **günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp** bizi her kötülükten arındıracaktır.”* (1. Yuhanna 1:6,8-9)

İçlerinde konut kurmuş olan Kutsal Ruh Tanrı’nın çocuklarının günahın her şekliinden nefret etmelerini ister. Günahın ne kadar “küçük” olduğu önemli değildir. Tanrı bizi, yaşamlarımızdaki, bazı kişilerin belki günah olarak bile adlandırmayacakları türde günahlara karşı duyarlı kılmak ister.

Örneğin, eşimle yeterince nazik olmayan bir ifadeyle konuşsam ya da bana karşı haksızlık eden birine karşı sevgiye yakışmayan bir tutum içindeysem veya bir gerçeği eksik söylediğimde, Kutsal Ruh beni günahım konusunda ikna eder. Çözüm, Rab’be “*günahlarımı itiraf etmek*” ve gücendirdiğim kişiden af dilemektir. Bunu yaptığım takdirde, Rabbim ile yakın ve tatlı *paydaşlığın* tadını tekrar çıkarabilirim.

Farkı anlıyor musunuz?

Mesih’te Tanrı’nın önündeki *konumum* mükemmellik konumudur, ama günlük yaşamımdaki *durumum*, mükemmelden eksiktir.

O'nun *benim için* yerine getirdiği kurtuluş işi sonsuza kadar tamamlandı, ama O'nun *benim içimdeki* işi ben O'nu Cennette görme kadar devam edecektir.

BİR AMAÇ İÇİN KURTARILDIK

Mesih'in Kutsal Ruh'u Tanrı halkının düşünme, konuşma ve hareket etme biçimini değiştirmek ister. O, şöyle der:

“Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.” (1. Petrus 1:16)

O, halkına aynı zamanda şunları da söyler: *“Akılsız olmayın. Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın. Şarap ile sarhoş olmayın. Bunun yerine Ruh ile dolu olun* (Ruh'a teslim olun, Ruh tarafından kontrol edilin).” (Efesliler 5:17-18)

Kutsal Ruh, kişiliklerimizi ezmez; aksine, Tanrı'nın yaşamamız için amaçlamış olduğu doğru ve zaferli yaşamları günlük yaşam seviyesinde sürdürmemiz için bizi özgür kılar. Tanrı bizi bir amaç için kurtarmıştır. Düşündüğümüz, söylediğimiz ve yaptığımız her şeyde O'nu yüceltmeye çağrıldık.

“Bedeninizin Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Çünkü bir bedel karşılığı satın alındınız. Bu nedenle Tanrı'yı bedeninizde ve ruhunuzda yüceltin.” (1. Korintliler 6:19-20)

Müjde'ye inanan bizler için bu durumun nasıl da yaşam değiştiren bir gerçek olması gerekir! Tanrı'nın kişisel varlığı içimizde yaşıyor! Biz O'na boyun eğdikçe yaşamlarımız O'nun adını yüceltecek ve diğer insanlara bereket getirecek.

Kutsal Ruh'un insanların yaşamlarının işleyişi hakkında bundan daha çok şey söylenebilir.

Kutsal Ruh teselli eder, güçlendirir, rehberlik eder, aydınlatır ve eğitir.

İmanlılara Kutsal Yazılar'ı anlamları için yardımcı olur.²⁵⁰

Tanrı ile bağlantı kurarak dua etmemizi sağlar.²⁵¹

O, halkının diğer insanlara yardım edebilmesi ve onları bina edebilmesi için özel armağanlar ve yetenekler verir.²⁵²

Mesih'in izleyicilerini, karşı koyma ne kadar büyük olursa olsun, Kendisi için çalışmaları ve tanıklık etmeleri için güçlendirir. İsa, öğrencilerine şöyle dedi:

*“İşte sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılacaklar... Ama sizleri mahkemeye verdiklerinde neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirecek. **Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanızın Ruh'u olacak.**” (Matta 10:16-20)*

O'NUN BENZEYİŞİNE DÖNÜŞMEK

Özetleyecek olursak Kutsal Ruh Tanrı'nın insanlık için tasarladığı amacının yerine gelmesini mümkün kılar; bu amaç şudur: Tek gerçek Tanrı'nın benzeyişini yansıtmak ve O'nunla sonsuza kadar sürecek olan yakın ilişkinin tadını çıkarmak.

*“Bunun gibi Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder... Tanrı'nın kendisini sevenlerle amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz. Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri **Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi.** Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun.” (Romalılar 8:26, 28-29)*

Tanrı, halkının yaşamlarındaki her olayı ve denemeyi halkını tekrar, “*Oğlu'nun benzeyişine dönüştürmek için*” kullanır.

Tanrı'nın kitabının ilk bölümü, ilk erkeğin ve kadının “*Tanrı'nın benzeyişinde*” yaratıldıklarını beyan eder. İnsanın, Yaratıcısına karşı günah işlemeyi seçmesi, bu benzeyişi kökünden bozdu. Ancak yine de zaman dolduğunda Tanrı mükemmel, görkemli Oğlu'nu dünyaya gönderdi.

İsa'nın günahsız yaşamı, ölümü ve dirilişi günahın neden olduğu zararın düzeltilmesi için Tanrı'nın programının ilk aşamasında yer aldı. Ancak yine de bu bölümde görmüş olduğumuz gibi, O'nun planında bundan çok daha fazlasına yer verilmiştir.

Sizin ve benim gibi çaresiz günahkârlar Tanrı'nın kurtuluş hakkındaki iyi haberine inandıkları an, Tanrı bize Kutsal Ruhu'nu verir; Kutsal Ruh, düşüncelerimizde, motiflerimizde, sözlerimizde ve eylemlerimizde bizi *tekrar O'nun benzeyişine dönüştürme* sürecini başlatır. Bu süreç, Tanrı'nın, günahın lanetini tersine çevirme programının ikinci aşamasıdır.

Tanrı, çocuklarının, *Mesih'in karakterini ve davranışını* yansıtmamasını ister. "*Hristiyan*" teriminin belirtmesi gereken anlam budur. Ama yine de, Kutsal Ruh'un *bizi Mesih'in eylemine dönüştürme* eylemi, O'nu yalnızca yüz yüze gördüğümüz zaman tamamlanacak olan bir süreçtir.²⁵³

"Bakın Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize Tanrı'nın çocukları deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor.

Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman, O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz." (1. Yuhanna 3:1-2)

O'na iman eden herkes ***için*** Tanrı Oğlu'nun kurtarma işlemi ve O'na boyun eğen herkesin ***içinde*** Tanrı'nın Ruhu'nun gerçekleştirdiği transformasyon eylemi uyarınca Şeytan'ın gücü etkisiz kılınır ve iman eden herkesin ***içinde*** Tanrı'nın sevgi, sevinç ve esenlikten oluşan doğruluk egemenliği yenilenir.

Amaç ile doldurulmuş yaşamlar ve gayretli bir umut ve beklenti ile, Tanrı'nın, Şeytan'ı, günahı ve ölümü sonsuza kadar ortadan kaldırmak için yapmış olduğu programın son aşamasını bekliyoruz.

İsa geri geliyor!

AŞAMA 3: TANRI’NIN GELECEK PROGRAMI

*“Esenlik veren Tanrı, çok geçmeden
Şeytan’ı ayaklarınızın altında ezecektir.”*
(Romalılar 16:20)

İmanlılara verilen bu vaat, günahın insan soyunu lekelediği gün Tanrı’nın duyurduğu gizemli, ilk peygamberlikten kaynaklanır: *bir kadının Soyu Yılan’ın başını ezecekti.*

Evrenin Yaratıcısı-Sahibi vaat ettiği her şeyi yerine getirecekti. Ama bunu Kendi gündemi ve zamanlaması ile uyumlu olarak yapacaktı.

LANETİ TERSİNE ÇEVİRMEK: AŞAMA ÜÇ

Vaat edilen Mesih ilk gelişinde, günahın cezasının tamamını ödeyerek Şeytan’ı yenilgiye uğrattı. İmanlı için cehennem artık söz konusu değildir, ama cennet kesindir. Bu yenilginin bir sonucu olarak Şeytan’ın gözde silahı olan ölüm dikenini kaybetmiştir. **Günahın cezası** tersine çevrilmiştir.

Rab İsa göğe döndükten sonra, Kutsal Ruhu’nu, “Yardımcı”yı, Şeytan’ın ve günahın etkisine karşı günlük yaşamlarında galip

gelmeleri ve O'nun benzeysiine dönüştürülmeleri için halkını güçlendirmek üzere aşığı gönderdi. **Günahın gücü** tersine çevrildi.

Ama yine de, Şeytan'ın tamamen ezilmesi ve Tanrı'nın, halkını **günahın varlığından** kurtarması, yalnızca İsa'nın yeryüzüne geri dönüşü ile gerçekleşecektir.

GELECEKTEKİ ŞEYLER

Tanrı, peygamberlere Mesih'in ilk gelişini nasıl önceden bildirdiyse, peygamberler O'nun ikinci gelişini de aynı şekilde önceden bildirirler.²⁵⁴

Aşığıda yazılı olan bu duyurunun göklerden yankılanacağı gün yaklaşmaktadır:

“Dünyanın egemenliğı Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O, sonsuzlara dek egemenlik sürecek!” (Vahiy 11:15)

İsa yeryüzüne geri döndüğü zaman, Ademoğulları O'na dikenli taç giydirmeyecek ve O'nu bir çarımha çivilemeyecekler. O'nun adını boş yere ağızlarına almayacaklar ya da O'nun yalnızca bir peygamber olduğunu söylemeyecekler.

Kral'a bu tür saygısız davranışlarda artık bulunulmayacak.

Kutsal Yazılar'daki ifadeler çok açıktır. İsa tekrar geldiğı zaman, *“her diz çökecektir”* (Yeşaya 45:23). Ama bu olay gerçekleşmeden önce yerine gelmesi gereken bir dizi başka peygamberlikler bulunmaktadır.

GÖKYÜZÜNDE SEVİNÇ

Dünya uluslarının Yaratıcılarına-Sahiplerine diz çökmelerinden önce yerine gelmesi gereken olaylardan biri, İsa'nın kurtarılmış halkını göğre almak için yeryüzünün atmosferinin içine inmesidir.

“Rab'bin kendisi, bir emir çağırısı ile, baş meleğın seslenmesi ile, Tanrı'nın borazanı ile gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek. Sonra biz yaşamakta olanlar, ha-

yatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab ile birlikte olacağız.” (1. Selanikliler 4:16-17)

Bu sır, bu şaşırtıcı olay her an gerçekleşebilir. Bu olay gerçekleştiği zaman, canları ve ruhları cennette yaşamakta olan imanlıların ölü bedenleri, halen yeryüzünde yaşamakta olan imanlılar ile birlikte *“Rab'bi havada karşılamak üzere...birlikte alınıp götürüleceğiz.”*²⁵⁵ Mesih'teki imanlılar çok kısa bir anda Mesih'in benzerliğine dönüştürülecekler. Sonsuzluk ile uyum sağlayan, zaman ve yer tarafından sınırlı olmayan yeni bedenlere kavuşacaklar.

“Alınıp götürüldükten” bir süre sonra bireysel imanlılar yeryüzünde yaşarken fedakarlık ederek Tanrı'nın yüceliği ve diğer insanların bereketi için yaptıkları aracılığıyla ödüller alacaklardır.²⁵⁶ Daha sonra, tanrı halkı, sonsuza kadar *“kutsal ve lekesiz”* olmak üzere, yaşamını onları sonsuz yargıdan kurtarmak için feda eden Şampiyon'a, sonsuz *“Damatlarına”*²⁵⁷ resmi olarak takdim edileceklerdir.

“Sevinelim, coşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı. Giymesi için O'na temiz ve parlak ince keten giysiler verildi; ince keten kutsalın adil işlerini simgeler. Sonra melek bana, ‘Yaz!’ dedi. ‘Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!’”
(Vahiy 19:7-9)

Sonsuzlukta keyfine varılacak olan ilişkiler yeryüzünde bildiğimiz herhangi bir şeyden sınırsızca üstün olacaklardır.

YERYÜZÜNDEKİ BÜYÜK SIKINTI

Bu arada Kutsal Yazılar aşağıda yeryüzünde *“büyük bir sıkıntı zamanı”*²⁵⁸ olacağını bildirirler; bu dönemde Tanrı, inatçı bir dünyanın üzerine gazabını dökerek ve Oğlu'nun ikinci gelişine yol hazırlayacaktır. Bu döneme aynı zamanda *“Yakup soyu için sıkıntı dönemi”* (Yeremya 30:7) olarak da işaret edilir, çünkü bu dönem İsrail ulusunu tövbeye getirmek için tasarlanmıştır.

Bu dönem sırasında Kutsal Yazılar'da “Mesih karştı” ve “Canavar” olarak belirtilen (1. Yuhanna 2:18; Vahiy 13) etkileyici ve güçlü bir dünya egemeni gücü ele geçirecektir. Büyük kalabalıklar kör bir şekilde onu ve onun mucizeler yaratan sahte peygamberini izleyeceklerdir. Yeryüzündeki her insandan “sağ eline ya da alnına bir işaret vurdurması istenecek, canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilecek ne de bir şey satabilecektir.” (Vahiy 13:16)

Boyun eğmeyi reddeden kişilerin başları kesilecektir. Bu sahte Mesih barış ve refah vaat edecek, ama bunları sağlamak yerine insanları bir aldatma, yıkım ve ölüm yoluna yönlendirecektir.

ARMAGEDON

Tanrı'nın peygamberlerinin çoğu Kutsal Kitap'ta Rab İsa'nın gökyüzünden yeryüzüne ineceği zaman devam etmekte olan son Dünya Savaşı hakkında yazmışlardır. Bu dramatik çatışma, Şeria Irmağı'ndan Akdeniz'e doğru uzanan geniş bir bölgede, Esdraelon düzlüklerinde meydana gelecektir. Kutsal Yazılar bu eski ve gelecekteki savaş alanını aynı zamanda “katliam Dağı” anlamına gelen *Armagedon* olarak da adlandırırılar.

“Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar. İşte, hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!” Üç kötü ruh, kralları Armagedon denilen yerde topladılar.” (Vahiy 16:14-16)

Peygamber Zekeriya aynı zamanda Mesih'in gelişine eşlik edecek olan olayların dramatik bir tanımını da yazdı.

“İşte RAB'bin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı! Senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak. Yeruşalim'e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadın-

ların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.” (Zekeriya 14:1-2)

“Tüm uluslar” Yeruşalim’in çevresini kuşatacaklar. Bu çatışma, destansı boyutlarda bir katliam olacaktır.

MESİH’İN DÖNÜŞÜ

Tüm umutlar yitirildiğinde ve kentin hayatta kalan nüfusu yardım alacak hiçbir yer bulamadığında, kendilerini kurtarması için RAB’be feryat edecektir. Sonra adı “*Rab kurtarır*” Olan, göklerden aşağıya inecektir. İsrail ulusu, Kurtarıcısının, çarmıha gerdiği **İsa** olduğunu gördüğünde, çok şaşırarak ve şok geçirecektir! Ama bu kez derin bir tövbe ruhu ve can acısı içinde Kralını kabul edecektir.

“Yeruşalim’de oturanların üstüne lütuf ve yakarış ruhunu dökceğim. **Bana, yani destiklerine** bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler.” (Zekeriya 12:10)

Yahudi ulusunun ruhsal açıdan kör gözleri sonunda açılacak ve İsa’nın önce ve her zaman tek ve gerçek Mesih olduğunu bilecek ve bu gerçeğe inanacaklar.²⁵⁹

Bundan sonra gerçekleşecek olan olay, dünya tarihindeki savaşların en etkili gösterisi şeklinde gelişecek ve Söz olan İsa sadece konuşacak ve bu düşman dağılacaktır.

“**Sonra Rab** savaş zamanlarında yaptığı gibi, **gidip** bu uluslara karşı **savaşacak**. O gün O’nun ayakları Yeruşalim’in doğusundaki Zeytin Dağı’nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğruya ve battıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek.

Yeruşalim'e karşı savaşan bütün halkları RAB şu bela ile cezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek.

Özel bir gün, yalnız RAB'bin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.

Rab bütün dünyanın Kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnız O'nun adı kalacak.” (Zekeriya 14:3-4,12,7,9)

Sonunda tek gerçek Tanrı nihayet layık olduğu şekilde övülecek ve onurlandırılacak.

GERİ İSTENEN EGEMENLİK

Biraz önce okuduğumuz Zekeriya'nın peygamberliğinin yazılmasından onlarca yıl önce, Tanrı peygamber Daniel'e bu peygamberliğe benzeyen bir görüm verdi:

*“Gece görümlerimde **insanoğluna benzer birinin göğün bulutları ile geldiğini** gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. O'na **egemenlik**, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan O'na tapındı. **Egemenliği** hiç bitmeyecek sonsuz bir **egemenlik**, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.” (Daniel 7:13-14)*

Egemenlik sözcüğü üç kez tekrar edilir.

Tanrı erkeği ve kadını ilk kez yarattığında, onlara “*Yeryüzünde hareket eden tüm canlılara **egemen** olun.*” (Yaratılış 1:26, 28) Adem, Yaratıcısına baş kaldırdığı zaman, bu egemenliği Şeytan'a teslim etmiş oldu. Ama “*ilk insan*” Adem'in Şeytan'a kaptırdığı bu gezegen üstündeki egemenlik, yetki ve kontrolü “*İkinci İnsan*” İsa²⁶⁰ geri talep edecektir.

Tanrı, İsa'nın öğrencisi Yuhanna'ya Zekeriya ve Daniel'in peygamberlikleri ile mükemmel bir uyum içinde olan tamamlayıcı bir görüm verdi:

“Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. Kana batırılmış bir kaftan giymişti. **Tanrı'nın Sözü adı ile anılır.** Beyaz temiz ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomak ile güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın güçlü gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek. Kaftanının ve kalçasının üstünde şu ad yazılıydı: **KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ.**” (Vahiy 19:11-16)

Kralların Kralı geri döndüğünde, kendisine, çok sayıda meleklerden ve Adem'in kurtarılmış soyundan meydana gelen “*ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular*” eşlik edecektir.²⁶¹ İsa'nın, ilk gelişinde sergilemiş olduğu güç ve görkemin lütfkâr gösterileri, O'nun ikinci gelişinde sergileyeceği dizginlenmesi imkansız güç ve hayranlık uyandıran görkeminin yanında soluk kalacaklardır.

GÖKLERİN YÜREKLERDEKİ EGEMENLİĞİ

Bir ormanda tek başınıza yürüdüğünüzü varsayalım. Bana hangi hayvan ile karşılaşmak istediğinizi söyler misiniz? – bir aslan ile mi, yoksa bir kuzu ile mi?

Mesih yeryüzüne ilk kez geldiği zaman, günahkârları kurtarmak için “*Kuzu*” olarak geldi, ama O geri döndüğünde günahkârları yargılamak için “*Aslan*” olarak gelecektir.²⁶²

İsa yeryüzünü ilk ziyaret edişi sırasında şöyle vaaz etti: “*Tövbe edin, çünkü göklerin egemenliği yakındır.*” (Matta 4:17) Ama Yahudiler ve uluslar, yanlış düşüncelerinden tövbe etmek ve Krallarını kabul etmek yerine Krallarını çarmıha germek için güç birliği yaptılar. Böylece farkına varmadan Tanrı'nın Mesih'in dünyanın günah borcunu ödemek için Kanını dökmesi gerektiği hakkındaki planını yerine getirdiler.

İyi haber şudur: Günahkârlar Rab İsa'ya ve O'nun, kendileri için yaptığına güvendikleri takdirde, Tanrı, egemenliğini onların yüreklerine yerleştirecek ve onları sonsuza kadar Kendi halkı yapacaktır.

Mesih'teki her gerçek imanlının daha şimdiden göklerin tescilli vatandaşı olduğunu biliyor musunuz?

*“Oysa bizim vatanımız göklerde**dir**. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliği ile zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.”*
(Filipililer 3:20-21)

GÖKLERİN YERYÜZÜNDEKİ EGEMENLİĞİ

İsa yeryüzüne geri döndüğü zaman, Egemenliğini, bin yıl süre ile yeryüzünü yöneteceği Yeruşalim'de kuracaktır. Sonunda O'nun Krallığı gelecek ve *“gökyüzünde olduğu gibi yeryüzünde de”* O'nun isteği olacaktır (Matta 6:10). Kötülük artık hiçbir ulusta hoş görülmecektir, çünkü *“onları demir çomak ile güdecektir.”* (Vahiy 19:15)

Pek çok kişi, Tanrı'nın Oğlu'nun yeryüzüne fiziksel olarak döneceğine inanmamaktadır. Ama buna rağmen Kutsal Yazılar bu konuyu tam bir netlik ile belirtirler. Tanrı'nın Oğlu ilk gelişinde nasıl fiziksel bir beden aldıysa ve sonra dirilmiş, fiziksel ve sınırsız bedeni ile göğe alındıysa, aynı şekilde *fiziksel* olarak geri dönecektir:

“Aranızdan göğe alınan İsa göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.” (Elçilerin İşleri 1:11)

BAĞLANAN ŞEYTAN

Tanrı'nın kitabı, İsa Mesih'in bin yıllık egemenliği hakkında çok şey bildirir. Bizim yapabileceğimiz ise, yalnızca ana olayları özetlemektir.

İsa yeryüzüne döndükten sonra gerçekleşecek ilk şeylerden biri, insan soyunu öz-yıkım yoluna ilk kez yönlendiren o eski “yılan” yani Şeytan ile ilgilidir.

*“Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. **Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın** diye onu dipsiz derinliklere attı, orayı kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.”* (Vahiy 20:1-3)

Şeytan bin yıllık dönemin tamamı boyunca bağlı ve kapatılmış olarak kalacaktır. Kötü Olan’ın bağlanması ve Doğru Olan’ın egemenlik sürmesi ile *yeryüzünde O’nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik*” olacaktır. (Luka 2:14)

Dünyanın özlemle beklediği, Tanrı’nın adil yönetimi bir gerçeklik haline gelecektir.

*“Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak bir krallık kuracak... Ve **bu krallık sonsuza kadar sürecek.**”* (Daniel 2:44)

GERÇEK TESLİMİYET

Kral Süleyman²⁶³, yaklaşık üç bin yıl önce, Mesih’in, yeryüzündeki her ulusun ve her insanın O’na boyun eğeceği gelecekteki egemenliği hakkında yazdı. Bugün pek çok kişi tek gerçek Tanrı’ya teslim olduklarını ileri sürerler. Ama o gün, herkes O’na teslim olacaktır.

*“**O’nun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, ay ışıdığı sürece esenlik artsın! Egemenlik sürsün** denizden denize, Fırat’tan yeryüzünün ucuna dek! Çöl kabileleri diz çöksün önünde, düşmanları toz yalasın. Tarşiş’in ve kıyı ülkelerinin kralları O’na haraç getirsin. Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun! **Bütün krallar önünde yere kapansın, bütün uluslar O’na kulluk etsin! Çünkü yardım isteyen yoksulu dayanağı olmayan düşkünü O kurtarır. Yoksula, düşküne acır, düşkünlerin canını kurtarır. Baskıdan, zor-***

balıktan özgür kılar onları, çünkü O'nun gözünde onların kanı değerlidir. Yaşasın kral! O'na Saba altını versinler; durmadan dua etsinler O'nun için. Gün boyu O'nu övsünler! Ülkede bol buğday olsun. Dağ başlarında dalgalsın! Başakları Lübnan gibi verimli olsun. Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın. Kralın adı sonsuza dek yaşasın, güneş durdukça adı var olsun. O'nun aracılığı ile insanlar kutsansın, bütün uluslar, 'Ne mutlu O'na desin!' Rab Tanrı'ya İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun! Harikalar yaratan yalnız O'dur. Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun! Bütün yeryüzü O'nun yüceliği ile dolsun. Amin! Amin!"
(Mezmun 72:7-19)

Bu Mezmur, Mesih'in "yeryüzünün uçlarına dek **egemenlik** süreceği" gelecekteki krallığı hakkında çok net bir anlayışa sahip olmamızı sağlar.

MÜKEMMEL YÖNETİM

"Yardım isteyen yoksulu, dayanağı olmayan düşkünün O kurtarır." Mesih'in egemenliği günümüzün bozulmuş ve karışıklık çıkaran dünyasının tamamen karşıtı olacaktır. Günaha İlk Düşüş'ten bu yana ilk kez özgürlük ve adalet hüküm sürecektir. Her bebeğin, çocuğun, erkeğin ve kadının yaşamı sınırsız değerde görülecek ve her yaşama saygınlık gösterilecektir. *"Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları, çünkü O'nun gözünde onların kanı değerlidir."*

Haber medyası, huzur çağrısında bulunan ve silahlanmanın azaltılması için arabuluculuk yapan siyasi ve dini liderler hakkında sürekli haberler verir. Ancak yine de, sınırlı yetki ve güçlerinden dolayı bu liderler aradıklarını ileri sürdükleri huzuru üretmezler. Ama rüzgarın ve dalgaların boyun eğdiği Kişi geri döndüğü zaman, yeryüzü nihayet gerçek adaletin ve *"esenlik bolluğunun"* tadını çıkaracaktır.

Yüzyıllar boyunca bu dünyanın tüm kralları ve egemenleri yaşamışlar ve **ölmüşlerdir**. Ama Kutsal Yazılar, kralların Kralı İsa hakkında şu beyanda bulunurlar: *"Ve O yaşayacaktır."* Yeryüzü, gü-

nah ve ölüm üzerinde zafer kazanan İnsanoğlu'nun yönetimi altında benzersiz bir esenlik ve refah içinde geçen bin yıl içinde gelişecektir.

“Bütün krallar O'nun önünde yere kapansın ve O'nun aracılığı ile insanlar kutsansın; bütün uluslar 'Ne mutlu O'na' desin.” (Mezmur 72:11,17)

Rab'bin Kendisi bu bezmiş ve yorgun dünyaya mevcut olan tek adil yönetimi sağlayacaktır. O'nun ile egemenlik sürecek olan kişiler, yalnızca yüceltilmiş bedenlerin ve kutsal doğaların sonsuz sahipleri olan Adem'in kurtarılmış çocukları olacaktır.

O'nun krallığı kötülükten özgür olacaktır.

“İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üstünde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nun ile birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.” (Vahiy 20:6)

Tüm yönetim şekilleri – monarşi, totaliter, demokratik, dini – başarısızlığa uğramıştır, ama O'nun yönetimi başarısızlığa uğramayacaktır.

O'nun yönetimi de Kendisi gibi mükemmel olacaktır.

ESENLİK PRENSİ

Daha önce, Mesih'in ilk gelişine ilişkin çeşitli peygamberliklerden söz ettik. Örneğin, peygamber Mika Mesih'in Beytlehem'de doğacağını önceden bildirdi. Ama Mika'nın peygamberliğinin aynı zamanda Mesih'in bir gün tüm yeryüzü üzerinde egemenlik süreceğini de içerdğine dikkat ettiniz mi?

“Ama sen ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. O'nun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır. Bütün dünya O'nun büyüklüğünü kabul edecek, halkına esenlik getirecek.” (Mika 5:2,4-5)

Mika'nın çağdaşlarından biri olan Yeşaya da, doğacak olan erkek çocuk ve verilecek olan sonsuz Oğul hakkında peygamberlikte bulundu.

Yeşaya'nın peygamberliği aynı zamanda Oğul'un dünya çapındaki yönetimine de işaret ediyordu.

“Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek, yönetim O'nun omuzlarında olacak. O'nun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adalet ile doğruluk ile kuracak. Ve sonsuza dek sürdürecektir.” (Yeşaya 9:6-7)

Sonunda tüm dünya Tanrı Oğlu'na O'nun hak ettiği unvanlar ile hitap edecek. **O'nun adı:**

*Harika,
Öğütçü,
Güçlü Tanrı,
Ebedi Baba,
Esenlik Önderi olacak.*

Uluslar, “o zamandan itibaren **sonsuza dek**” adalet ve esenliğin tadını çıkaracaklar.

Tanrı'nın insan ile birlikte yaşama arzusu gerçeklik haline gelecek. Sonsuza kadar.

“O gün birçok ulus RAB'be bağlanacak, O'nun halkı olacak ve o zaman Rab aranızda yaşayacak.” (Zekeriya 2:11)

Günümüzdeki iyi haber Mesih'in Ruhu'nun yüreklerinde konut kurduğu herkes Tanrı'nın varlığının ve esenliğinin tadını *şimdiden* çıkarabilir.

ARTIK BİLGİSİZİK OLMAYACAK

Rab ilk gelişinde yeryüzünde insanların arasında yaşadı, insanların çoğu, O'nun Kim olduğunu fark etme konusunda başarısızlığa düştüler. Bugüne kadar çok kişi İsa'yı Kralları olarak görmeyi reddettiler. Ancak her şeye rağmen yeryüzünde her canın O'nun ileri sürdüğü Kişi olduğunu kabul edecekleri altın çağ geliyor.

*“Yeni Ay’dan Yeni Ay’a, Şabat Günü’nden Şabat Günü’ne bütün insanlar önüme gelip **Bana** tapınacaklar,” diyor **RAB**. (Yeşaya 66:23)*

Binlerce din, mezhep ve tarikat artık yeryüzünde mevcut olmayacaklar. Aynı zamanda hiç kimse bir çarmıh üzerinde ölen ve ölümden dirilen Tanrı'nın Oğlu İsa'nın tarihi gerçekliğini inkar etmeye cesaret edemeyecek. Yine de insanların hepsi O'na güvenmeyecek, ama O'nun ve O'nun mesajı hakkındaki gerçeği herkes bilecek.

“Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, dünya da Rab’bin yüceliğinin bilgisi ile dolacak.” (Habakkuk 2:14)

ARTIK SAVAŞ OLMAYACAK

Rab yeryüzünde egemenlik sürmeye başladıktan sonra Kuzey ve Güney, Doğu ve Batı arasındaki çekişme geçmişte kalan bir konu olacak. İsrail ve İsrail’in çevresindeki uluslar arasında süre gelen çatışmalar son bulacak. Afrika kıtasının dehşet verici sıkıntıları sonsuza dek ortadan kalkacak. Aynı durum diğer kıtalar için de geçerli olacak. Sivil savaş ve baskı bitecek. Yeryüzünde gerçek esenlik, refah ve anlam yayılacak.

*“**Birçok halk gelecek, ‘Haydi Rab’bin Dağı’na, Yakup’un Tanrısı’nın Tapınağı’na çıkalım’** diyecekler, ‘O bize Kendi yolunu öğretsin, biz de O’nun yolundan gidelim.’ **RAB** uluslar arasında yargıçlık edecek, birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiç ile dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, **savaş eğitimi yapmayacaklar artık.**” (Yeşaya 2:3-4)*

İnsanlar tek gerçek Tanrı'yı tanıdıkça ve O'na tapındıkça esenlik ve birlik evrensel olacak.

Babil kargaşası tersine dönecek. Dünya yine eskiden olduğu gibi tek bir dil konuşacak:

“O zaman hep birlikte beni adım ile çağırmaları, omuz omuza bana hizmet etmeleri için halkların dudaklarını pak kılacağım.” (Sefanya 3:9)

LANET KALDIRILDI

Rab, bu bin yıllık dönemin refahına eklemeye bulunmak için günah nedeniyle yeryüzünün üzerine gelmiş olan laneti kaldıracak.

İsa ilk kez yeryüzünde yaşadığı zaman, laneti geri çevirme gücünü sergiledi. Cinleri kovdu, sakatlıkları iyileştirdi, hastalıklara şifa verdi, ölüleri diriltti, kalabalıklara yiyecek sağladı ve onları besledi ve doğa üstündeki mükemmel kontrolünü sergiledi. Bu tür eylemleri aracılığı ile vaat edilen Mesih ve Kral olduğuna ilişkin aksi iddia edilemez kanıtlar sağladı.

İsa, ilk gelişinde örnekler şeklinde sağladıklarını ikinci gelişinde evrensel biçimde sağlayacak.

Şeytan'ı ve cinlerini bağladı. Doğal nedenler sonucu ortaya çıkan sakatlık, hastalık ve ölümü ortadan kaldıracak. Toprak artık diken ve çalı üretmeyecek. Çiftçiler daha önce hiç olmadığı kadar bol ürün hasadı elde edecekler. “Yoksulluk” ve “açlık” artık hiç kullanılmayan eski terimler haline gelecekler.

Dünya tarihinin bu altın çağını her ulus tecrübe edecek.

İsa'nın ilk gelişinde yeryüzü vatandaşları tarafından reddedilen göklerin krallığı O'nun ikinci gelişinde tüm dünyada kurulacak ve hüküm sürecek.

“O zaman körlerin gözleri, sağırın kulakları açılacak; topallar geyik gibi sıçrayacak, sevinçle haykıracak dilsizlerin dili. Çünkü çölde sular fışkıracak, ırmaklar akacak

bozkırda. Kurt ile kuzu birlikte otlayacak, aslan sığır gibi saman yiyecek, yılanın yiyeceği ise toprak olacak. Kutsal dağımın hiçbir yerinde kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek..’ Böyle diyor RAB.” (Yeşaya 35:5-6; 65:25)

Hayvanlar krallığı bile esenlik içinde bir arada olacak, günah dünyaya girmeden önceki koşullara yani, etin yenmediği ve yalnızca sebzenin yendiği plana ve Aden Bahçesi’ne özgü koşullara geri dönülecek.

Ama tüm bunlara rağmen Mesih’in bin yıllık egemenliği sırasında doğmuş olan kişilerin yüreklerinde hala günahın kökü bulunacak. Her çağda olduğu gibi, Adem’in soyunun Tanrı’nın bağışlama armağanını sadece O’nun kurtuluş sağlayışına güvenerek alması gerekecek.

Okuduğumuz son ayetin yılan hakkında neyi haber verdiğine dikkat ettiniz mi? *“Yılanın yiyeceği toprak olacak.”* Bin yıllık dönem sırasında yılanlar karınlarının üstünde sürünmeye devam edecekler. Toprağın üstünde kayarak gitmeleri şunun hatırlanmasına hizmet edecek: Tanrı’nın planının üçüncü ve son aşamasında laneti sonsuza kadar tersine çevirmek için bir dramatik olayın daha gerçekleşmesi gerekmektedir.

KÖTÜ’NÜN SON HAMLESİ

Daha önce, *“Şeytan ve İblis’in, o eski yılanın”* bağlanacağını ve Mesih’in bin yıllık egemenliği sırasında dipsiz derinliklerde tutulacağını öğrendik. *“Bin yıl tamamlanuncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye”* hapsedildi. *“Ama bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.”* (Vahiy 20:2-3)

Tanrı Şeytan’ı neden tekrar serbest bırakacak? Onu neden bağlı ve kilit altında tutmayacak?

Sonsuz bilgelik kaynağı Rab kötü sonsuza kadar ortadan kaldırılmadan önce insanın günahlı, ayartılmış yüreğinin açığa çıkarılmasına son bir kez daha izin verecektir. İnsanlık, zamandan sonsuzluğa geçerken, bu gerçek açıkça ortaya çıkacaktır: Adem’in soyu

düşmüş doğası üstünde egemen olamayacak kadar çaresizdir. Günahkârları doğru yapabilecek ve onların inatçı yüreklerini değiştirebilecek olan yalnızca RAB Tanrı'dır.

“Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez. Onu kim anlayabilir? ‘Ben Rab herkesi davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için yüreği yoklar, düşünceyi denerim.’” (Yeremya 17:9-10)

İnsanın yüreği, nasıl *“her şeyden daha aldatıcıdır”*? Mükemmel bir çevrede, mükemmel bir Kralın mükemmel yönetimi altında bin yıl yaşadktan sonra bile, Şeytan serbest bırakıldığı anda bin yıllık dönem sırasında yeryüzünde doğmuş olanlardan oluşan büyük bir kalabalık Şeytan'ın yalanlarına inanacak ve O'nun tarafını tutacaktır! Tanrı'nın düşmanı ile güçlerini birleştirecekler ve Yaratıcılarına karşı aynı atalarının Aden Bahçesi'nde yaptıkları gibi isyan edeceklerdir.

Kötü'nün son bir hamlesi olacaktır.

ŞEYTAN'IN SON GAYRETİ

*“Bin yıl tamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog ile Magog'u– saptırmak, savaş için bir araya getirmek üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı denizin kumu kadar çoktur. Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. **Ama gökten ateş yağdı ve onları yakıp yok etti.**”* (Vahiy 20:7-9)

Rab, Şeytan'ın baş kaldıran insanlardan oluşan ordusuna Yeruslalım'i kuşatması için izin verecektir, ama bu insanlar bir araya toplanır toplanmaz gökyüzünden ateş yağacak ve onları tüke-tecektir. Şeytan ve onun tarafını tutanların hepsi yolun sonuna ulaşmış olacaklardır.

EZİLEN YILAN

Bundan sonra tarihin en ciddi olayı meydana gelecektir.

“Onları saptıran İblis ise canavar ile sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir. Sonra büyük bir beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yer ile gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. Tahtın önünde duran küçük büyük ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölümler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.

Ölüm ve Ölümler Diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. Adı Yaşam Kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.” (Vahiy 20:10-15)

Çağlar boyu süren çatışma sonsuza kadar yok olacak.

Büyük Beyaz Tahtın önündeki yargıdan sonra günahın laneti tarihe karışacaktır. Ama Tanrı'nın kötüyü yargılamasından sonra alınan dersler hiçbir zaman unutulmayacaktır. Tüm yaratılış günahın iğrençliğine ve Tanrı'nın doğruluğuna tanık olmuş olacaklardır.

Sonunda yılanın başı nihayet ezilecektir.

Şeytan ve onu izleyen herkes *“İblis ile melekleri için hazırlanmış sönmez ateşte”* sonsuza kadar hapsedileceklerdir (Matta 25:41). Yargılanmış olanlar bu sonsuz zindandan asla kaçamayacaklardır. Gördükleri bu ceza için Tanrı'yı da suçlayamayacaklardır, çünkü mükemmel bir yeryüzünde mükemmel bir Kral ile bin yıl bereketlenmiş olmalarına rağmen, yine de Yaratıcılarına-Sahiplerine karşı isyan etmeyi seçmişlerdir.

İnsanın ileri sürebileceği hiçbir mazeret olmayacaktır.

Tek gerçek Tanrı'nın ünü ve çağrısı sonsuza kadar haklı çıkacaktır.

Adları *Yaşam Kitabında* yazılı olanların hepsi sonsuza kadar Rab ile birlikte olacaklar, *“ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onla-*

rın yeri kükürt ile yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.” (Vahiy 21:8)²⁶⁴

Kötü, çirkin başını bir daha asla yukarı kaldıramayacaktır. Tüm yaratılış tek gerçek Tanrı’ya sonsuza kadar boyun eğerek yaşayacaktır.

O’NUN İLE

Bundan sonra olacak olanlar neredeyse hayal bile edilemeyecek kadar harikadır:

“Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim, ‘İşte Tanrı’nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak ve onlar O’nun halkı olacaklar. Tanrı’nın Kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak, artık ne yas ne ağlayış ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” (Vahiy 21:3-5)

Eski Antlaşma’nın ilk iki bölümü nasıl Tanrı’nın orijinal yaratılışını tanımlıyorlarsa, Yeni Antlaşma’nın son iki bölümü de aynı şekilde Tanrı’nın yeni yaratılışını tanımlamaktadırlar. Şeytan, günah ve ölümün uzaklaştırılmalarından sonra her şey Yaratıcı’nın kutsal doğası ile tekrar mükemmel uyum içinde olacaktır. Bundan böyle artık insanlar ya da melekler asla günah tuzağına düşmeyeceklerdir. İhtiyaç duyulan dersler alınmış olacak ve *“Tanrı’nın Kendisi onların arasında bulunacak ve onların Tanrısı olacaktır.”*

Tanrı’nın programı, yalnızca Adem’in günahının etkilerini uzaklaştırmaktan çok daha fazlasını içerir. Tanrı’nın planında yer alan *“her şeyi yenilemektir.”* Tanrı’nın halkı O’nun göz kamaştırıcı varlığı için uygun olan görkemli göksel bedenlerin keyfini çıkaracaktır. Sonsuzluk boyunca her ulustan ve her dönemden kurtarılmış olan canlılar O’nun hayranlık uyandıran ve zaman ile sınırlı olmayan planlarında yer alacaklardır. İmanlılar olarak O’nun ile sonsuza kadar birlikte olmak bizim sevincimiz, ve bizim O’nun ile birlikte olmamız da O’nun sevinci olacaktır.

“Tanrı bizimle” konusu, sonsuz bir gerçeklik olacaktır.

O’NUN GİBİ!

Kurtarıcı ve O’nun halkı arasındaki tatlı paydaşlık hiçbir zaman son bulmayacaktır. Adem’in yersel cennette kaybetmiş olduğu yenilenecek ve göksel Cennet’te daha da üstün hale gelecektir. Tanrı, ilk erkek ve kadını yaratmak üzereyken, şöyle dedi,

“İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım”
dedi. (Yaratılış 1:26)

Her şey tam O’nun planladığı şekilde meydana gelecek.

Cennet **O’nun** karakterinin ve tutumunun suretini ve benzeyişini taşıyan erkekler ve kadınlarla dolu olacaktır. Günah artık bir olasılık dahi olmayacaktır. Tanrı halkı doğruluk ile mühürlenecektir. Peygamber Davut, *“ama ben doğruluk sayesinde yüzünü görecekğim senin. Uyanınca suretini görmeye doyacağım”* (Mezmur 17:15) satırlarını yazdığı zaman bu durumu önceden görmüştü.

Fidyeye ile kurtarılmış erkekler, kadınlar ve çocuklar **“O’nun Oğlu’nun benzeyişine dönüştürülmüş olarak”** (Romalılar 8:29) Tanrı’nın yeni yaratılışı olarak sonsuza kadar güvende olacaklardır.

“Ne olacağımız henüz bize gösterilmedi, ama Mesih görüldüğü zaman O’na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O’nu olduğu gibi göreceğiz.” (1. Yuhanna 3:2)

O’NUN İÇİN!

Başlangıçtan beri Yaratıcı’nın amacı insanlık arasındaki krallığını öyle bir şekilde kurmaktır ki, bizler O’nun görkemini, saflığını, sevgisini, adaletini, merhametini ve lütfunu bilelim ve takdir edelim.

Şeytan ile yapılan uzun savaşın tamamı boyunca Tanrı’nın planı her zaman *“öteki uluslardan kendi adı için bir halk çıkarmak amacıyla onlara yaklaşmaktı”* (Elçilerin İşleri 15:14). Rab, yeryüzüne

kazanmak için geldiği Şeye sahip olacaktır: Şükran dolu, tapınan yüreklerle Kendi benzeyiŐindeki kurtarılmış bir halk sonsuza kadar O'nu sevecek, övecek ve O'ndan zevk alacaktır.

Tanrı'nın laneti tersine çevirmek konusundaki planının üçüncü ve son aşaması, artık her an başlayabilirdi.

Hazır mısınız?

İsa'nın dönüşü hakkındaki düşünce sizi sevindiriyor mu, yoksa korkutuyor mu?

Kutsal Kitap, Kutsal Yazılar'da yaptığımız bu yolculukta bakmaya zaman bulamadığımız son zamanlar konusunda bize daha pek çok anlayış sağlar. Őimdilik güvenilir Yaratıcımız'ın kitabının son bölümünde bulunan küçük bir peygamberliği yerine getireceğini bilmemiz yeterli olacaktır:

“Artık hiçbir lanet kalmayacak!” (Vahiy 22:3)

GELECEKTEKİ CENNETTEN GÖSTERİLEN BÖLÜMLER

Dünya nüfusunun büyük bir bölümü kötü hakkında bir *yin-yang* görüşüne sahiptir. Yin, “gölgeli” ve yang “güneşli” anlamına gelir. Belki yin-yang sembolünü –siyah ve beyazın eşsiz bir karışımı ile bir daire– görmüşsünüzdür. Bu eski Çin felsefesi gerçeği içermesine rağmen, iyi ve kötü, doğru ve yanlış, ölüm ve yaşam arasındaki farkı bulanıklaştırır. İyiyi ve kötüyü insanın varlığının doğal ve asla son bulmayan bir özelliği olarak görür.

Görmüş olduğumuz gibi, Kutsal Kitap iyi ve kötünün farklı bir analizini sağlar. Acı çekmenin ve üzüntünün her zaman var olduğu ve evrenin daima ayrılmaz bir parçası olacağı düşüncesini desteklemez. Kutsal Yazılar’ın bu konudaki düşüncesi açıktır. Kötü’nün, Acı’nın ve Ölüm’ün nihai boyun eğişlerinin ve tarih sahnesinden yok olacakları bir gün geliyor.

Aşağıdaki bu grafik, Tanrı’nın değiştirilemez programını tanımlar:

İyi ve kötünün şimdiki zamana ait karışımı parantez içine alınmıştır. Sonsuza kadar etrafta olmayacaktır.²⁶⁵

Tanrı'nın kitabının ilk iki ve son iki bölümleri Tanrı'nın haklı olarak sevildiği ve yüceltildiği günahtan özgür bir dünyayı resmederler. Tanrı'nın bu ilk ve son bölümler arasında günah ve günahın laneti ile başa çıkma konusunda çözüm sağlamak ve Kendisini tanıyan, seven ve sonsuzluğu O'nun ile birlikte geçirmek *isteyen* bir halkı kurtarmak için Planını nasıl yürürlüğe koyduğunu görürüz.

Her iyi öykü gibi, Tanrı'nın kurtarma tarihinin bir başlangıcı, bir ortası ve bir sonu bulunur:

BAŞLANGIÇ: Yaratılış 1& 2:

Mükemmel bir dünya – kötü girmeden önce.

ORTA: Yaratılış 3'den Vahiy 20'ye kadar:

Bozulmuş bir dünya – Tanrı'nın müdahalesi.

SON: Vahiy 21& 22:

Mükemmel bir dünya – kötü yok edildikten sonra.

SONLARIN KİTABI

Kutsal Kitap'ın ilk kitabı nasıl *başlangıçlar kitabı* ise, aynı şekilde Kutsal Kitap'ın son kitabı da *sonlar kitabıdır*.

Yaratılış

- Her şeyin başlangıcı
- Gökyüzünün & yeryüzünün yaratılışı
- Tanrı, yeryüzü için güneşi yaratır
- Şeytan'ın insanı ilk ayartması
- Tanrı'nın ilk yargıları
- Günah ve ölümün girişi
- 'İlk Adem' egemenliği kaybeder
- Tanrı, Şeytan'ı ezceğine söz verir
- Kurban edilen ilk kuzu
- Yersel cennetten çıkarılan insan
- Yaşam Ağacı'ndan uzaklaştırılan

Vahiy

- Her şeyin tükenişi
- Yeni gökyüzünün & yeryüzünün yaratılışı
- Tanrı göğün ışığıdır
- Şeytan'ın insanı son ayartması
- Tanrı'nın nihai yargılamaları
- Günahın ve ölümün ortadan kaldırılması
- 'Son Adem' egemenliği geri alır
- Şeytan Ateş Gölü'ne atılır
- Yüceltilen Tanrı Kuzusu
- Göksel Cennet'teki insan
- Yaşam Ağacı'ndan yiyen insan

insan

– Tanrı’dan ayrılan insanoğlu

– Kurtarılan insanoğlu Tanrı ile
sonsuzla kadar beraber

Yukarıdaki liste uzayarak devam edebilirdi, ama siz ifade etmek istediğimiz düşünceyi anladınız.

VAHİY

Birlikte yaptığımız yolculuğu tamamlarken, gerçekte yeni bir başlangıcın açılışı olan Tanrı’nın öyküsünün “sonu”na odaklanmak istiyoruz.

Kutsal Kitap’ın son kitabı şu sözlerle başlar:

*“İsa Mesih’in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O’na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığı ile bunu kulu Yuhanna’ya ilettili. Yuhanna Tanrı’nın Sözü’ne ve İsa Mesih’in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır... **Yücelik ve güç sonsuzlara dek bizi seven, Kanı ile bizi günahlarımızdan özgür kılmış Mesih’in olsun. Amin. İşte bulutlarla geliyor! Her göz O’nu görecek, O’nun bedenini deşmiş olanlar bile. O’nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin. ‘Var olan, var olmuş ve gelecek Olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, ‘Alfa ve Omega (Grek alfabesinin ilk ve son harfleri) Ben’im’ diyor.**” (Vahiy 1:1-3,5-8)²⁶⁶*

Tanrı bu sözleri “kulu Yuhanna’ya” verdi. Yuhanna, İsa’ya yeryüzündeki hizmeti sırasında eşlik eden on iki öğrenciden biriydi.²⁶⁷ İsa, göğe geri döndükten altmış yıl sonra, O’nun Kutsal Ruh’u, Yuhanna’ya, Tanrı’nın kütüphanesinin bu son kitabını yazması için esin verdi.

Vahiy, “göz önüne koymak” anlamına gelir. Bu büyüleyici kitap, hiçbir insanın algılayamayacağı olayları gözler önüne serer. Vahiy

kitabı, Rab'bin Kendi adını nasıl haklı çıkaracağı ve insanın günah nedeni ile kaybetmiş olduğu egemenliği nasıl restore edeceğinin ana hatlarını çizer. Bu kitap aynı zamanda bize gelecekteki Cennet'ten bölümler gösterir.

TAHT

Tanrı'nın peygamberlerinden ve elçilerinden seçilmiş birkaç tane-sine Tanrı'nın konut kuracağı yer hakkında kısa bilgiler verilmişti, ama Elçi Yuhanna'ya yapılan açıklama bu konuda verilen bilgilerin en açık olanıdır. Yuhanna şunları yazdı:

“Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benim ile konuştuğumu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi, ‘Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.’ O anda Ruh’un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. Tahtta oturanın yeşim ve kırmızı akik taşına (iki değerli taş²⁶⁸) benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu.” (Vahiy 4:1-3)

Yuhanna, gökteki taht odasını tanımlamakta güçlük çekti. Taht odası sözlerle ifade edilemeyecek kadar görkemliydi. Tanrı'nın tahtının çevresinde süzülerek uçan melekler sürekli olarak şu beyanda bulunuyorlardı: **“Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten. Var olmuş, var olan ve gelecek olan!”** (Vahiy 4:8). Yuhanna yalnızca yeryüzünde görmüş olduğu şeylere biraz benzeyenleri bildirebiliyordu, ama gördüğü her şey güzelin ve görülmeye değerinin sınırsız derecede ötesindeydi. Baktığı yerde göz kamaştırıcı ışık ve parlak renkler vardı. Yuhanna gök gürültüsü gibi müzik sesleri ve çok sayıda sevinçli ve övgü ile dolu sesler duydu, ama ona en çok çekici gelen, tahtın üstünde Oturan'dı.²⁶⁹

HEYECAN

Dünya dinleri, Cennet’i pek çok şekilde resmederler.

Bazı tanımlar olumlu anlamda sıkıcıdır. Belki karikatürlerde görmüşsünüzdür: insanlar bulutların üzerinde otururlar, saygı ile arp çalarlar. Ama Kutsal Kitap Tanrı’nın görkemli konutunu böyle tanımlamaz.

Bazıları ise cenneti, durmak bilmeyen şehvetin erkek-merkezli bir bahçesi olarak tanımlarlar. Cennet hakkındaki bu kavram da yanlıştır. Rab yeryüzüdeyken, O’nun kurtarılmış halkının *“dirildikten sonra evlenmeyeceklerini ve evlendirilmeyeceklerini, gökteki melekler gibi olacaklarını”* öğretti. (Matta 22:30)

Cennet, sınırsız bilgelik ve sevginin huzurundaki sevincin, hayranlığın ve heyecanın asla solmayacağı Tanrı-merkezli bir bölgedir. Cennet, yeryüzünde bilinen ilişkilerin çok daha üstünde olan bir yerdir. Tanrı yersel evliliği, Rab ve O’nun kurtarılmış halkı arasında sonsuzluk boyunca var olacak olan görkemli ilişkinin soluk bir düşüncesi olarak tasarladı. En iyi yersel evlilikler bile, Mesih ile birleşmiş olan insanların O’nun ile tadını çıkaracakları yoğun sevinç ve kutsal eşliğin resmedilmesinde yetersiz kalırlar.

Kutsal Yazılar bunu *“büyük bir sır”* olarak (Efesliler 5:32) adlandırır ve şunu ekler: *“Ne mutlu Kuzu’nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!”* (Vahiy 19:9)

Cennet, yalnızca O’NUN İLE birlikte olmaktır.

Sayısı tahmin edilemez milyonlarca yıl önce yaratılmış olan melekler, bugün Tanrı’nın varlığına her zamankinden daha çok hayranlık duymaktadırlar. Bu durum Adem’in kurtarılmış çocukları için de geçerli olacaktır. Tanrımız Rab’bin harikalığı, bilgeliği ve mükemmelliğini anlamak için sonsuzluğun tamamına ihtiyaç duyacağız!

*“Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli ey Tanrı, sayıları ne çok! Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hala **Seninleyim.**”* (Mezmurlar 139:17-18)

Rab ile birlikte olmanın heyecan ve sevinci hiçbir zaman azalmayacaktır. Soru, canımızın sıkılıp sıkılmayacağı değil, aksine, gözlelimizi acaba O'ndan alabileceğimiz miyiz?

“Bol sevinç vardır senin huzurunda. Sağ elinden mutluluk eksilmez.” (Mezmun 16:11)

KALABALIK

Elçi Yuhanna tahtta oturan Rab'bi yalnızca bir an için görmedi – aynı zamanda kurtarılmış olanların meydana getirdiği kalabalığı da gördü:

“Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. Yüksek ses ile bağıyorlardı: ‘Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a ve Kuzu'ya özgüdür!’” (Vahiy 7:9-10)

Tanrı'nın, İbrahim, İshak ve Yakup'un aile soyundan doğan Kurtarıcı aracılığı ile bereketlerini yeryüzündeki tüm uluslara ve insanlara sunmayı nasıl vaat ettiğini hatırlıyor musunuz?²⁷⁰ Tanrı, Yuhanna'nın geleceğe bakmasına ve Vaadinin yerine getirilişine tanık olmasına izin verdi.

Tanrı'nın tahtının çevresinde yeryüzünde bulunan her grup, her ulus ve her dilden insanlar temsil edilecektir. Kurtarılmış günahkârlardan oluşan sayısı tahmin edilemeyecek kadar büyük bu kalabalık şükran ve sevinç dolu bir sesle onları sonsuz ölümden kurtarmak ve onlara sonsuz yaşam vermek için Kanını döken Kuzu'yu sonsuza kadar övecek ve O'na tapınacaklardır:

“Yeni bir ezgi söylüyorlardı: ‘Layıksın ...çünkü boğazlandın ve kanın ile her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan insanları Tanrı'ya satın aldın. Onları Tanrımız'ın hizmetinde bir krallık haline getirdin, kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.’”

Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı: ‘Boğazlanmış Kuzu gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır.’ (Vahiy 5:9-12)

KURTARICIM

Dört bin yıl önce peygamber Eyüp sevinçle coşmuştu:

*“Oysa **ben kurtarıcımın yaşadığını** ve sonunda yeryüzüne geleceğini **bilirim**; derim yok olduktan sonra yeni bednim ile **Tanrı’yı göreceğim**, O’nu **kendim** göreceğim, **kendi** gözlerim ile, başkası değil. **Yüreğim bayılıyor** bağrım-da.”* (Eyüp 19:25-27)

Sizin yüreğiniz “**Tanrı’yı görmek**” için aynı Eyüp’ün yüreği gibi **bayılıyor mu?** O’nu **sizin** Kurtarıcınız olarak tanıyor musunuz?

Gerçek imanlıların tümü Eyüp’ün kesin umudunu paylaşırlar. Dostum, sizin adınıza konuşamam, ama **ben, benim** Kurtarıcımı yüz yüze göreceğimi biliyorum. “**Beni seven ve benim uğruma kendisini feda eden Tanrı Oğlu ile**” (Galatyalılar 2:20) beraber yürüyeceğim ve O’nun ile konuşacağım.

Evet, Rab’bin yanına gitmiş olan ailem ve dostlarım ve her dönemden olan Tanrı’nın halkı ile paydaşlık yapacağım o harika zamanları şimdiden dört gözle bekliyorum ve tüm yüreğimle **sizin** de bu kişilerin arasında bulunacağınızı umuyorum. Ama tüm bunlardan daha önemli olan şu: **İsa’yı** görmek istiyorum!

O, benim cehennemimi benim için üstlendi.

Hiç kuşkusuz zihnimin düşünme girişiminde bulunabileceği en şaşırtıcı gerçeklerden biri şudur:

O, benim O’NUN ile sonsuzluğu geçirmemi istiyor.

İsa'nın yargılanmak ve çarmıha gerilmek üzere tutuklandığı gece, İsa şöyle dua etti:

“Baba, Bana verdiklerinin de bulunduğum yerde Benim ile birlikte olmalarını ve Benim yüceliğimi, Bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce Sen Beni sevdin.” (Yuhanna 17:24)

Bu konu, Tanrı'nın mesajının özüdür. O, insanları *O'nun ile birlikte* olmaları için yarattı, ama önerisini kabul etmeniz için sizi zorlamayacaktır.

Seçimi size bırakır.

“Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkı vereceğim ..İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?” (Vahiy 2:7; 1. Yuhanna 5:5)

MÜKEMMEL YUVA

Kutsal Kitap'ın son iki bölümü, her döneme ait imanlıların Yarattıcıları-Kurtarıcıları ile birlikte yaşayacakları ve O'nun, halkı için hazırlamış olduğu her şeye katılacakları sonsuz yuva ile ilgili kısa bilgiler içerir.

“Bundan sonra yeni bir gök ile yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gök ile yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm.” (Vahiy 21:1-2)

Bu görkemli kent, yeniden yaratılmış gezegenimizle birleşmek için *“gökten, Tanrı'nın yanından”* inecektir.

Yeni yeryüzünde *“artık deniz de yoktur.”* Artık birbirinden ayrı kıtalar olmayacaktır.

“Ve Tanrı onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” (Vahiy 21:4)

Her şey mükemmel olacak. Göksel kent hayal edilemeyecek kadar görkemli olacak. Yuhanna, göksel kenti tanımlamakta güçlük çekmişti:

“Kent kare biçimindeydi. Uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamış ile ölçtü. Her bir yanı on iki bin ok (yaklaşık 2200 kilometre) atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı (yaklaşık 75 metre). Surlar yeşimden yapılmıştı, kent ise cam duruluğunda saf altındandı. Kent surlarının temelleri her tür değerli taş ile bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncusu kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gök yakut, on ikincisi ametistti. On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin ana yolu cam saydamlığında saf altındandı. Ama kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. Kurtarılmış olanların ulusları kentin ışığında yürüyecekler...ama oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek. Yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.” (Vahiy 21:16-24; 27)

Bu göksel kent her ayrıntısı ile görkemli olacaktır; caddeleri bile “cam saydamlığında saf altındandır.” Kentin her parçası, Tanrı'nın yüceliğini yansıtmak için tasarlanmıştır.

Kentte tapınak ya da güneş yoktur, çünkü Rab'bin Kendisi kentin tapınma merkezi ve Işık Kaynağıdır, “Kuzu kentin çırasıdır.”

Cennet, yaratılışın ilk gününde, ‘Işık olsun’ diyen aynı Kişi tarafından aydınlatılacaktır. Bu kentin Işığı, Tapınma Çadırında, Tapınakta ve “Dünyanın ışığı Ben'im” (Yuhanna 8:12) diyen İsa Mesih'in Kendisinde konut kuran aynı göz kamaştırıcı görkem olacaktır.

Bu göksel kent mükemmel bir kare biçiminde olacaktır – Cennet’i sembolize eden Tapınak’taki en Kutsal Yer gibi. Kentin uzunluğu ve genişliği, her bir yanı 2200 kilometredir. Aynı şey kentin yüksekliği için de geçerlidir. Galiba, kent yeni yeryüzünün stratosferinden geçerek uzaya doğru dikine yükselecektir.

Bu görkemli yuvanın, doğmuş olan her kişi için geniş odası olacaktır. Ama her şeye rağmen, insanların tümü orada olmayacaktır, “yalnızca adları Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı olanlar” orada bulunacaklardır. Orada olacak kişiler yalnızca yeryüzündeyken tek gerçek Tanrı’ya ve O’nun Kurtarışına güvenmiş olanlardır.

Son bölüm kentin içinde bulunan bahçeyi tanımlar:

“Melek bana Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. Kentin ana yolunun ortasından akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. ...Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O’na tapınacak. O’nun yüzünü görecek. Alınlarında O’nun adını taşıyacaklar ...ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.” (Vahiy 22:1-5)

MÜKEMMEL ÖYKÜ

Tanrı’nın öyküsü, tamamlanmıştır.

“Ana yolun ortasında ve ırmağın iki yanında yaşam ağacı bulunuyordu.”

Güzel bir bahçede başlayan öykü mükemmel bir bahçesi olan harika bir kentte sona erer. Aden Bahçesi’nden farklı olarak göksel Cennet’te iyilik ve kötülüğü bilme ağacı olmayacaktır, ama Adem ve Havva’nın günah işledikleri zaman uzaklaştırıldıkları yaşam ağacı göksel Cennet’te önemli bir yere sahip olacaktır. Mükemmel kutsallık ve sonsuz yaşam, göksel kentteki tek seçimdir.

Deneme zamanları ve iman ile yaşamak tarihe karışacaktır.

“Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O’na tapınacak. O’nun yüzünü görecekler ..Ve sonsuza dek egemenlik sürecekler.”

Tanrı’nın halkı, sonsuzlukta ‘Tanrı ve Kuzu’ tarafından çaresiz canlarını yargıdan kurtarmak ve O’nun ile birlikte sonsuza kadar yaşamalarını sağlamak için ödenen büyük bedeli asla unutmayacaklardır.

Rab ve halkı arasındaki tatlı ve bozulamaz paydaşlık sürekli olacaktır. Tanrı’nın bizimle ve bizim O’nun ile olmamız gerektiği, Adem ve Havva’nın günah işlememiş olmaları halinde bilebilecekleri herhangi bir şeyden daha da harika olacaktır.

Neden *daha da* harika olacaktır?

Bu sorunun yanıtı **kurtuluş** sözcüğünde bulunur.

*“O bizi karanlığın hükümranlığından **kurtarıp**, sevgili Oğlu’nun egemenliğine **aktardı**. O’nda **kurtuluşa** günahlarımızın başışına sahibiz.”* (Koloseliler 1:13-14)

Günahın ve ölümün karanlık zindanında yasayı ihlal eden mahkumlar olarak *mümkün olan en kötü yazgıdan **kurtarılmak*** ve sonra Tanrı’nın ışık ve sevgi krallığında lütuf görmüş vatandaşlar olarak *mümkün olan en iyi konuma **getirilmek!*** Bundan daha harika ne olabilirdi?

Yaratıcımızın-Kurtarıcımızın kurtuluş konusunda yalnızca Kendisine güvenenler için yaptığı budur. Büyük sevgisi nedeniyle sınırsız değere sahip kanı sayesinde çaresiz günahkârları cehennemden kurtarmış ve onların cennete girebilmelerini sağlamıştır.

Bu öykü, Mükemmel Öykü’dür – tüm sonsuzluk boyunca üzerinde düşünülecek ve takdir edilecek olan Kurtarış Öyküsü.

*“Bundan sonra gördüm ki, **her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık** tahtın ve Kuzu’nun önünde **duruyordu**. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti. Elllerinde*

hurma dalları vardı. Yüksek ses ile bağıryorlardı: ‘Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız’a ve Kuzu’ya özgüdür!’ (Vahiy 7:9-10)

*“Yeni bir ezgi söylüyorlardı: ‘**Sen layıksın ...çünkü boğazlandın ve kanın ile her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan insanları Tanrı’ya satın aldın ...Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu’nun olsun!**”* (Vahiy 5:9,13)

ONDAN SONRA HEP MUTLU YAŞADILAR

Tüm dünyada, her yaşta insan, romantik ve kurtuluş ile ilgili aşk öykülerinden hoşlanır – mutlu son ile biten öyküler.²⁷¹

Gece, göğün altında, titrek ve parlak ateş ışığının çevresinde birbirine sokularak yere çömelmiş bir gruba öykü anlatan bir köylü tarafından dile getirilen eski bir efsane ya da uyku zamanı geldiğinde bir anne-babanın çocuğuna okuduğu masal; öykünün konusu her zaman aynıdır. Ve şöyledir:

Başı dertte olan bir genç kız, kötü bir karakter tarafından tutsak edilmiştir. Ve bu umutsuz durumundan doğüstü bir müdahale ile cesur bir savaşçı ya da yakışıklı bir prens tarafından kurtarılır. Kahraman, sevgilisini kurtardıktan sonra harika evinde onun ile birlikte yaşamak üzere onu gelini yapar.

Ve öykü nasıl sona erer?

Ve ondan sonra hep mutlu yaşadılar.

İnsanlar neden böyle öyküler anlatırlar?

İnsanların böyle öyküler anlatmalarının nedeni, Tanrı’nın insan canının içine kötüden kurtarılma, sevilme, ve ondan sonra hep mutlu yaşama arzusunu yerleştirmiş olmasıdır. Çocukların ve yetişkinlerin bu tür öyküleri sevmelerinin nedeni budur.

Ama Tanrı’nın öyküsü hayal gücü ile yazılmış bir öykü değildir.

Hayal gücü ürünü olan bir uydurma tarihte mevcut olamaz, ayrıca böyle bir durum arkeoloji tarafından da onaylanmaz. Uydurulmuş bir öykü, on beş yüzyıl boyunca düzinelerce kişi tarafından yazılmış olamayacağı gibi, aynı zamanda uydurma bir öykünün ayrıntılı yüzlerce peygamberlik tarafından haber verilmiş olması da imkansızdır. Sahtekâr bir kahraman, İsa'nın göksel bilgeliği ile konuşmazdı, ve kurtarmak için geldiği kişilere şu sözleri de söyleyemezdi: “*Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu ile ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. O, öteki uluslara teslim edilecek, O'nun ile alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.*” (Luka 18:31-33) Kurgu, cehennem mahkumu günahkârlara temiz bir vicdan ve sonsuz yaşam güvencesi sağlamaz. Fantezi, bize yaratıcımız ile kişisel bir ilişki temin edemez ve günahlı ve bencil yüreklerimizi Tanrı'yı yüceltmek ve diğer insanlara hizmet etmek için tutku ile dolu yürekler haline dönüştüremez.

Bunu yapabilecek olan tek öykü, Tanrı'nın öyküsüdür.

Tanrı'nın öyküsü gerçektir.

Özetleyecek olursak: Tek gerçek Tanrı'nın öyküsü ve mesajı, O'nun sonsuz Oğlu hakkındadır; insan olan, mükemmel bir yaşam süren, ve çaresiz günahkârları Şeytan, günah, ölüm ve cehennemden kurtarmak için mükemmel

Kanını döken ve ölümden dirilen Tanrı Oğlu, tüm bunları inananların hepsi ile birlikte Babası'nın evindeki yücelik içinde bilgeliğinin ve sevgisinin sonsuz zevklerini paylaşabilmek amacıyla yaptı.

Bu, Tanrı'nın sıkıntı içindeki bir dünyaya verdiği iyi haberdir. O'nun bizim için yapmış oldukları sayesinde bizler artık hep mutlu yaşayabiliriz.

*“Tanrı'nın yaptığı her şeyin **sonsuz** dek süreceğini biliyorum.” (Vaiz 3:14)*

DAVET VE UYARI

Tanrı'nın kitabı şu sözler ile sona erer:

“Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletmiş diye Meleğimi gönderdim... Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im.” (Vahiy 22:16, 13)

“Ruh ve Gelin (kurtarılmış günahkârlar), ‘Gel!’ diyorlar. İşiten, ‘Gel!’ desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın. Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır. Bunlara tanıklık eden, ‘Evet, tez geliyorum!’ diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa! Rab İsa'nın lütfü kutsallar ile birlikte olsun! Amin.” (Vahiy 22:17-21)

Böylece, son bir “Amin” (bu sözcük, ‘söylenenler güvenilir ve gerçektir’ anlamına gelir) ile zamanın dışında var olan Yazar, öyküsünü ve mesajını sonuçlandırır.

TANRI VE İNSAN BERABER

RAB, bahçeye gelerek “Neredesin?” diye seslendiği zaman, Adem’in ne karşılık verdiğini hatırlıyor musunuz?

Adem, utanarak şu yanıtı vermişti:

“Bahçede sesini duyunca korktum.” (Yaratılış 3:10)

Erkek ve kadın, Yaratıcılarından-Sahiplerinden saklanma girişiminde bulundular, çünkü günah işlemişlerdi.

Ama şimdi, tarihin sonuna gelindiğinde, inanan erkekler, kadınlar ve çocuklar Yaratıcılarının-Kurtarıcılarının O'nun ile birlikte son-suza dek birlikte yaşamaları için gelip onları alacağı hakkındaki vaadine nasıl karşılık veriyorlar?

Sevinç ve coşku ile şöyle diyorlar:

“Amin! Gel, ya Rab İsa!” (Vahiy 22:20)

Bu değişik karşılığı sağlayan nedir? Adem’in soyundan olan bazı kişiler artık Rablerinden neden saklanmak istemiyorlar? Aksine, O’nu yüz yüze görme konusunda neden böyle tutkulular?

Yanıt, tek gerçek Tanrı’nın mesajında bulunur:

*“Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil,
Kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp,
Kutsal bir yaşama çağırdı.
Bu lütuf bize
Zamanın başlangıcından önce
Mesih İsa’da bağışlanmış,
Şimdi de O’nun gelişi ile açığa çıkarılmıştır.
Kurtarıcımız Mesih İsa,
Ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü
Müjde aracılığı ile ışığa çıkarmıştır.”*
(2. Timoteos 1:9-10)

TEK KOŞUL

Tanrı Adem’e nasıl cennetin yersel bahçesinde tek bir koşul ileri sürdüyse, Adem’in soyuna da aynı şekilde Cennet’in göksel kenti ile ilgili tek bir koşul öne sürmüştür:

*“Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan
hiç kimse **asla** girmeyecek; **yalnız** adları Kuzu’nun yaşam
kitabında yazılı olanlar girecek.”* (Vahiy 21:27)

Sizin adınız Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı mı? Eğer yazılıysa, o zaman O’nun *size* kişisel bir sözü var:

*“Yüreğinizi sıkılmasın.
Tanrı’ya iman edin, Bana da iman edin.
Babamın evinde kalacak çok yer var;
Öyle olmasa **size** söyledim.
Çünkü **size** yer hazırlamaya gidiyorum.*

*Gider ve **size** yer hazırlarsam,
Siz de Benim bulunduğum yerde olasınız diye
Gelip **sizi** yanıma alacağım.
Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im.
Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemes.*”
-- İsa (Yuhanna 14:1-3,6)

SONSÖZ

Bu kitabı yazmak benim için beni canlandıran ve neşelendiren bir yolculuk oldu. Yaratıcım-Kurtarıcım ve O'nun eşsiz mesajı üzerinde derin düşünceye dalmak, beni sözle anlatabilecek olanın ötesinde bereketledi. Geçen yıl boyunca, pek çok sabah güneş doğmadan önce uyandığımda, zihnimde yazacağım bir sonraki düşünce fırladık gibi dönerken, O'nun varlığını ve rehberliğini hissettim.

TEŞEKKÜRLER

Uzun bir isimler listesi dahil etmekten sakınmış olmama rağmen, şu konularda hiçbir kuşkuya yer yoktur: eğer harika eşim Carol'un sabırlı desteği ve yetenekli dostların ve ailenin verdikleri paha biçilemez bilgiler olmasaydı, bu kitap yazılamazdı. Kapak ve çizimler erkek kardeşim Dave'in çalışmasıdır. Hepinize yürekten teşekkürler.

“Tanrı adaletsiz değildir, emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına göstermiş olduğunuz sevgiyi unutmaz.” (İbraniler 6:10)

Aynı zamanda gönderdikleri elektronik postalar ile beni yazmam konusunda motive eden çok sayıda Müslüman araştırmacıya da minnettarım.

Ama hepsinden çok bu kısa yolculuğa benimle birlikte katıldığınız için size teşekkür ederim. Kısa bir yolculuk diyorum, çünkü daha uzun bir yolculuk olabilirdi. Yolculuk sırasında okumuş olduğumuz Kutsal Yazılar, Kutsal Kitap'ta bulunan tüm ayetlerin %

4'ünden daha azını kapsar. Bu nedenle, yolculuğumuzun sonuna gelmiş olmamıza rağmen, aslında yolculuğa yeni başlamış olduğumuzu söyleyebiliriz.

DEVAM EDEN YOLCULUK

Tek gerçek Tanrı, anlamak isteyen herkes için mesajını çok basit tutmuştur, O'nun Kendisi birleşik, derin ve sonsuzdur. O'nun hakkında bilinecek her şeyi ne bir insan ne de bir melek asla kavrayamayacaktır. Elçi Yuhanna bu gerçekliği, Müjde kayıtlarının son ayetinde ifade etti:

“İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.”
(Yuhanna 21:25)

Şunu söyleyebilirim. TEK TANRI TEK MESAJ'I yazarken, çektiğim en büyük zorluk, kitaba alacağım ayetler konusundaydı; hangi ayetleri kitaba dahil edecek, hangilerini kitapta yazmayacaktım? Tanrı Sözü'nün görkemli ve tükenmez olduğu gerçek. Tanrı Sözü can için çok lezzetli ve doyurucudur. Bu gerçeği, Lübnan'daki dostumuz da keşfetmişti, “Kutsal Kitap'ı okudum' demenin yeterli olamayacağını fark ediyorum. Kutsal Kitap *sürekli olarak* okunması gereken bir kitap.” (7. bölümden)

Şimdi bu yolculuğu tamamlamış olduğunuza göre, TEK TANRI TEK MESAJ'I tekrar başa dönerek bakmak ve aktarılmış olan ayetlerin çoğunu bir Kutsal Kitap'ta, aktarılan her ayetin yer aldığı bölümü bularak okumak isteyebilirsiniz. Bundan daha iyisini de yapabilirsiniz; Yaratıcınızın tüm kütüphanesini aşağıdaki dua ile O'na yönelerek okuyun:

***“Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.”*** (Mezmun 119:18)

Eğer belgeler aracılığıyla daha çok kanıtlama ve açıklama ihtiyacı duyarsanız, mutlaka dip notları araştırın. Ve yorumlarınızı ya da sorularınızı bana yazmaktan lütfen çekinmeyin. Göndereceğiniz

elektronik postalar beni bir başka kitap daha yazmak zorunda bıraksa bile, sizden haber almak beni mutlu edecek!

Aşağıdaki 3500 yıllık eski bereketi dileyerek sizlere veda ediyorum:

*“RAB sizi kutsasın ve korusun;
RAB aydın yüzünü size gösterecek ve size lütfetsin;
RAB yüzünü size çevirsin ve size esenlik versin.”*
(Çölde Sayım 6:24-26)

Paul D. Bramsen

www.One-God-One-Message.com

DİPNOTLAR

“Göremediğimi sen bana öğret.”

(Eyüp 34:32)

ÖNSÖZ

¹ Sahel: Afrika'nın Büyük Sahra çölünü tropikal yağmur ormanlarından ayıran yarı kırıç geçiş bölgesi. Bu kum ve maki şeridi, Senegal'den Mısır'a kadar uzanır.

² *Tektanrıcılar* tek bir Tanrı'ya inanırlar – *çoktanrıcılar* pek çok tanrı ve tanrıçaya inanırlar, *panteistler* (*kamutanrıcılar*) her şeyi Tanrı'nın bir parçası olarak görürler, *dünyasal hümanistler* Tanrı yerine insanı yüceltirler, ve *ateistler* Tanrı olmadığını söylerler.

BÖLÜM 1: GERÇEĞİ SATIN AL

³ TEK TANRI TEK MESAJ'da, bu ifade, peygamberlerin yazılarından yapılan 1.000'in üzerinde diğer aktarmalarla birlikte Kutsal Kitap'tan alınmıştır. Bazen burada olduğu gibi bir ayetin yalnızca bir kısmı aktarılır. Süleyman'ın Özdeyişleri 23. bölümün 23. ayetinde yer alan bu ifadenin bulunduğu ayetin tamamı şöyledir: “Gerçeği satın al ve satma; bilgeliği, terbiyeyi, akli da.”

⁴ Barrett, David B. George T. Kurian ve Todd m. Johnson. *World Christian Encyclopedia: A Comparative Survey of Churches and Religions in the Modern World*. Londra: Oxford University Press, 2201

⁵ “Bugün Kutsal Yazılar 2.403 dilde mevcuttur; Kutsal Kitap'ın tamamı en az 426 dile ve Yeni Antlaşma ise yaklaşık 1.115 dile çevrilmiştir. Buna ek olarak bazı Kutsal Kitap bölümleri ayrıca 862 dilde mevcuttur. “United Bible Societies, 2007. (www.biblesociety.org) Aynı zamanda: www.wycliffe.org/About/Statistics.aspx

⁶ Foxe, John (G. A. Williamson tarafından düzeltilmesi yapılmış). *Foxe's Book of Martyrs*. Toronto: Little, Brown & Company, 1965.

⁷ Herhangi bir ülkeden “Hristiyan bir ulus” olarak söz etmek yanlıştır, çünkü İsa Mesih şöyle dedi: “Benim krallığım bu dünyadan değildir. Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.” (Yuhanna 18:36)

⁸ Wurmbrand, Richard. *Tortured for Christ – 30th Anniversary Edition*. Bartlesville, OK: Living Sacrifice Book Co.,1998.

⁹ *The Way of Righteousness* radyo dizileri dünyanın her yerinde yayınlanmak üzere 70’den fazla dile çevrilmiştir ya da çevrilmektedir. Bu 100 programı online ziyaret yaparak okumak için: www.twor.com ya da www.injil.org/TWOR

¹⁰ Kuran’daki ayetin tamamı şöyledir: “*O peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa’yı önündeki Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat’ı doğrulayan, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yolailetici ve bir öğüt olarak İncil’i verdik.*” (Sure 5:46) Başka bir şekilde belirtilmediği takdirde, TEK TANRI TEK MESAJ kitabının İngilizce orijinalinde, Kuran’ın Abdullah Yusuf Ali tarafından çevirisi yapılan İngilizce versiyonu kullanıldı. *The Qur’an Translation*. New York: Tahrike Tarsile Qur’an, Inc. 2003. (TEK TANRI TEK MESAJ kitabının Türkçe çevirisinde Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından hazırlanan Kuran Meali kullanılmıştır.) **Not:** Kuran, *sureler* olarak adlandırılan bölümlere ayrılmıştır. Ayet numaraları, Kuran çevirilerine bağlı olarak değişirler. Bu nedenle, bir ayet arandığı zaman, bir önceki ya da bir sonraki ayetlere de bakılması gerekli olabilir.

¹¹ “Biz” sözcüğünde ifade edilen kimdir? Allah, Kuran’da kendisinden genellikle birinci çoğul şahıs olarak söz eder. Aynı zamanda Kutsal Kitap’ta da RAB, Kendisinden çoğul olarak bahseder. **Not:** Arapça konuşan kişiler, “Allah” sözcüğünü iki şekilde kullanırlar: 1) “Allah”, Arap Hristiyanlar, diğer Müslüman olmayan kişiler ve Müslümanlar tarafından “Tanrı” için kullanılan genel bir terimdir. “Allah” sözcüğü bu şekilde kullanıldığı zaman Tanrı’nın uygun adı *değildir*. Arapça konuşanlar arasında, hiçbir grup genel terim *Allah’a* sahip değildir. Bu konu hakkında daha fazla bilgi 9. bölümde yer alır.

¹² TEK TANRI TEK MESAJ kitabında, seçme parçalar halinde alınan elektronik postalar, bunları yazan kişilerin kimliklerini korumak amacı ile isim belirtilmeden sunulur.

¹³ Müslümanlar bir peygamberin adını yazdıktan ya da konuştuğundan sonra, genellikle sözlerine şu cümleyi eklerler: “Üzerine esenlik olsun/Ona salat

edin, selam edin.” Müslümanlar’ın Muhammed’in adını söyledikten sonra şu cümleyi kullanırlar: “*Sallalahü aleyhi Vesselam*”; anlamı şudur: “Allah’ın duaları ve esenliği üzerine olsun.” Bu uygulamanın temeli olarak Kuran’da bulunan şu ayeti alırlar: “*Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salat ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salat edin, selam edin.*” (Sure 33:56) Bu cümlenin kullanımı, ‘*Bir kez ölmek sonra da yargılanmak insanların kaderidir*” (İbraniler 9:27) diyen Kutsal Kitap ile çelişkilidir. Bir insan bir kez öldükten sonra, kaderi kesin olarak belirlenmiştir. Ölen kişinin sonsuzluğu nerede ya da nasıl geçireceği edilen dualar ile değiştirilemez. (Vahiy 22:11)

¹⁴ (*sic*) Latince’de “böylece” ve “bu nedenle” sözcüklerinin karşılığıdır. Görünürde bir hata içeriyor olmasına rağmen, orijinalin tam olarak aktarıldığını göstermek için basılı bir aktarmayı izleyen parantezler içinde kullanılır. **Not:** Hecelemeyi ve dil bilgisini özetlemenin ve düzeltmenin dışında (daha kolay anlaşılmasını sağlamak için) TEK TANRI TEK MESAJ kitabında kullanılan elektronik posta aktarmaları, alındıkları aynı şekilde sunulurlar. Örneğin, “Ahmed’in” bu özel elektronik postası, gerçekte hiçbir büyük harf içermiyordu. Bu durum düzeltildi.

¹⁵ *The Meaning of the Glorious Koran: An Explanatory Translation by Mohammed Marmaduke Pickthall.* New York: Meridian, 1997.

¹⁶ Örneğin, Kuran 40. Sure (bölüm), 70-72 ayetlerinde şöyle der: “Onlar, kitabı (Kuran’ı) **ve elçilerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlar, onlar bilecekler.** – *O zaman onlar, boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde kaynar suda sürüklenecekler, sonra da ateşte yakılacaklardır...*” Aynı zamanda: “*O peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa’ya, önündeki Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat’ı doğrulayan, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil’i verdik.*” (Sure 5:46) “*Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse, derin bir sapıklığa düşmüş olur...Biz Nuh’a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlarına, İsa’ya, Eyyüb’e, Yunus’a, Harun’a ve Süleyman’a da vahyetmiştik. Davud’a da Zebur vermiştik.*” (Sure 4:136, 163) bu tür, benzeri Kuran ifadelerinin daha fazlası için 3. bölümün ilk sayfasına ve bölüme eşlik eden dipnotlara bakınız.

¹⁷ Süleyman'ın Özdeyişleri 23:23. Pek çok kişi, “gerçeği satın almak” yerine, gerçeği “satar” çünkü Kutsal Kitap'ı çalışırken, aileleri ya da dostları tarafından yakalandıkları takdirde, onların kendileri hakkında kötü düşünebileceklerinden korkarlar. Oysa Kutsal Kitap, dünyanın en çok satan kitabıdır ve Kuran, Müslümanlar'a bu Kutsal Kitap'a inanmalarını buyurur.

BÖLÜM 2: ENGELLERİN ÜSTESİNDEN GELMEK

¹⁸ Doyle, Sir Arthur Conan. *Treasury of World Masterpieces: The Celebrated Cases of Sherlock Holmes*. R. R. Donnelley and Sons Company, 1981, p. 17. (İlk kez Büyük Britanya'da 1891 yılında yayınlandı.)

¹⁹ Romalılar 14: 1-15:7; Matta 7: 1-5)

²⁰ Doyle, s.16

²¹ Çölde Sayım 12

²² 2. Krallar 5

²³ Yunus 4

²⁴ Kutsal Kitap'taki şu kitaplara bakınız: Daniel, Ezra, Ester

²⁵ Yuhanna 4

²⁶ “The Greatest Journey,” *National Geographic Magazine*, Mar. 2006, s. 62

²⁷ Mezmur 90:1-12; Markos 8:36; 2. Korintliler 4:16-18; Romalılar 8:18; Yakup 4:13-15

²⁸ İnsan tarihinde Tanrı, yeryüzünde çeşitli afet olaylarına izin vermiştir ve / veya bu afet olaylarını göndermiştir. Nuh'un kuşağında, yüz yıl süren bir sabır ve uyarı döneminden sonra, Tanrı, sekiz canın dışında tüm insanların yok edildiği (Yaratılış 6-8), tüm dünyayı kaplayan bir tufan gönderdi. Pek çok kişi bu tufanın bir efsane olduğunu düşünse de, hem jeolojik hem de fosil kayıtları tufanın olduğunu onaylarlar. İbrahim'in zamanında, Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten yağdırılan ateşli kükürt üç canın dışında herkesi yok etti. Musa'nın zamanı sırasında ve Musa'nın zamanından sonra Tanrı, İsraililere Kenanlı ulusları yok etmelerini buyurdu (Yeşu 1-10). Bu savaşlar Tanrı'nın özel buyrukları altında yapıldı ve genellikle, bu savaşlarda İsraililer birbirini izleyen yedi gün boyunca kentin çevresinde yürüdükten sonra, Eriha kentinin surlarının çökmesi gibi (arkeoloji tarafından doğrulanır) gökten yapılan mucizevi müdahaleler yer aldı. Tanrı, bu ulusları yargılamadan önce onlara, putperestlikle-

rinden, ahlaksızlıklarından ve insan kurban etmek gibi iğrenç uygulamalarından tövbe etmeleri ve bunlardan vazgeçmeleri için onlara zaman vererek yüzlerce yıl sabretti ve bekledi (Yaratılış 15:16; Mısır'dan Çıkış 12:40), ama onlar yine de İbrahim, Yusuf ve Musa gibi Tanrı adamlarının tanıklığını küçümsediler. Yalnızca birkaç Kenanlı tövbe etti ve Mısır'ın üstüne doğaüstü on bela gönderen ve Kızıldeniz'in içinden bir yol açan tek ve gerçek Tanrı'ya inandı. Tanrı, eski Halkını yargılarını uygulamaları için kullandığı zaman, adil ve yansız kaldı. Örneğin, Tevrat, Tanrı'nın İsrailileri önce 24.000 İsrailinin ölümüne neden olan bir bela ile cezalandırdığını (putperestlikleri ve zina yapmaları yüzünden) yazar (Çölde Sayım 25-31). Tanrı önce İsrail'i yargıladı ve ancak ondan sonra onları çevredeki ahlaksız ve kötü uluslara Kendi Yargısını infaz etmeleri için gönderdi. Bu ulusların masum olduklarını düşünmek yanlış olur. Kutsal Yazılar bize bu ulusların yaşadıkları “ülkenin, üzerinde yaşayan halkı kustuğunu” (Levililer 18:25) bildirdiğine göre, yaptıkları ahlaksızlıkların ne kadar büyük olduğundan emin olabiliriz. Tanrı'nın iyiliği ve sabrı büyüktür, ama gazabı da aynı şekilde büyüktür ve yargısı da kesindir.

²⁹ Tanrı'nın, kötü'yü hemen anında yargılamamasının nedeni, günahkârlara tövbe etmeleri ve O'nun kurtuluş sağlayışını kabul etmeleri için zaman vermektir: “Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez, ama size karşı sabrediyor. **Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.**” (2. Petrus 3:8-9)

³⁰ TEK TANRI TEK MESAJ'ın 8,12 ve 28-29 bölümleri bu üç sözde çelişki hakkında yanıt sağlarlar.

³¹ Matta 7:1-20; Romalılar 14 ve 1. Korintliler 6 ile kıyaslayın.

³² Çeşitli web siteleri “Kutsal Kitap'taki 101 Açık Çelişki” ile ilgili uzun bir listeye yer vermeye devam ederler, ama yine de şimdi birkaç yıldan beri “Kutsal Kitap'ta Açıklanmış 101 'Çelişki'” olarak adlandırılan başka bir konuya da yer verilmiştir. www.debate.org.uk/topics/apology/contrads.htm

³³ Kutsal Kitap'taki herhangi bir ayeti doğru olarak yorumlamak için iki kural: 1) Ayetin öncesinde ve sonrasında yer alan ayetleri okumak. 2) Ayetleri ayetlerle karşılaştırmak. Bir örnek verecek olursak, Yasa'nın Tekrarı kitabında Musa, İsrailoğullarına şu peygamberliği konuştu: “Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.” (Yasa'nın Tekrarı 18:15) Musa, İsraililere,

Tanrı'nın “*aralarından, kendi kardeşlerinden*” bir Peygamber çıkaracağını söylediği zaman, ne demek istedi? Bazı kişiler, Musa'nın, İsmailoğulları, diğerleri ise Musa'nın İsrailoğulları hakkında konuştuğunu söylerler. Çevresel içerik doğru yanıtı sağlar (örneğin, Yasa'nın Tekrarı 17:15, 20; 18:2, 5, v.b.). Tanrı'nın “*çıkarmayı*” vaat ettiği bu özel “*Peygamber*” kimdi? Pek çok kişi bu peygamberliği kendi dininin kurucusuna uydurmaya çalışır, doğru yorum daha sonraki ayetlerde açıkça ifade edildi. Yanıtı bulmak için Yuhanna 5:43-47, Yuhanna 6:14 ve Elçilerin İşleri'ne bakınız.

³⁴ M.Ö.= Mesih'ten Önce/AD= *Anno Domini*, “*Rab'bimizin yılında*” anlamına gelir. Bugün pek çok kişi İngilizce dilinde BCE (Ortak Tarih'ten Önce) ve CE (Tarih'ten Önce) kısaltmalarını kullanır ve böylece tarihi ikiye ayıran noktada hala Mesih'in doğumu yer almasına rağmen, bu kısaltmadan Mesih'i çıkarır.

³⁵ Eğer daha önce bir bankadan borç para aldıysanız, o zaman bir tür anlaşma imzalamış olmanız gerekir – yasal bir belge. Yapılan anlaşmada bankanın üstlendiği sorumluluk size vaat ettiği miktardaki parayı vermekti; size düşen sorumluluk ise belirli bir zaman sonra aldığınız borcu geri ödemektir. Anlaşmada size düşen sorumluluğa saygı gösterme konusunda başarısız olmanız hoş olmayan sonuçlarla karşılaşmanıza neden olacaktı. Benzer şekilde, Kutsal Kitap, Yaraticımız'ın insanlık için sağladığı anlaşmaları ayrıntıları ile açıklar – sizin ve benim gibi insanların O'nun sonsuz bereketlerinin tadını çıkarmalarını mümkün kılan bereketler. İnsanlarla bir “*antlaşma*” yapan Tanrı, Kutsal Kitap'ın ayetlerine göre eşsizdir.

³⁶ 5. bölümde Kutsal Yazılar'ın bu tanrısal kalite işaretini gözden geçireceğiz. Tanrı ile ilgili, olay gerçekleşmeden önce tarihi ilan eden güçlü bir örnek, Daniel kitabının 7-12 bölümlerinde yer alır. Daniel, M.Ö. 400 yılından Mesih'in zamanına kadar var olan dünya imparatorluklarının tarihini tanımlar ve son günlerde gerçekleşecek olayları tanımlamaya devam eder. Daniel tüm bunları, M.Ö. 600 ve 530 yılları arasında yazdı.

BÖLÜM 3: DEĞİŞTİRİLDİ Mİ, YOKSA KORUNDU MU?

³⁷ Müslümanlar'a, Kutsal Kitap yazılarının Tanrı tarafından vahyedildiklerini bildiren Kuran referanslarına ek örnekler: Sure 2: 87-91, 101, 136, 285; 3:3-4; 4:47, 54, 136; 5:43-48, 68; 6:92; 10:94; 20:133; 21:105; 28:43; 29:46; 32:23; 40:53-54, 70-72; 45:16; 46:12; 57:27, v.b.

³⁸ Eski Antlaşma Yazıları, yüzyıllar boyunca, dindar Yahudi toplulukları tarafından kıskanç bir ilgi ile korunmuşlardır. Bu Yahudi toplulukları, herhangi birinin, uğruna ölmeye hazır oldukları bu kitaplar yani, Kutsal Yazılar ile oynayarak değiştirmesine hiç izin verirler miydi? Dindar bir grubun (Hristiyanlar) inancını bir başka dindar topluluk (Ortodoks Yahudiler) tarafından saygı gösterilen ve korunan bir kitap (Eski Antlaşma) üzerine temellendirildiği bilinen herhangi başka bir durum tarihte yoktur. Yalnızca bu gerçek bile, birinin Eski Antlaşma Yazılarını değiştirmesini uygulama açısından imkansız kılmış olmaz mıydı?

³⁹ *The Holy Qur'an*. M.H.Şakir tarafından tercüme edildi. Tahrike Tarsile Qur'an, Inc., Elektronik versiyon, 1993.

⁴⁰ Metzger, Bruce M. Ve Michael D. Coogan. *The Oxford Companion to the Bible*. NY: Oxford University Pres, 1993. p.754.

⁴¹ 37 no.lu dipnota bakınız.

⁴² M.S. 750 yılından öncesine kadar (Muhammed'in ölümünden 100 yıldan daha fazla bir zaman sonra) Kuran'a ya da İslamiyet'e ait, gerçekliği kanıtlanabilir belgelere sahip değiliz. <http://debate.org.uk/topics/history/bib-qur/qurmqnu.htm>

⁴³ Metzger and Coogan, p.683.

⁴⁴ Burada eski el yazması belgelerde bulunabilen görünürde değişen şeyler türünün bir örneği mevcuttur. Eski Antlaşma'da İkinci Krallar kitabında şunu okuruz: “*Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu*” (2. Krallar 24:8). Bu arada İkinci Tarihler kitabı şu ifadeye yer verir: “*Yehoyakin sekiz yaşında kral oldu*” (2. Tarihler 36:9) bu tür farklılıklar nasıl açıklanabilirler? Bazı araştırmacılar, genç Yehoyakin'in babasının Yehoyakin'i sekiz yaşındayken yönetimde *ortaklığa* aldığını ve babasının ölümünden sonra Yehoyakin on sekiz yaşındayken *egemenlik sürmeye* başladığını ileri sürerler, bu düşüncelerinde haklı olabilirler. Ancak yine de daha olası bir açıklama şudur: rakamlarla ilgili bu farklılık, ilk yüzyıldaki yazıcıların “18” yerine “8” yazmalarından kaynaklanıyor olabilir. Eğer bu olasılık doğru ise, bu rakam hatası, yazıcının kaleme aldığı kopyadan diğer tüm el yazması belgelere yanlış olarak geçmiş olabilir. Hangi olasılık geçerli olursa olsun bu tür değişiklikler Tanrı'nın bize verdiği mesajı herhangi bir şekilde etkilemez ya da değiştirmezler. Pek çok durumda, eski Kutsal Kitap el yazmalarının orijinal cildi, araştırmacılara, çeşitli metinleri karşılaştırmaları aracılığı ile onların doğru ifadenin hangisi olduğuna karar vermelerine izin verir.

⁴⁵ Hadis, şunu yazar: “Daha sonra Osman, Zeyd Bin Tabit’e, Abdullah Bin az-Zübeyr’e, Seyd Bin Al-As ve Abdurrahman Bin Hişam’a **mükemmel kopyalardaki el yazmalarını tekrar yazmalarını** buyurdu... Onlar da kendilerine buyrulmaları yaptılar ve pek çok kopya yazdıktan sonra, Osman orijinal kopyaları Hafsa’ya geri gönderdi. Osman, her Müslüman eyaletine onların kopyalamış olduklarından bir kopya gönderdi ve **parçalar halinde el yazmaları ya da tam kopyalar halinde yazılmış olan tüm diğer Kuran malzemesinin yakılmasını buyurdu**” (Hadis, Sahih Buhari, VI, no. 510). (Hadisler, Muhammed’in eşleri ve yakın çevresi tarafından aktarılan sözlerdir. Müslümanlar, inançlarının ve uygulamalarının çoğunu Hadisler üzerinde temellendirir.

⁴⁶ Ölü Deniz Tomarları’nın keşfedilmesinden önce bile –Kutsal Yazılar’ın değiştirilmeden kaldıklarını doğrulamak için– yapılması gereken tek şey, günümüzdeki Eski Antlaşma ile Septuagint’i (M.Ö. 270 yılı civarında tamamlanan Eski Antlaşma’nın Grekçe çevirisi) karşılaştırmaktır. Septuagint, Eski Antlaşma Yazılarının bozulmadıkları ve korundukları iddiasını kanıtlamak için yeterlidir.

⁴⁷ Abegg, Martin Jr., Peter Flint and Eugene Ulrich. *The Dead Sea Scrolls Bible*. San Francisco: Harper, 1999, sayfa xvi.

⁴⁸ McDowell, Josh. *A Ready Defense*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1993, sayfa 42-48. www.debate.org.uk/topics/history/bib-qur/bibmanu.htm

⁴⁹ Yeni Antlaşma Kutsal Yazılar’ı Grekçe metinlerin birkaç aslından (Çoğunluk Metni, Textus Receptus, Alexandrian Metni) çevrildi. Grekçe Yeni Antlaşma metinleri arasında “önemli” değişikliklerin meydana geldiği yerlerde, Kutsal Kitap çevirilerinin çoğu, sayfa kenarında bu değişiklikleri belirten bir not içerirler. Sorgulanan bölümlerin en uzunları Markos 16:9-20 ve Yuhanna 7:53-8:11 gibi ayetlerdir, her 12 ayetin tamamı bu sorgulamaya dahildir. Elde mevcut olan en eski el yazmalarının birkaçında (Alexandrian Metni) bu bölümler bulunmazken, diğerlerinin yüzlercesinde (Çoğunluk Metni) bu bölümler mevcuttur. *Daha eski olanın daha doğru* olması gerekmediğini aklınızda tutun, çünkü değişik metinler farklı eski kopyalardan gelirler. Büyük olasılıkla dikkati dağılan bir kopyacı, bir hata sonucu bu parçaları atlamıştır. Nedeni ne olursa olsun, bu atlanan kısımlarda öğretilen tüm gerçekler aynı zamanda Kutsal Yazılar’ın başka bölümlerinde de öğretilirler. Tanrı’nın mesajı etkilenmeden kalır. Birkaç eski kopyanın Tanrı’nın mesajını hiçbir şekilde değiştirmeyen birkaç

kısmı içermemesi yüzünden Tanrı'nın mesajını reddetmek bilgece bir tutum mudur?

⁵⁰ Son zamanlarda Kutsal Kitap içeriği hakkında kuşkulara yol açmak için tasarlanan kitaplar yayınlanmış ve filmler üretilmiştir. Bazı Kutsal Kitap eleştirmenleri çelişkilere, “alternatif müjdelere” işaret ederler. Tüm bu tür “müjdelere” Mesih'in zamanından uzun bir süre sonra yazılmışlardır ve tarihi onaylamalardan yoksundurlar.

⁵¹ Bu ifade aynı zamanda şu ayetlerde de bulunur: Matta 11:15; 13:43; Markos 4:9, 23; 7:16; Luka 8:8; 14:35; Vahiy 2:7, 11, 29; 3:6, 13, 22; 13:9.

BÖLÜM 4: BİLİM VE KUTSAL KİTAP

⁵² Solomon, Eldra Pearl, PhD and Linda R.Berg, PhD. *The World of Biology*. London: Saunders College Publishing, 1955, sayfa 24.

⁵³ Bucaille, Maurice. *La Bible, le Coran et la science*. Paris: Seghers, 1976. sayfa 35. Dr. Bucaille'nin kitabına karşılık olarak Dr. William Campbell *The Qur'an and the Bible in Light of History and Science* adlı bir kitap yazdı. Second Edition: Middle East Resources, 2002. Dr. Campbell'in özenle araştırarak hazırladığı kanıtlarla çürütme konusu hakkında yazılanları online'da altı dilde okuyabilirsiniz. <http://answering-islam.org/Campbell>

⁵⁴ Biyolojik evrim, yaşam nüfusunun deniz yosunları ve maymunlar gibi türlerinin– milyonlarca kuşağa yayıldıklarında –bitki ve insan nüfusuna dönüştüğünü ileri sürer. Evrime göre insan, maymunlar ve golyan balıkları ortak bir soy paylaşırlar. Gerçek şudur ki, ne rasgele evrim ne de amaçlı yaratılış modern bilim tarafından kanıtlanamaz. Her ikisi de iman talep ederler.

⁵⁵ http://www.gma.org/space/1/nav_map.html

⁵⁶ Hidrolojik döngüyü onaylayan ek ayetler: Mezmur 135:7; Yerehya 10:13; Vaiz 1:7; Yeşaya 55:10

⁵⁷ www.artsci.wustl.edu/~landc/html/cann; *Newsweek Magazine*: “bir DNA dizisi...(bilim adamlarını) hepimizin kendisinden geldiği tek bir kadına yönlendirdi.” *Newsweek*, January 11, 1988, sayfa 46-52.

⁵⁸ *Time Magazine*: “...Kromozomlar hakkındaki genetik materyali şimdi yeryüzünde yaşayan herkeste ortak olan ‘Adem’ adlı bir ata vardı.” *Time*, December 4, 1995, sayfa 29. **Not:** Bilim adamları ortak erkek atamızın ortak dişi atamız kadar eski tarihten gelmediğini ileri sürerler. Onların bu

iddiaları hepimizin Nuh'tan geldiğimizi gösteren Kutsal Kitap ile uyumludur. Ama ortak annemiz Hava'dır, çünkü Nuh'un üç oğlu ve üç gelini vardı; tüm insanlar Nuh'un çocuklarının soyundandır.

⁵⁹ www.mtn.org/quack/devices/phlebo.htm

⁶⁰ www.bible.ca/tracks/matthew-fontaine-maury-of-sea-ps8.htm

Not: Maury, denizlerin yollarının, gemi ile gezen birinin okyanustan geçerken, “yolunu ışık ile gösterebileceği” kadar belirlenmiş olduklarını fark etti (Rozwadowski, Helen M. *Fathoming the Ocean*. Cambridge, MA: The Belknap Press of Harvard University Press, 2005, sayfa 40). Davut “denizlerin yollarını” yazdığı zaman, onun ve halkının bildikleri tek deniz Akdeniz, Celile Gölü, Ölü Deniz ve Kızıldeniz'di. Adı geçen bu su bölümlerinin “yolları” ya da gözle görünen önemli akıntıları yoktu.

⁶¹ *World Book Encyclopedia* 1986; Stars.

⁶² “Bulutsuz karanlık bir gecede çıplak gözle birkaç bin yıldız görülebilir. Dürbün ve güçlü teleskoplarla saymayı asla umut edemeyeceğimiz kadar çok yıldız görmemiz mümkündür. Her yıldız tek başına eşsiz olsa da, tüm yıldızların birlikte paylaştıkları çok şey vardır” (Cornell University Astronomy website: <http://curious.astro.cornell.edu/stars.php>). Aynı zamanda Kutsal Kitap da yıldızların sayısının sayılamayacağını ifade eder. (Yaratılış 15:5; 22:17)

⁶³ Ramsay, Walter M. *The Bearing of Recent Discovery on the Trustworthiness of the New Testament*. Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1953, sayfa 222.

⁶⁴ Josephus, Flavius. *Josephus: The Essential Works* (Paul L. Maier, editör). Grand Rapids, MI: Kregel Publications, 1988, sayfa 268, 277. Kitap, Pilatus'a ithaf edilen taşın ve Herod'un tiyatrosunun fotoğraflarını içerir.

⁶⁵ Bruce, F.F. *Archaeological Confirmation of the New Testament. (Revelation and the Bible)*. Edited by Carol Henry) Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1969.

⁶⁶ Josephus, Flavius. *Antiquities* 18: 2, 2; 4, 3

⁶⁷ Kayafas'ın gömülme kutusu ile ilgili fotoğraflar ve ayrıntılar: <http://www.kchanson.com/ANCDOCS/westsem/caiaphas.html>

⁶⁸ Glueck, Nelson. *Rivers in the Dessert*. NY: Farrar, Strauss & Cudahy, 1959, sayfa 136. Glueck, Orta Doğu kazılarında uzmandı.

⁶⁹ Mormonizm, dünya üzerinde milyonlarca kişi tarafından izlenen bir dindir. Mormonların kutsal olarak adlandırdıkları kitap, Kutsal Kitap'tan farklı olarak arkeoloji dalı tarafından onaylanmaz. Washington DC'deki Smithsonian Enstitüsünün vardığı sonuç şudur: "Smithsonian arkeologlar Yeni Dünya'nın arkeolojisi ve (Mormon kitabının) sübjektu arasında doğrudan bir bağlantı görmezler" (Martin, Walter. *The Kingdom of the Cults*. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers, 1997, sayfa 200-202). Aynı zamanda 6. bölümdeki aynı konu ile ilgili olarak 91 no.lu dipnota bakınız. Kutsal Kitap ve Kuran hakkındaki karşılaştırmalı arkeoloji görüşü için bakınız: <http://debate.org.uk/topics/history/bib-qur/contents.htm>

⁷⁰ Free, Joseph P. And Howard F. Vos. *Archaeology and Bible History*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1992, sayfa 294.

⁷¹ Hem Müslümanlar hem de Mormonlar kendi kutsal kitaplarının Tanrı'dan olduğuna ilişkin en büyük kanıtlardan birinin yazıldıkları edebi tarzdan anlaşılabilirliğini ileri sürerler. *Müslüman bir web sitesi* şu ifadeyle bulunur: "Kutsal Kuran ... En Büyük Meydan Okuması: On dört yüzyıl önce Kuran açıklandıktan sonra hiç kimse Kuran'ın güzelliği, belagati ve görkemi ile tek bir bölüm dahi üretememiştir..." (www.islam-guide.com /frm-chl-2.htm). *Bir Mormon web sitesi* benzeri bir iddiada bulunur: "Mormon Meydan Okumasının Kitabı: Yazılarınızı şöyle kaleme almanız gerekir; yazınızı yayınladığınız yıllardan sonra İngilizce konuşan dünyanın yeniden keşfedemeyeceği ve duyuramayacağı bir dizi eski İbrani şiiri ve yazı stili kullanın..." (www.greatlakesrestorationbranches.org/newpage34.htm).

⁷² Mezmur 11, Kutsal Kitap'ın en uzun bölümüdür, Kutsal Yazılar'da bulunan edebiyat yapısının en şaşırtıcı türlerinden biridir. Mezmur 119, alfabetik bir akrostiştir, her birinde 8 ayet bulunan 22 kısımdan oluşur. Her kısmın tüm sekiz ayeti İbrani alfabesinin aynı harfi ile başlar. 1. kısımda, her ayet *Aleph* (İbrani alfabesinin ilk harfi) ile başlar. 2. kısımda sekiz ayetin hepsi *Beth* (alfabenin ikinci harfi) ile başlar, ve bu şekilde İbrani alfabesinin tamamı boyunca devam eder. Bunun aynısını yapmayı deneyin! Hayır, denemeyin. Bunu denemek yerine, Mezmur 119'u okuyun ve bu mezmurun sözlerinin içine dalarak üzerinde derin derin düşünün.

BÖLÜM 5: TANRI'NİN İMZASI

⁷³ Wallenfels, Ronald and Jack M. Sason. *The Ancient Near East*. Volume IV. NY: Charles Scribner's Sons, 2000; aynı zamanda bakınız: Carl Roebuck. *The World of Ancient Times*. NY: Charles Scribner's Sons, 1966, sayfa 355.

⁷⁴ “Büyük İskender, dokuz aylık bir kuşatmadan sonra kenti fethetti (M.Ö.), ama kenti tamamen yıkıp yok etmedi. Bu darbeden sonra Sur kenti bir daha asla kurulmadı...” (Avery, Catherine B., ve Jotham Johnson. *The New Century Classical Handbook*. NY: Appleton-Century-Crofts, Inc., 1962, sayfa 1130.)

⁷⁵ Mathews, Samuel W. “The Phoenicians Sea Lords of Antiquity,” Washington, DC: National *Geographic*, August 1974, sayfa 165. Aynı zamanda: L.L.Orlin. Tyre. *Grolier Multimedia Encyclopedia*. Grolier Online <http://gme.grolier.com/cgi-bin/article?assetid=0297240-0>'dan Eylül 7, 2006 tarihi ile tekrar elde edilebilir.

⁷⁶ Yaratılış 26:3; 28:15 **Not:** Tanrı'nın İbrahim'den, İshak'tan ve Yakup'tan gelecek olan ulusa vermeyi vaat ettiği ülke, stratejik açıdan “ulusların ortasına” yerleştirildi (Hezekiel 5:5). Aynı zamanda Elçilerin İşleri 1:8; 2:5 ayetlerine de bakınız.

⁷⁷ Josephus, Flavius, *The Complete Works of Josephus*. (William Whiston) Grand Rapids, MI: Kregel Publications, 1967, sayfa 566-568, 580-583, 588-589.

⁷⁸ Örneğin, II. Dünya Savaşı'nın başlangıcında Hitler'in Almanyası'ndaki Yahudiler'in çoğu Yahudi olduklarının bilinmesini istemediler. Almanca konuştular, Almanlar gibi vergi ödediler ve I. Dünya Savaşı'nda Almanya'nın yanında savaştılar. Ancak Naziler yine de ısrar ettiler, “Hayır, sizler Yahudi'siniz!” Birkaç yıl içinde, altı milyon Yahudi ölüm kamplarında katledildiler.

⁷⁹ Yeşaya 44:18; Yeremya 5:21; Yuhanna 5:39-47; 2. Korintliler 3: 12-16; Romalılar 9:11. **Not:** Yaklaşık 2600 yıl önce Tanrı Hezekiel'e İsrail'in yeniden doğuşunun üç farklı aşamada gerçekleşeceğini açıkladı. Hezekiel, İsrail'i *kuru kemiklerin* yığılı olduğu bir vadi ile karşılaştırdı; bu kemikler bir beden olarak *birleşecekler* ve sonunda *bu kemiklere yaşam üflenecekti* (Hezekiel 37:1-14)

⁸⁰ Yaratılış 37-50 bölümlerini Müjdelere ile karşılaştırın. Tavsiye edilen okuma: *Joseph Makes Me Think of Jesus*, by William MacDonald. Grand Rapids, MI: Gospel Folio Press.

BÖLÜM 6: TUTARLI TANIKLIK

⁸¹ “Çünkü Tanrı’ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir: Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. Tanrı’nun görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri **O’nun yaptıkları ile anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur**” (Romalılar 1:19-20). Kutsal Yazılar’a sahip olmayan insanlar bile, “Kutsal Yasa’nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. **Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleri ise onları ya suçlar ya da savunur**” (Romalılar 2:15). Ama yine de insanların çoğu, daha fazla gerçeği aramak yerine, sahteyi ya da yanlış izlerler.

⁸² Kutsal Kitap’ta kaydedilmiş olan soylarda yazılı yaşları hesaplayarak Adem’in, Nuh’un babası (Adem’den sonraki dokuzuncu kuşak) elli yaşını geçinceye kadar ölmediğini öğreniriz (Yaratılış 5).

⁸³ Sonra büyücüler Firavun’a, ‘Bu işte Tanrı’nın parmağı var’ dediler (Mısır’dan Çıkış 8:19). Aynı zamanda bakınız: Mısır’dan Çıkış 12:30-33. Öykünün tamamı için Mısır’dan Çıkış 5-14’ü okuyunuz.

⁸⁴ Musa, Kutsal Yazılar’ın ilk kısmını yazdı. Ama Eyüp kitabının Tevrat’tan (İbrahim’in zamanı döneminde) önce yazıldığı sanılır, bu nedenle Eyüp kitabı var olan tamamlanmış edebiyatın en eski parçalarından biri haline gelir. Eğer tarih doğru ise, o zaman Kutsal Kitap yaklaşık 2000 yıldan fazla bir zaman önce yazıldı.

⁸⁵ DeHaan, Dennis. *Our Daily Bread*, Mayıs 6, 2006. Grand Rapids, MI: RBC Ministries.

⁸⁶ Bazı kişiler şu soruyu sorarlar: “Tanrı, sahte peygamberlere neden aldatıcı mesajlarını duyurmaları için izin versin?” Musa, Tevrat’ta bu soruya şu açıklama ile yanıt verdi: “**Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, ve size bir belirtiyi ya da şaşılmalı bir olayı önceden bildirirse, ‘Bilmediğimiz başka ilahlara yönelip tapınalım’ derse, söz ettiği belirti, şaşılmalı olay gerçekleşse bile, o peygamberin sözlerini ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız Rab, kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır.**” (Yasa’nın Tekrarı 13:1-3)

⁸⁷ 1. Krallar 18; 1. Krallar 19:18; Romalılar 11:14.

⁸⁸ Smith, James E. *What the Bible teaches about the Promised Messiah*. Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1993, sayfa 470-474; Aynı zamanda: Philips, John. *Exploing the World of the Jew*. Neptune., NJ: Loizeaux Brothers, 1993, sayfa 80-81).

⁸⁹ Taylor, John. “Jones Captivates San Francisco’s Liberal Elite,” *San Francisco Chronicle*, November 12, 1998.

⁹⁰ Smith, Joseph. *Pearl of Great Price*. Joseph Smith – History; 1:15-16)

⁹¹ Kutsal Kitap tarih ve arkeoloji tarafından doğrulanır, ama tarih ve arkeoloji Mormon kitabını onaylamazlar. Thomas Stuart Ferguson Mormonların “kutsal kitabına” onaylayıcı kanıt bulabilmek gibi tek bir amaç uğruna Mormonizm’in Brigham Young Üniversitesinde arkeoloji bölümü kuran bir profesördür. Kendisini adadığı yirmi beş yıllık bir araştırmadan sonra, Ferguson’un arkeoloji bölümü, Mormon kitabında tanımlanan bir bölgede yetişen bilgilerin tamamı (flora), bir ülke ya da jeoloji devrine ait hayvanların tamamı (fauna), topografi, coğrafya, insanlar, madeni para ve ortamları doğrulayan hiçbir kanıt bulamamıştır. Ferguson, Mormon kitabının coğrafyasının “kurgusal” olduğu sonucuna varmıştır. (Martin, Walter. *The Kingdom of the Cults*. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers, 1977, sayfa 200-202)

BÖLÜM 7: TEMEL

⁹² Kutsal Kitap 66 bireysel kitap içerir – bu kitapların 39 tanesi Eski Antlaşma’da, 27 tanesi Yeni Antlaşma’da yer alırlar. Roma Katolik Kilisesi (pek çok Protestan kilise gibi kilise geleneklerini Tanrı’nın Sözü’nün üstüne çıkartır) tarihte daha sonra, Eski ve Yeni Antlaşmalar arasında 11 ek kitap koymaya karar verdi. *Apokriya* ya da *Deuterkanonikal* (Eski Antlaşma’ya bağlı olup İbranice metinleri bulunmadığı için, herkes tarafından Kutsal Kitap’ın metnine dahil edilmeyen ve bazı kiliselerce kutsal kabul edilen bir takım kitaplar), aslında Eski ve Yeni Antlaşma arasındaki dönemde yazıldılar. Bu kitaplar ilginç tarihi ve efsanevi malzeme içermekle birlikte İbrani İmanlılar bu yazıları hiçbir zaman Tanrı tarafından esinlenen yazılar olarak kabul etmediler. 1947 yılında keşfedilmiş olan Ölü Deniz Tomarları’nın çoğu, yorumlardır. Ancak yine de, bu tomarlar yalnız Eski Antlaşma’nın 39 kitabı hakkında yorumda bulunurlar, Apokriya hakkında yorum yapmazlar. Mesih yeryüzündeyken, sık sık Eski Antlaşma’dan alıntılar yaptı, ama Apokrifal kitaplar hakkında hiçbir yorumda bulunmadı. Yeni Antlaşma’da Apokriya’dan yapılmış olan hiçbir alıntı yoktur. Eski Antlaşma’da bulunan 39 kitap, Tanrı’nın doğrudan konuştuğu ve Sözü’nü onayladığı peygamberler tarafından yazıldı; “*Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanları ile buna tanıklık etti*” (İbraniler 2:4). Yeni Antlaşma’ya gelince, Mesih’in yeryüzüne yaptığı ziyareti izleyen zamanda yaşayan imanlılar, elçilerin yetkisini kabul ettiler ve Yeni Antlaşma Yazı-

larının Eski Antlaşma peygamberlerine ve Yazılarına eşit olduğunu onayladılar. Aynı şey Apokrifâ için söylenemezdi.

⁹³ Luka 24:25-48; Yuhanna 5:39-47 ayetlerini okuyun. Tanrı'nın mesajını kronolojik olarak sunan çeşitli kaynaklara başvurmak isterseniz, www.goodseed.com sitesini ziyaret edin.

BÖLÜM 8: TANRI NASIL BİRİDİR

⁹⁴ Evrim bilimcilerin, evrenin tarihini ortaya çıkarma girişimleri “gözlem ve teori ile ilgili birleşik bir çaba” üzerine temellenmiştir (Loeb, Abraham. “The Dark Ages of the Universe,” *Scientific American*, November 2006). Evren bilimcilerin bilgileri, *gözlem ve teori* üzerinde temellenmişken, Kutsal Kitap'a inananların bilgisinin temeli, *gözlem ve açıklama* üzerinde temellenmiştir. Açıklama, TEK TANRI TEK ME-SAJ'IN 5 ve 6. bölümlerinde gözlemlendiği gibi tanrısal imza taşır. Tanrı, gerçeğini öyle bir şekilde açıklamıştır ki, bizler bu gerçeğin doğru olduğunu *bilebiliriz*.

⁹⁵ Eyüp kitabı 38:6-7 ayetleri, Tanrı yeryüzünü yarattığı zaman, meleklerin bunu gözlemlediğini ve sevindiklerini belirtirler. Eyüp kitabı, şiirsel bir kitaptır; melekler bu nedenle “*sabah yıldızları*” ve “*Tanrı'nın oğulları*” olarak tanımlanırlar. Burada kullanılan bu iki ifade farklı varlıkları belirtmez. Bu çifte tanımlama, İbrani şiirinin bir özelliği olan benzerliğin bir örneğidir. Aynı zamanda bakınız: Eyüp 1:6; 2:1.

⁹⁶ Kutsal Kitap'ın 66 kitabının yarısından fazlası meleklerden söz eder. Örneğin: Yaratılış 3:24; 16:7-11; 18:1-19:1; 1. Krallar 19:5-7; Mezmur 103:20-21; 104:4; Daniel 6:22; İbraniler 1:4-7,14; 12-22; Matta 1:20; 2:13,19-20; 22:30; 26:53; Luka 1 & 2; 2. Selanikliler 1:7, Vahiy 5:11; 18:1; 22:6-16, v.b. (Vahiy kitabı, “melek” ya da “melekler” sözcüğünü 70 kezden fazla kullanır.)

⁹⁷ Yasa'nın Tekrarı 10:14; 2. Korintliler 12:2, 4; Yuhanna 14:2; Mezmur 33:13; 115:3; 1. Krallar 8:39

⁹⁸ Vine, W.E., M.A. *An Expository Dictionary of New Testament Words*. Westwood, NJ: Fleming H. Revel Company; 1966, sayfa 229.

⁹⁹ Tanrı'nın altı günlük yaratma ve bir günlük dinlenme eylemi, tüm dünyada bu güne kadar gözlemlenen, insanlık için Tanrı tarafından belirlenen bir zaman döngüsü bina etti. *Hafta*, günler, aylar ve yıllardan farklı olarak astronomiden bağımsızdır. Hafta, Tanrı tarafından mukadder kılındı.

¹⁰⁰ “Büyük Patlama” kuramının taraftarları, ışığın, güneş ve yeryüzünden 9.000.000.000 yıl kadar önce var olduğu nazariyesini yürütürler! (Loeb, Abraham. “The Dark Ages of the Universe,” *Scientific american*; November 2006, sayfa 49.)

¹⁰¹ Bundan sonra bir yudum su içtiğiniz zaman, Yaratıcınıza, ‘Teşekkür ederim!’ demek isteyebilirsiniz. H₂O (su)’nun susuzluğumuzu giderdiği ve bizi canlı tuttuğu gerçeğinin yanı sıra, su gerçekten şaşırtıcıdır. Su, donduğu zaman genişleyen tek sıvıdır, böylece daha az şeffaf ve akıcı olur. Eğer su diğer maddeler gibi olsaydı ve donduğu zaman, yoğunlaşsaydı, o zaman denizlerin, göllerin ve nehirlerin dibine batardı. Suyun büyük bir bölümü erimezdi ve sonunda taze suyumuz dipte kilitlenip kalır ve donardı. Yaratıcımızın bu konudaki düşüncesi çok yerinde!

¹⁰² Ayın karanlık tarafı ilk kez, üç insan tarafından 24 Aralık 1968’de, Apollo 8 uzay aracı ayın yörüngesinde döndüğünde görüldü. Ne kadar ilginçtir ki, o aynı günde astronotlar yıldızlar ve gezegenler arasındaki boşluktan yeryüzüne televizyon ile yayımlanan Yaratılış 1. bölümü okudular (Reynolds, David West. *Apollo: The Epic Journey to the Moon*. NY: Harcourt, Inc., 2002, sayfa 110-111).

BÖLÜM 9: HİÇ KİMSE O’NA BENZEMEZ

¹⁰³ Tanrı’nın, Kendisinden “Biz”, “Bizlerden” ve “Bize” olarak söz ettiği ek örnekler: Yaratılış 3:22; 11:7; Yeşaya 6:8 (Not: “Allah” Kuran’da sürekli olarak çoğul biçimde konuşur. TEK TANRI TEK MESAJ’IN 3. bölümünde aktarılan Kuran ayetleri bunu ortaya koymaktadırlar.)

¹⁰⁴ Yaratılış 1:1-3. Yaratılışın başlangıç kısmı Tanrı’nın bir Üçlü Birlik olarak var oluşunu açıklamaz, ama sözcüklerin düzenleniş biçimi daha sonra Kutsal Kitap’ta yer alan açıklamalar ile mükemmel bir uyum içindedir. Kutsal Yazılar, Tanrılığın tüm üç Kişisinin de yaratılış eyleminde işlediklerini açıkça belirtir.

¹⁰⁵ Davut İsrail Kralı olduğu zaman, Kutsal Yazılar şu öyküyü anlatır: “Benjaminliler, Avner’in çevresinde toplanarak **bir birlik** (ehad) **oluşturdular ve bir tepenin başında durup beklediler**” (2. Samuel 2:25). “**RAB birdir**” demek için kullanılan aynı söz, içinde çoğulluk bulunan bir birliği tanımlamak için kullanılır.

¹⁰⁶ Tanrı’nın kompleks birliğini onaylayan Eski Antlaşma’nın diğer örnekleri: Yaratılış 17:1-3; 18:1-33. Tanrı, İbrahim’e beden alarak görüldü. Yüz yüze karşılaştılar. Bu bir rüya ya da görüm değildi. Yaratılış 35:9-15; Mısır’dan Çıkış 3: 1-6; 6:2-3; 24:9-11; 33:10-11. Mısır’dan Çıkış 33:11’i

33:20 ile karşılaştırın. Musa, Tanrılığın Kişilerinden Biri ile (Oğul) yüz yüze konuştu, ama Tanrılığın diğer Kişisinin (Baba) yüzünü görmesine izin verilmedi. Karışık, değil mi? Evet. Tanrı Tanrı'dır. Yuhanna 1:1-18'e bakınız. Tanrı'nın çoğul birliği kavramının dışında doğru olarak anlaşıl-
mayan birkaç Eski Antlaşma ayeti daha verelim: Mezmur 2; Mezmur 110:1 (Matta 22:41-46 ile karşılaştırın); Süleyman'ın Özdeyişleri 30:4; Yeşaya 6:1-3 (Yuhanna 12:41 ile karşılaştırın); Yeşaya 26:3-4; Yeşaya 40:3-11; Yeşaya 43:10-11 (Yeşaya 7:14; 9:6-7); Yeşaya 48:16; Yeşaya 63:1-14; Yeşaya 49:1-7; Yeremya 23:5-6; Daniel 7:13-14; Hoşea 12:3-5; Mika 5:2; Malaki 3:1-2, v.b.

¹⁰⁷ Luka 15: 11-32; aynı zamanda Yuhanna'nın 1. Mektubu'nu okuyun.

¹⁰⁸ Peygamber Davut'un Mesih'ten *Tanrı'nın Oğlu* olarak söz ettiği Mezmur 2'yi okuyun. Oğul'un adlarının ve unvanlarının bazıları üzerinde de düşünün. O, '*Kapı*' olarak adlandırılır, (Yuhanna 10), ama bu unvan, O'nun tahta ya da metal bir kapı olduğu anlamına gelmez. Aynı zamanda, '*Yaşam Ekmeği*' olarak da adlandırılır, (Yuhanna 6), ama bu da O'nun bir somun ekmek olduğu anlamına gelmez. Ya da "*Tanrı Oğlu*" Tanrı'nın bir eşi ile evlenip çocuk sahibi olduğunu ima etmez. Yuhanna kitabının 1. 3. ve 5. bölümlerini okuyun.

¹⁰⁹ Senegal'in ulusal gazetesi olan, *Le Soleil*, mercredi 14 mars 1984: "Bienfaiteur sincere, il considerait ses 2.000 employes **comme ses enfants** et partageait leur problemes, leur soucis et leur joie. Le 'Vieux' comme l'appelaient familierement et tendrement son personel, etait **un Grand fils du Senegal**." (Türkçesi: "İçten bir hayırseverdi, çalıştırdığı 2000 işçisini çocukları gibi görür ve onların sorunlarını, kaygılarını ve sevinçlerini paylaşırdı. İşçilerinin sevecenlik ve yakınlık duyguları hissederek 'ihtiyar' lakabını taktıkları bu patronları Senegal'in bir torunuydu - Senegal kökenliydi.")

¹¹⁰ Tanrı'nın Kendisi gibi Kutsal Ruh da bizim peşin hükümlü kalıplarımıza sığmak için zorlanamaz. Kendisine kısa bir an için Cennet gösterilen Tanrı'nın peygamberlerinden biri, Kutsal Ruh'u, '*Tanrı'nın yedi ruhu olan tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale*' olarak görür. (Vahiy 4:5) Bir başka peygamber, yalnızca Tanrı'dan gelen yedi niteliği bildiren Biri olarak tanımladı: "*RAB'bin Ruh'u, bilgelik ve anlayış Ruh'u, öğüt ve güç Ruh'u, bilgi ve Rab korkusu Ruh'u.*" (Yeşaya 11:2)

¹¹¹ Tanrı Oğul yeryüzündeyken, öğrencilerine şu vaadi verdi: "*Baba'nın, Benim Adım ile göndereceği Yardımcı Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.*" (Yuhanna 14:26) Bu sözler,

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh arasında her zaman var olan kesin birliği gösterirler. Baba ve Oğul gibi Kutsal Ruh da Kişisel bir Varlıktır (“O...”) Kutsal Ruh hakkında daha fazla bilgi için 16, 22, ve 28. bölümlere bakınız. Aynı zamanda Kutsal Kitap’taki *Mektupları ve Elçilerin İşleri*’ni okuyunuz ve Kutsal Ruh’un oynadığı role çok dikkat ediniz.

¹¹² Müjde, Oğul’un Babası’na, “dünya var olmadan önce Ben Senin yanındayken sahip olduğum yücelik” ten söz ettiğini yazar. Oğul’un aynı zamanda şunları söylediğini de işitiriz: “Baba... dünyanın kuruluşundan önce Sen Beni sevdim” (Yuhanna 17:5, 24). Aynı zamanda Mika 5:2; Yeşaya 9:6 ayetlerine de bakınız. Kutsal Ruh’a gelince, O’nun unvanlarından biri “**sonsuz Ruh**’tur.” (İbraniler 9:14)

¹¹³ Mısır’dan Çıkış 20:22; İbraniler 12:25; Luka 3:22; 5:24; Yuhanna 1:1-18; 3:16-19; 17:22; Elçilerin İşleri 5:3; 7:51; Galatyalılar 4:6; v.b.

¹¹⁴ Arapça dilinde, *Allah* terimi, orijinal anlamı ile İngilizce dilindeki *Tanrı* teriminin Arapça karşılığıdır. Yaratılış 1:1: “Başlangıçta **Tanrı** ...yarattı” gibi Eski Antlaşma’daki bir ayette ya da Yuhanna 1:1: “Başlangıçta Söz vardı. Söz **Tanrı** ile birlikteydi ve Söz **Tanrı**’ydı” gibi Yeni Antlaşma’da bulunan bir ayette yer alan *Tanrı* için Arapça dilinde kullanılan genel sözcük *Allah*’tır, *En Üstün Varlık* anlamına gelir. En Üstün Varlığın tanınmak için istediği kişisel adlara sahip olduğunu anlamak önemlidir. “Allah”, Tanrı’nın pek çok kişinin aksine inanmasına rağmen, asıl kişisel adı değildir. Aynı şekilde “Tanrı” da bazı kişilerin düşündüğünün aksine, O’nun asıl kişisel adı değildir.

BÖLÜM 10: ÖZEL BİR YARATIK

¹¹⁵ Guinness, Alma E.*ABC’s of The Human Body*. Toplu Yazar: The Reader’s Digest Association, 1987, sayfa 22.

¹¹⁶ Gates, Bill. *The Road Ahead*. NY: Penguin Group, 1995, sayfa 188.

¹¹⁷ Kutsal Kitap daha büyük bir ruhsal gerçeği resmederken, insan bedeninin uyumlu sistemini şu terimlerle ifade eder: “O’nun önderliğinde bütün beden, her eklemim yardımı ile kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişi ile büyüyüp sevgide geliyor.” (Efesliler 4:16)

¹¹⁸ Bu düşünceler, John Phillips’in Yaratılış hakkındaki dikkat çekici yorumundan uyarlandılar (Phillips, John. *Exploring Genesis*. Chicago: Moody Pres, 1980). **Not:** Kutsal Yazılar, ruh, can ve bedeni birbirlerinden ayırırlar. Bakınız: 1. Selanikliler 5:23; İbraniler 4:12-13; Yuhanna 4:24.

¹¹⁹ Aden Bahçesi'nin Irak bölgesi'nde bulunduğu düşüncesi, Yaratılış 2:13-14 ayetlerinde verilen coğrafi bilgi üzerinde temellenmiştir. **Not:** Kutsal Yazılar'ın aksini söylemesine rağmen, bazı kişiler Aden Bahçesi'ni, *cennet bahçesi* olarak düşünürler.

¹²⁰ Henry, Matthew. *Matthew Henry's Commentary*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1960, sayfa 7.

¹²¹ Adem (*Adamah*) insan sözcüğünün İbranice'deki karşılığıdır. Birebir anlamı, "kırmızı toprak"tır, çünkü insan topraktan alındı. Havva (*işşa*) "yaşam" anlamına gelir – "Çünkü o bütün insanların annesiydi." (Yaratılış 3:19-20)

BÖLÜM 11: KÖTÜ'NÜN GİRİŞİ

¹²² "Ey parlak yıldız (**Lüsifer**), seherin oğlu! Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, nasıl da yere yıkıldın!" (Yeşaya 14:12). Bu ayette "Lüsifer" adı, "ışık taşıyıcısı" anlamına gelir ve İbranice metinde yer almaz. İbranicede, "parlayan" anlamına gelen *helel* sözcüğünün Latince bir çevirisidir. Yeşaya 14 ve Hezekiel 28 bize çifte bir yorum yasası örneği sağlarlar. Bu bölümler, görünürde yersel krallara işaret etmektedirler. Yeşaya, "*Babil Kralı*"ndan söz ederken, Hezekiel "*Sur prensi*"ni yazar. Yine de her iki bölümde yer alan ifadeler yalnızca insanlara uygulanamaz. Diğer ayetlerin ışığında bir çalışma yapıldığı zaman (Luka 10:18; Eyüp 1:6-12); Vahiy 12:10; 1. Petrus 5:8 v.b.) bu bölümlerin Şeytan'ın düşüşü hakkında yapılan yorumlar olduğu anlaşılır – bu kötü kralların arkasındaki etki ve kıskırtıcı kimse.

¹²³ Vahiy 12:4

¹²⁴ Matta 10:28; 23:33; Markos 9:43-48

¹²⁵ Vahiy 20:10-15

BÖLÜM 12: GÜNAH VE ÖLÜM YASASI

¹²⁶ Herkes tarafından yöneltilen bir soru: Ölen bebeklere ve küçük çocuklara ne oluyor? Yaradılışlarındaki günah doğası nedeniyle yargılanacaklar mı (Mezmur 51:5; 58:3)? Adil Yargıç doğru olanı yapacak (Yaratılış 18:25). Tanrı, anlama yeteneği olmayan birini mahkum etmez. O, kişileri, bildikleri ve Tanrı'nın gerçeğini arama konusunda bir çaba sarf ettikleri takdirde *bilebilecekleri* şeylerden sorumlu tutar (Romalılar 2:11-15; Mezmur 34:10; Yeşaya 55:6). Bir insan, Tanrı'nın önünde ahlaki seçimler yapabilecek kadar olgunlaştığı zaman sorumlu tutulur (Yasa'nın Tekrarı 1:39; Yeşaya 7:16; 2. Samuel 12:23; Matta 18:10; 2. Timoteos 3:14-17).

Bir bireyin günahlarından ve seçimlerinden hangi yaşta sorumlu olduğunu yalnızca Tanrı bilebilir. Durum ne olursa olsun, Tanrı'nın her birimize verdiği mesaj şudur: “*Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.*” (2. Korintliler 6:2)

¹²⁷ Vahiy 20:14-15; 2:11; 21:8; Matta 25:46

BÖLÜM 13: MERHAMET VE ADALET

Bu bölümde dipnot yoktur.

BÖLÜM 14: LANET

¹²⁸ “Pitonlar ve boğa yılanları...ciltlerinin altında yumruyu andıran bacakları ve yumruların üstünde çıkıntı yapan ama anusun yakınındaki karınlarına sıkıca sarılmış minik, yarım inç (1.27 cm) büyüklüğünde pençeleri vardır. Aslında bu yumrular bacak değildirler, daha çok üst bacak (uyluk ya da kalça kemiği) kemiklerinin bir kalıntısıdır. Erkek yılanlar hala mahmuz kullanırlar –ama bunu yalnızca kur yaparken ve kavga ederken kullanırlar– yürümek için değil. Diğer yılanların bacakları yoktur.” www.wonderquest.com/snake-legs.htm (fotoğraflar içerir). Bazı kişiler bu biyolojik gerçeği evrim ile ilgili hipotezleri için bir destek olarak yorumlarlar. Söylemek istediğimiz şudur: bu yılanların anatomisi Kutsal Yazılar'ın binlerce yıl önce yazdığı ile uyumludur.

¹²⁹ Aynı zamanda: Vahiy 20:2; Luka 10:18 ve 2. Korintliler 11:3, 14: “*Yılanın Havva'ya kurnazlığı ile aldatması gibi,*” “*Şeytan kendisine ışık meleği süsü verir.*”

¹³⁰ Mısır'dan Çıkış 29:7; 1 Samuel 10:1; 2 Krallar 9:6; Mezmur 45:7

¹³¹ 18. Bölüm Tanrı'nın, kurtarma planını neden kapadığı hakkında üç neden sunar. Kutsal Yazılar'ı kronolojik olarak çalışmanın verdiği zevklerden biri, Tanrı'nın günahkârları Şeytan'dan, günah ve ölümden kurtarmak için yaptığı planın ayrıntıları açıklanan olaylar dizisini keşfetmektir. Tanrı, planını Bilgeliğini kullanarak bir süreç içinde açıkladı: “*kural üstüne kural, biraz şuradan biraz buradan.*” (Yeşaya 28:10)

¹³² “Sen Buna Zeki mi Diyorsun?” adındaki komik bir hikaye dizisinde, *Time Magazine* Zeki bir Tasarımcı (Tanrı) kavramını küçümser: “Yaşlanma konusu daha anlayışlı ve onurlu bir şekilde çözülemez miydi? Örneğin: Yaşlı insanlar buruşup kırışmak ve işe yaramaz hale gelmek yerine bir tür şiirsel şekilde yok olup gidemezler miydi?” (Handy Bruce and Glynis Sweeny. *Time*, July 4, 2005, sayfa 90) aynı zamanda *The Improbability of God* adlı kitabın *Neither Intelligent nor Designed* adlı

bölümünde, şu ifadeye yer verilir: “Böylesine kötü ve kusurlu tasarlanmış bir yaratık için Zeki Tasarı’yı arz eden kendine fazla güvenen ve gururlu bir insan egosundan daha fazlası olabilir mi? (Bruce and Frances Martin in *The Improbability of God* by Michael Martin and Ricki Monnier, Amherst, NY: Prometheus Books, 2006, sayfa 220)

BÖLÜM 15: ÇİFTE SIKINTI

¹³³ ABC News, May 20, 2006; http://abclocal.go.com/ktrk/story?section=nation_world&id=4189656

¹³⁴ Törensel yıkanmalar Eski Antlaşma yasasının bir parçasıydılar (Levililer kitabına bakınız). Bu törenlerin amacı, günahkârlara Tanrı’nın önündeki ruhsal kirliliklerini öğretmekti. Tanrı, Mesih aracılığı ile tam temizlik ve doğruluk sağlamış olduğu için Tanrı artık bu tür törenler talep etmez. Elçilerin İşleri 10 ve Koloseliler 2 bölümlerini okuyun. Bugüne kadar pek çok din, temizlik ile ilgili dışsal törenleri vurgulayarak bu törenler üzerinde ısrar ederler. Londra’da yaşayan bir Müslüman’dan bana şu elektronik posta geldi: “Hristiyanlar dahil olmak üzere Müslüman olmayan herkes kirlidir... Müslümanlar temizdirler ve Allah’a yakındırlar, çünkü yıkanırılar...”

¹³⁵ Tanrı, buyrukları sözlü olarak duyurduktan sonra (Mısır’dan Çıkış 20), Musa’yı dağa çağırdı ve ona üzerine eliyle buyrukları yazdığı iki taş levhayı verdi (Mısır’dan Çıkış 24:12; 31:18). “*Taş levhaları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar O’nun yazısıydı.*” (Mısır’dan Çıkış 32:16)

¹³⁶ Bakınız: Luka 18:9-14; Efesliler 2:8-9.

¹³⁷ Mesih, Tanrı’nın tüm yasalarını yerine getiren ve “*Ey Tanrım, Senin isteğini yapmaktan zevk alırım, Yasan yüreğimin derinliğindedir*” (Mezmun 40:8) diyebilen tek Kişi’dir. Yasa, bize O’nu işaret eder. “*İmanla aklanalım diye Mesih’in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu.*” (Galatyalılar 3:24) İnsanın günahı konusunda Tanrı’nın sağladığı çözümlün taslağı, Romalılar 3:20-27’de güçlü bir şekilde çizilir.

BÖLÜM 16: BİR KADININ SOYU

¹³⁸ *Herkes nasıl Adem’de ölüyorsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak.*” (1. Korintliler 15:22); aynı zamanda Romalılar 5. bölümü ve Galatyalılar 4:4-5 ayetlerini de okuyun.

¹³⁹ Neo-birth Pregnancy Care Center www.neobirth.org.za/development.html

¹⁴⁰ “*Beytlehem Efrat*” Yerusalim’in gneyindeki kent olan Beytlehem’in eski adydı (Yaratılış 35:16-19; 48:7). Kral Davut kendisinden Daha byyk Olan Soyu gibi (Matta 2:1-6; Luka 2:1-12), Beytlehem’de doğdu (1. Samuel 16:1,18-19; 17:12). İsa’nın gnynde yaşayan Yahudiler’in, İsa, Celile Nasıra’da byydğy için (Yuhanna 7:41-42) akılları karışıyordu.

¹⁴¹ Kutsal Kitap’a zđy referanslar için 5. bölümdeki peygamberler listesine bakın.

¹⁴² Mesih’in anlamı hakkında daha fazla bilgi için 14. bölümde İKİ “TO-HUM” başlığı altında yer alan konuya bakın.

¹⁴³ Yaratılış 1:2. Tanrı’nın Kutsal Ruh’u, Cebrail ile karıştırılmamalıdır. Melek Cebrail yaratılmış bir varlıktı. Kutsal Ruh yaratılmamış, her zaman aktif olan Tanrı’nın Ruhu’nun Kendisidir. 9. ve 28. bölümlere bakınız.

¹⁴⁴ Matta 13:55-56; Luka 8:19; Yuhanna 7:3-10.

¹⁴⁵ Peygamberler, Mesih’in bir bakireden dünyaya geleceğini önceden bildirdiler: Yeşaya 7:14; Mesih, İbrahim, İşhak, Yakup ve Yahuda’nın aile çizgisinden gelecek bir soy olacaktı. Yaratılış 17:18-21; 26:3-4; 28:13-14; 49:8-10; Mesih, Kral Davut’un kraliyet soyundan gelecekti: 2. Samuel 7:16; Beytlehem’de doğacaktı: Mika 5:2.

¹⁴⁶ Matta 2. Kral Hirodes, bir başka “kralın” doğmakta olduğu düşüncesi- ni kısıkandı ve Beytlehem’in içinde ve çevresinde bulunan iki ve iki yaşın altında bulunan tüm erkek çocukların öldürülmelerini emrederek İsa’yı yok etme girişiminde bulundu. Tüm bu olayların arkasında şeytan bulunuyordu. şeytan’ın amacı, “kendi egemenliğini!” istila etmiş olan *kadının Soyu’nu* yok etmektir. Ancak Tanrı, şeytan’ın İsa’yı öldürme girişimlerine Yusuf’u uyararak ve ona Meryem ve kyk çocuğu alarak saklanmak üzere Mısır’a gitmelerini bildirerek engel oldu. Aynı zamanda peygamberler de bu olayları önceden bildirmişlerdi (Matta bölüm 2; Mika 5:2; Hoşea 11:1; Yeremya 31:15). Kral Hirodes öldükten sonra, Yusuf, Meryem ve ocuk İsa, İsa’nın byyyerek delikanlılık çağına geldiği Nasıra’ya geri döndüler.

BÖLÜM 17: BU KİŞİ KİM OLABİLİR?

¹⁴⁷ Jayyusi, Salma Khadra’dan uyarlanmıştır. *Tales of Juha*. Interlink Books. Northampton, MA, 2007, sayfa 19.

¹⁴⁸ Aşağıda bazı eski, Kutsal Kitap ile ilgili olmayan Nasıralı İsa hakkın- da referanslar veren tarih yazarlarının isimleri verilmiştir: Takitus, Romalı tarihi (M.S. 55-120) (Tacitus 15:44); Yahudi tarihi Josephus (M.S. 37-

101) (*Antiquities* 18:3); Talmud, Tevrat hakkındaki hahamlara özgü yorum (*The Babylonian Talmud*. Sanhedrin, 43a); Lusian isimli bir Grek (*The Death of Pereguire*, sayfa 11-13, *The Works of Samasota*, H.W. Fowler ve F.G. Fowler tarafından tercüme edilmiştir, 4 cilt. Oxford: Clarendon Press, 1949; Suetonius (M.S. 69-12), İmparator Hadrian'ın baş sekreteri (*Claudias*, 25). **Not:** J. Oswald Sanders şöyle yazdı: “Kutsal Kitap'ın Mesih'i'nin yalnızca insani bir hayalin soyu olduğunu ve tarihi bir gerçekliğe sahip olmadığını ileri sürmek, müjdeleri edebiyat alanında diri Mesih'in tarih alanında olduğu gibi büyük bir mucize yapardı. Ernest Renan bir İsa'nın uydurulması için bir İsa'nın uydurulmasının gerekeceğini bildirdi. J.J.Rousseau birkaç kişinin böyle bir öyküyü yazma konusunda fikir birliğine varmalarının, bir kişinin bu öykünün konusunu biçimlendirmesinden daha anlaşılabilir olacağını ileri sürdü” (Sanders, J. Oswald. *The Incomparable Christ*. Moody Press. Chicago, 1971, sayfa 57).

¹⁴⁹ Matta 13: 55-56. İsa, Nasıra'da büyüdü (Matta 2:22-23; Luka 2:51-52), yasal babası Yusuf'un yanında bir marangoz olarak çalıştı (Markos 6:3). İsa'nın alçakgönüllülüğü, alçakgönüllü bir Hizmetkâr değil, fetihler yapan bir kahraman isteyenleri gücendirdi.

¹⁵⁰ “İsa, görevine başladığı zaman otuz yaşlarında idi. Yusuf'un oğlu olduğu sanılıyordu” (Luka 3:23).

¹⁵¹ İsa sık sık Kendisinden “İnsanoğlu” olarak söz etti; bu, Mesih'e özgü bir unvanı ve “İnsanlığın Oğlu” anlamına geliyordu (Grekçe: *Anthropos*) Ne müthiş bir unvan! Hoşumuza gitsin gitmesin hepimiz insanlığın oğullarıyız (akraba).” Ama yüceltilmiş Tanrı Oğlu'nun durumunda, O, *İnsanoğlu* olmayı ve Kendisini insan soyu ile özdeşleştirmeyi **seçti**. Böylece bu unvan, İsa'nın insanlığını vurguladığı kadar, Tanrılığını da vurgular, çünkü Tanrı'nın, insanlığa yaptığı kişisel müdahalesine işaret eder. Şu ayetleri okuyun: Daniel 7:13-14; Mata 8:20; Luka 5:24; 22:69-70; Yuhanna 5:27; 13:31; Vahiy 1:13-18; 14:14.

¹⁵² Örneğin, İsa'nın bu aktarma yaptığı Eski Antlaşma ayeti (Luka 4:4'de) Musa'nın Tevrat'ından alınmıştır: Yasa'nın Tekrarı 8:3.

¹⁵³ İnsanın günahı nedeni ile, Şeytan gerçekten “*bu dünyanın egemeni*” ve “*havadaki hükümrânlığın egemeni, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruh*” haline gelmişti (Yuhanna 12:31; Efesliler 2:2). Tanrı Oğlu, insanın günah nedeni ile kaybetmiş olduğu egemenliği restore etmek için gelmişti, ama O bunu Şeytan'ın usulü ile yapmadı. Tanrı'nın usulü ile yaptı.

¹⁵⁴ Mezmur 110 ve Mezmur 2; Matta 21:41-46

¹⁵⁵ Kuran 19:19; Tezat: 48:2; 47:19

¹⁵⁶ Kuran: 19:19; 3:45-51; 5:110-112; 19:19

¹⁵⁷ Kuran: 4:171

¹⁵⁸ İslamiyet'teki en büyük günah “*şirk koşmaktır*” (Arapça'da *birlik* sözcüğünün karşılığı). *Şirk koşmak*, herhangi bir şeyi ya da herhangi birini Tanrı ile eşdeğer görme günahıdır.

¹⁵⁹ Vaat edilen Mesih'e atfedilen unvanlara dikkat edin: *Harika* = Yalnızca Tanrı için kullanılan bu unvan, “*sıra dışı olan*” anlamına gelir. *Öğütçü* = Mesih, *Bilgeliliğin Kişiselleştirilmesi* olacaktır. *Kadir Tanrı* = *Tanrı'nın Kendisi* bir insan bedeni alacaktı. *Ebedi Baba* = O, *Sonsuzluğun Sahibi* olacaktır. *Esenlik Prensi* = O, günahkârlara *Tanrı ile barışma, iç huzuru*, ve son olarak *evrensel barış* sağlayacaktı.

¹⁶⁰ Peygamber Davut RAB'bin, yeryüzüne Kişi olarak geleceğini önceden söyledi: “*İşte geldim! Kutsal Yazı tomarında Benim için yazılmıştır.*” (Mezmur 40:7) Malaki, Tanrı'nın “*RAB'bin*” gelişini hazırlamak için önceden bir haberci yollayacağına ilişkin peygamberlikte bulunmuştu (Malaki 3:1)

¹⁶¹ Tanrı'nın bizim seviyemize inmesi O'nun görkemine zarar verir mi? Sizin ve bir arkadaşınızın çok büyük saygı gören iki ruhsal önder hakkında konuştuğunuzu var sayın – bu önderlerden birinin adı Ömer ve diğerinin Harun olsun. Arkadaşınız size şöyle der: “Harun oyuncak arabalar ile oynar, ama Ömer oynamaz.” Harun'a büyük saygı duyan biri olarak siz şu karşılığı verirsiniz: “Asla! Oyuncak arabalar ile oynamak Harun'dan uzak olsun!” İlk bakışta böyle bir tepki makul ve doğru gibi görünebilir. Sonra, öykünün şu şekilde geliştiğini düşünün: Hem Ömer'in hem de Harun'un küçük oğulları vardır ve bu çocuklar babalarının kendileri ile birlikte yere diz çökerek oyuncak arabaları ile oynamalarından çok hoşlanırlar. Harun'un oğulları ile birlikte bu şekilde zaman geçirmekten mutlu olduğunu, ama Ömer'in bunu yapmayı reddettiğini, çünkü böyle davrandığı takdirde saygınlığına leke süreceğini düşündüğünü öğrenirsek nasıl düşüneceğiz? Bu iki adamdan hangisi daha iyi baba, insan ve önderdir? Ömer mi yoksa Harun mu? Benzer şekilde, insanlar, “Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın yeryüzünde bir insan olarak görünmesi O'nun görkemine zarar getirir” dedikleri zaman, niyetleri belki iyi olabilir, ama bu sözleri ile Tanrı'nın görkemini yüceltmek yerine O'nun görkemine zarar verirler.

¹⁶² Yuhanna 13, bize İsa'nın, öğrencilerinin ayaklarını yıkadığını anlatır – ayak yıkamak bir hizmetkârın işidir! Müjdeleri okumak, Rab'bin Kendisi olan nihai Hizmetkâr ile karşılaşmaktır.

¹⁶³ Matta 14; Markos 6; Yuhanna 6.

¹⁶⁴ Eğer İsa yalnızca İbrahim'den önce var olduğunu söylemek isteseydi, “İbrahim doğmadan önce Ben vardım” demesi gerekirdi. Ama O, “İbrahim doğmadan **önce Ben varım,**” dedi. YHWH ile ilgili olarak 9. bölüme bakın (Mısır'dan Çıkış 3:14).

¹⁶⁵ İsa'ya tapınanlar ile ilgili olarak kullanılan “tapınma” sözcüğü, Tanrı'ya tapınanlar için kullanılan sözcük ile aynıdır (Matta 8:2 ayetini Vahiy 7:11 ayeti ile karşılaştırın). Her iki durumda da “tapınma” sözcüğü Grekçe *proskneo* sözcüğünden gelir ve anlamı, “hayranlık içinde yüzükoyun yere uzanmak, tapınmak”tır.

¹⁶⁶ Eğer hala Kutsal Kitap Yazılarının değiştirildiği gibi kanıtlanmamış bir düşünceye bağlıysanız, “Değiştirildi mi, yoksa Korundu mu?” başlığını taşıyan 3. bölümü tekrar okuyun.

¹⁶⁷ Lewis. C.S. *Mere Christianity*. NY: Macmillan-Collier, 1960, sayfa 55-56.

¹⁶⁸ Tanrı'nın birleşik birliği hakkında yeniden bilgi edinmek istiyorsanız, 9. bölümü okuyun.

¹⁶⁹ Pek çok kişi İsa'nın ve genç zengin adamın bu öyküsünün bir başka görünümünü hakkında tereddüt ederler. Genç adam koşarak İsa'ya geldi ve şu soruyu sordu: “İyi Öğretmen, **sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?**” (Matta 19:16; Markos 10:17; Luka 10:25). Genç adamın sorusu kalabalığın gözüne iyi göründü, ama Rab'bin gözünde iyi değildi. İsa bu dindar adamın, Tanrı'nın sınırsız kutsallığı ve insanın nihai günahkârlığı hakkındaki temel gerçekleri hala kavramamış olduğunu biliyordu. Kendi doğruluğuna güvenen bu adam, cennete girme yolunu kazanabileceğini düşündü; bir şekilde yeterince iyi olabileceğine inanıyordu. Avucunun içinde madeni kurşun paralar tutarak dünyanın en zengin adamına, “Malını miras alabilmem için bunlardan kaç tanesini sana vermeliyim?” diye soran bir çocuktan farkı yoktu. İsa bu adamın sorusuna nasıl karşılık verdi? İsa ona Tevrat'ı ve On Buyruk'u hatırlattı, amacı genç zengin adama kendi gücü ile asla Tanrı'nın mükemmel doğruluk standardını tatmin edemeyeceğini göstermekti. “İyilik yaparak” sonsuz yaşamı kazanabileceklerini düşünenler için “sonsuz yaşam” yoktur.

¹⁷⁰ İsa aynı zamanda şunu da söyledi: “Yüreğiniz sıkılmasın; **Tanrı’ya iman edin, aynı zamanda Bana da iman edin... Yol, Gerçek ve Yaşam Ben’im... Benim aracılığım olmadan Baba’ya kimse gelemez... Beni görmüş olan Baba’yi görmüştür. Sen, nasıl ‘Bize Baba’yi göster’ diyorsun? Benim Baba’da, Baba’nın da Bende olduğuna inanmıyor musun? Bana iman edin, Ben Baba’dayım, Baba da Bendedir... Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.**” (Yuhanna 14:1, 6, 9, 11)

¹⁷¹ Yeşaya 53:1; Yuhanna 12:28; Luka 1:51; Aynı zamanda bakınız: Yeşaya 40:10-11; 51:5; 52:10; 59:16; 63:5; Yeremya 32:17.

¹⁷² Tanrı İlyas ve Elişa adlı iki peygamberi ölü bir kişiyi tekrar yaşama döndürmek için güçlendirdi, ama hiçbir peygamber Yaşamın *Kaynağı* olduğunu iddia etmedi. Yalnızca İsa, “*Diriliş ve Yaşam Ben’im*” diyebilirdi.

¹⁷³ Mesih yeryüzüne gelmeden önce gökyüzündeydi. Lüsifer gökyüzünden atıldığında, O, oradaydı. Bu nedenle, öğrencilerine, “*Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm*” dedi. (Luka 10:18)

¹⁷⁴ İbraniler 11:6; Yeremya 29:13; Yeşaya 29:11; Matta 11:25; 13:13-14; Luka 8:4-15; Yuhanna 6. Tanrı’nın gerçeklerinin çoğu, O’nun gerçeğini sadece arayan kişilerin bulması için kasti olarak belirsiz bir şekilde açıklanır. Tanrı, gerçeklerini dinlemeleri, anlamaları ve inanmaları için insanları zorlamayacaktır. *İstekli* olan kişiler O’nun gerçeğini keşfedeceklerdir. *Kör olma konusunda istekli* olanlar ise, O’nun gerçeklerini keşfetmeyeceklerdir.

¹⁷⁵ Olay gerçekleşmeden yüzlerce yıl önce yazılmış olmalarına rağmen, peygamberliklerden kaç tanesinin geçmiş zamanda yazılmış olduklarına dikkat ettiniz mi? Tanrı’nın planlarına engel olunamaz. Yaratıcı, bir şeyin olacağını söylediği zaman, o şeyin olduğunu kabul edin. Aynı zamanda Mesih’in “*dünya kurulu beri boğazlanmış Kuzu*” (Vahiy 13:8) olarak adlandırılmasının nedeni de budur.

¹⁷⁶ Mezmur 2. Kutsal Yazılar’ın bir başka yerinde Mesih (İkinci Gelişimde), Tanrı’nın kurtarıcı planına boyun eğmeyi reddeden herkesi paramparça edecek olan, gökten inen iri bir taş benzetilir (Daniel 2:34-35; ve Matta 21:42-44).

¹⁷⁷ Petrus’un söylediği diğer sözler için Elçilerin İşleri 2-5 bölümlerini; Elçilerin İşleri 10; 1. Petrus 1:10-12; 2:21-25; 3:18 v.b. ayetleri okuyun. Aynı zamanda elçi Pavlus tarafından yazılan şu sözler üzerinde de düşünün: “*Çarmıh ile ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, ama biz*

kurtulmakta olanlar için ise **Tanrı gücüdür. Tanrı'nın 'zayıflığı' insan gücünden daha güçlüdür. Tanrı güçlülere utandırmak için dünyanın zayıf saydıklarını seçti**" (1. Korintliler 1:18, 25, 27).

BÖLÜM 19: KURBAN YASASI

¹⁷⁸ Habil, tüm bunları yapması gerektiğini nasıl bildi? Tanrı ona söylemişti. İbraniler 11:4 bize Habil'in kurbanı "*iman ile*" getirdiğini anlatır. Habil, Tanrı'nın buyurmuş ve vaat etmiş olduğuna iman etmişti. Daha sonra Kutsal Yazılar Tanrı'nın insanın yerine geçen kurban ile ilgili ayrintılı yasalarını uzun zaman önce Habil'in itaat ederek sunmuş olduğu şekilde beyan edecekti. Örneğin Yaratılış 4. bölüm bize, Habil'in "*ilk doğanı*" getirdiğini anlatır (Mısır'dan Çıkış 13:12-13 ile karşılaştırın). Habil, "*kendi sürüsünden*" bir kuzu getirdi (bakınız Levililer 5:6) Habil, "*onların yağlarını*" sundu (bakınız Levililer 3:16). Ayetlerde Habil'in, kuzusunu sunak üzerinde sunduğu belirtilmemiştir, ama böyle yaptığı düşünülür – kendisinden sonra gelecek olan imanlıların yapacağı gibi. Yaratılış 8:20; 12:7; 13:4,18; 22:8-9; Mısır'dan Çıkış 20:24-26; v.b.

¹⁷⁹ Daniel 6; Ester 3:8-15; 8:7-17

¹⁸⁰ Strong, James. *The Exhaustive Concordance of the Bible*. NY: Abingdon-Cokesbury Pres, 1948, sayfa 57. Yaratılış 6:14'ü ("*örtü*"), Levililer 5:18 ("*kefare*t") ile karşılaştırın. Aynı İbranice sözcük olan *Kaphar* (kefare)t bu ayetlerde kullanılır.

¹⁸¹ Levililer 5:7

¹⁸² Kutsal Yazılar 50'den fazla kez kurbanın "*kusursuz*" olması gerektiğini beyan ederler. Örneğin, "*Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı.*" (Levililer 1:10).

BÖLÜM 20: ÖNEMLİ BİR KURBAN

¹⁸³ *Eyd el-Adha* İslamiyet'te yılın en önemli bayramıdır. Bu bayram, Tanrı'nın İbrahim'e oğlunun yerine kurban etmesi için bir koç sağladığı olayın hatırlanması için kutlanır. Yaygın olan Müslüman inancına göre, sunağa yatırılan oğul İshak değil, İsmail'di – aslında Kuran bu oğlunun İsmail olduğunu hiçbir zaman belirtmez ve Kutsal Kitap ise, oğlunun İshak olduğunu açıkça beyan eder. Eyd kurbanı, dünyanın her yerindeki Müslümanlar tarafından icra edilir. Bu kurban aynı zamanda Mekke'ye yapılan Hac uygulamasında da nihai bir tören olarak yerine getirilir. Hac yolcuları sabah yapılan Eyd duasından sonra bir hayvanın (genellikle bir

koyun ya da inek) kanını akıtarak Hac yolculuğunu tamamlarlar. Müslümanlar'ın çoğu bu törenlerin kendilerine bir tür "yeniden doğuş" sağladığına ve eğer bu törenleri eksiksiz olarak uygularlarsa günahlarından yıkılıp temizlendiklerine inanırlar. Ama Müslümanlar yine de aynı zamanda bu törenlerin kurtuluş güvencesi sağlayamayacağıni kabul ederler, çünkü Hac ve Eyd kurbanı uygulaması bittikten sonra yeni işledikleri günahlar tekrar birikmeye başlar. (Bu konu hakkındaki Kutsal Kitap bakış açısını öğrenmek için İbraniler 10. bölümü ve Yuhanna 3. bölümü okuyun.)

¹⁸⁴ İbrahim'in adı önce Avram'dı, TEK TANRI TEK MESAJ'da öykünün bu bölümünü yerimizin sınırlı olması nedeniyle açıklamamıştım. İbrahim hakkındaki öykünün tamamını öğrenmek için Yaratılış 17. bölümüne bakın, Yaratılış 11-25 bölümlerini okuyun; aynı zamanda Romalılar 4, Galatyalılar 4 ve İbraniler 11 bölümlerini de okuyun.

¹⁸⁵ Yasa'nın Tekrarı 7:6-7; 14:2

¹⁸⁶ Tanrı'nın İsrail ulusunu, Yahudi olmayan halkı bereketlemek için kullandığı hakkında birkaç örnek verelim: İbrahim'in bir kızı olan Naomi, Orpa ve Rut (Rut) adlı iki Moav'li kadına, peygamber İlyas Sarefatlı bir dul kadına (1. Krallar 17; Luka 4:26), bereket oldular. Yunus gönülsüzce de olsa, Ninovalılara kurtuluş mesajını ilettiler (Yunus). Kral Süleyman, Arabistan Kraliçesi Saba'ya bereket oldu (1. Krallar 10; Luka 11:31). Daniel, Babil halkını bereketledi (Daniel 1-6). Ester ve Mordekay Pers İmparatorluğu'na bereket getirdiler (Ester)...

¹⁸⁷ Yaratılış 12:2-3; 22:16-18; İbraniler 6:13-20; Yuhanna 4:22; Elçilerin İşleri 1-10 v.b.

¹⁸⁸ *İbrahim sırandığı zaman İshak'ı kurban olarak iman ile sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. Oysa Tanrı ona, 'Senin soyun İshak ile sürecek' demişti. İbrahim, Tanrı'nın ölülere bile dirilteceğini düşündü, nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.*" (İbraniler 11:17-19).

BÖLÜM 21: DAHA ÇOK DÖKÜLEN KAN

¹⁸⁹ Eski Antlaşma'daki kurban öykülerini saymaya başladım, ama iki yüzüncü öyküye ulaştıktan sonra bir daha saymaya devam etmedim. "Kan", "kurban", "sunu" ve "sunak" gibi dört sözcük, Kutsal Kitap'ta 1400 kereden daha fazla bulunurlar.

¹⁹⁰ Yaratılış 15:13-14 *"Rab, Avram'a şöyle dedi, 'Şunu iyi bil ki senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olup baskı göreceksin. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım,*

sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak.” Tanrı’nın vaadinin yerine gelmesi Mısır’dan Çıkış 1:1-12; 12:35-41 ayetlerinde kaydedilmiştir. Egemen Tanrımızın planları daima gerçekleşir.

¹⁹¹ Mısır’dan Çıkış 5-11

¹⁹² Bir süre önce, Tanrı, Sina Dağı’nda yanan çalının içinden Musa’ya şu vaatte bulunmuştu: “*Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım. Ve seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır’dan çıkardığımız zaman bu dağda bana tapınacaksınız.*” (Mısır’dan Çıkış 3:12)

¹⁹³ Mısır’dan Çıkış 13-17; “*Kayayı yardı, sular fişkırdı, çorak topraklar da bir ırmak gibi aktı.*” (Mezmun 105:41)

¹⁹⁴ Mısır’dan Çıkış 28:9-19; Daha sonra Mesih yeryüzündeyken, şöyle dedi: “**Kapı Ben’im.** Bir kimse benim aracılığım ile içeri girerse **kurtulur**” (Yuhanna 10:9). Çadırdaki her öge, O’nun Kişiliğine ve işine işaret etti.

¹⁹⁵ “**Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde kesmeli.** Harun soyundan gelen kâhinler **kanı sunağın her yanına dökcekler...** Harun’un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları **yakacak.**” (Levililer 3:2, 5)

¹⁹⁶ Buluşma Çadırı, gökyüzünden yeryüzüne gelecek olan Kurtarıcının bir tür örneğini temsil etti. Bu Kurtarıcıyı gerçekten tanıyan kişiler için “*O, tepeden tırnağa güzeldir*” (Ezgiler Ezgisi 5:16) – aynı buluşma Çadırının içinin olduğu gibi. O’nu tanımayanlar için ise, “*gönlümüzü çeken bir güzellikten yoksundu*” (Yeşaya 53:2-3) – aynı Buluşma Çadırının dışı gibi).

¹⁹⁷ *Adem (Adamah)*, İbranice’de “insan” sözcüğünün karşılığıdır ve birebir anlamı “kırmızı topraktır”, çünkü Tanrı Adem’in bedenini yerin toprağından biçimlendirdi.

¹⁹⁸ Çölde Sayım 3:23-39

¹⁹⁹ Levililer 16; Günümüzde Yahudiler Kefaret gününü *Yom Kippur* olarak adlandırırılar, ama bu hali ile Gün orijinal halinden yoksun kalır, çünkü Yahudiler’in artık ne tapmakları, ne kâhinlikleri ne de kurbanlık kuzuları kalmıştır. Yahudiliğin bu günkü sembolü, birden fazla anlamı ifade edencesine bir duvardır –Batılı Duvar– Tapınak dağı bölgesini genişletmek için Büyük Hiroses tarafından inşa edilen istinat duvarı. Yahudiler her gün bu duvarın önünde dururlar ve Mesih’in –zaten gelmiş olan– gelmesi için dua ederler! Peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları gibi, Yahudi ulusu ruhsal olarak kördür (Yeşaya 6:10; 53:1; Yeremya

5:21; Hezekiel 12:2; 2. Korintliler 3:12-4:6). Yahudiler'in gözleri bir gün İsa'nın (Yeşu) tapınak, kâhinlik ve kurbanların sembolizmlerini yerine getiren Kişi olduğunu bilmeleri için açılacaktır (İbraniler 8-10; Efesliler 2). Ruhsal körlük duvarı çökecektir (Efesliler 2:14; Romalılar 9-11). Bu kitabın, 5. bölümde BİR HALK HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER başlığı altında bulunan yazıyı ve dipnotları okuyun.

²⁰⁰ 2. Tarihler 3:1 ayetini Yarattılış 22:2 ayeti ile karşılaştırın. Bu yer aynı zamanda Müslümanlar'ın yedinci yüz yılda bina ettikleri Taş Kubbesi caminin bulunduğu yerdedir.

²⁰¹ 2. Tarihler 7:5

BÖLÜM 22: KUZU

²⁰² RAB'bin Kutsal Yazılar'daki unvanlarından biri, *İmmanuel*'dir, bire-bir anlamı "*Tanrı bizimle*" dir." (Yeşaya 7:14; Matta 1:23)

²⁰³ 2. Korintliler 5:1-4; 1. Korintliler 6:19; 2. Petrus 1:13-14; Efesliler 2:21

²⁰⁴ Yeşaya 40:3-9; Malaki 3:1; Luka 1; Yuhanna 1

²⁰⁵ Kutsal Kitap'ın tamamında, Tanrı birini ne zaman kâhin ya da kral olmak üzere seçse, peygamber gibi yetkili biri bu kişiyi, Tanrı tarafından özel bir görev için seçildiğini göstermek için yağ ile mesh ederdi. Tanrı, Oğlunu Kutsal Ruh'un Kendisi ile mesh etti. Kutsal Yazılar'da yağ genellikle Kutsal Ruh'u sembolize etmek için kullanılır. **Not:** Nasıl Tanrılığın üç Kişisinin hepsi *yarattılış* işinde birlikte yer aldılarsa, aynı şekilde Baba, Oğul ve Kutsal Ruh da *kurtarma* işinde aynı şekilde yer aldılar.

²⁰⁶ "*Doğrular iman ile yaşayacaklardır*" (Habakkuk 2:4). İsa'nın sunmak için geldiği kurban, "*dünyanın günahını ortadan kaldırmak için*" yeterli olacaktı, ama yalnızca İsa'nın bu kurbanının kendileri için olduğuna inanan kişiler bu lütuftan yararlanacaklardı. Bu gerçek, Senegal'de "Doğruluğun Yolu" adlı radyo programlarımız aracılığı ile resmedilebilir (www.twor.com; www.lesprophetes.com). Radyo programlarının çoğunda dinleyicilere Kutsal Kitap'ın ücretsiz bir kopyası hediye olarak teklif edilir. Bize yazarak bunu isteyen herkes, Kutsal Kitap'ın ücretsiz bir kopyasını alabilir. Bu teklifimiz, radyo istasyonumuzu açan milyonlarca kişinin hepsi için geçerli midir? *Evet*. Bize yazan tüm dinleyiciler, Kutsal Kitap'ın ücretsiz kopyasını istemek için mi yazarlar? *Hayır*. Dinleyicilerin çoğu bu tekliften yararlanmazlar. Aynı şekilde, Tanrı, Oğul'nun tamamen yeterli kurbanı aracılığı ile bağışlama ve sonsuz yaşamı herkes

için sağlamıştır. Ama yine de Adem soyunun yalnızca küçük bir oranı Tanrı'nın teklifini kabul eder. Bakınız Luka 14:15-24.

BÖLÜM 23: KUTSAL YAZILAR'IN YERİNE GELMESİ

²⁰⁷ Yeşaya 53; Mezmur 22. Aynı zamanda Tanrı'nın çağlar için olan planının ana hatlarını çizen Daniel 9:24-27 ayetlerine de bakınız. Tanrı'nın tam planının bir kısmı şöyleydi: “*Mesih öldürülecek ve O'nu destekleyen olmayacak.*” (Daniel 9:26)

²⁰⁸ Matta, 21-25. bölümler

²⁰⁹ İhanete uğradı: Bakınız Mezmur 41:9; Zekeriya 11:12-13 ve Matta 26:14-16; 27:3-10.

²¹⁰ Yahudiler yıllık Fısıh bayramlarını kutlarken, İsa, imanlıları Tanrı'nın günaha karşı olan gazabından kurtararak son ve mükemmel Fısıh Kuzusu olacaktı. “*Çünkü Fısıh Kuzumuz Mesih bizim için kurban edildi.*” (1. Korintliler 5:7)

²¹¹ Yuhanna Müjdesi, 13-17. bölümler.

²¹² İsa'nın, Kendisini tutuklamak için gelen kişilere söylediği sözler çok basitti: “*BEN'İM.*” “*Ben O'yum*” ifadesi, İngiliz çevirmenler tarafından bu şekilde tercüme edilmiştir; ama “*O*” sözcüğü, Grekçe metinde yer almamaktadır. İsa, Kim olduğunu beyan ediyordu: Kendiliğinden Var Olan, gökyüzünden gelen “*BEN'İM.*” İsa, “*BEN'İM*” dediği zaman, din önderlerinin ve askerlerin geriye düşmelerinin nedeni İsa'nın söylediği bu sözdü.

²¹³ “*Gece görüşlerimde İnsanoglu'na benzer birinin, göğün bulutları ile geldiğini gördüm!*” (Daniel 7:13) **Not:** Birinin yoğun yas ve öfke duygularını göstermek için giysilerini yırtması bir gelenektir. Ne ilginçtir ki, Tanrı'nın Musa'ya verdiği yasada şu ifade yer alıyordu: “*Öbür kâhinler arasından başına Mesh yağı dökülen, ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak.*” (Levililer 21:10). Kayafa, bu eylemi ile (Matta 27:65; Markos 14:63) bir başkâhin olarak kendi kendini diskalifiye etmiş oldu. Bedenini kurban olarak sunmak üzere yeryüzüne gelmiş olan İsa, yeni sonsuz Başkâhin oldu. Günahkâr insanı kutsal bir Tanrı ile barıştıracak tek Kişi O'dur (İbraniler 2:17; 3:1; 4:14-16; 7:26; 8:1; 9:11, 25; 10:19-22).

²¹⁴ Yuhanna 18:38; 19:4, 6; Yuhanna 19:15; Luka 23:21

BÖLÜM 24: TAMAMI ÖDENDİ

²¹⁵ Eğer TEK TANRI TEK MESAJ'ın 8-9 ve 16-17. bölümlerini henüz tam olarak kavramadıysanız, bu ifade size bir sövgü gibi gelebilir. Bazı kişilerin alaylı bir şekilde şu soruyu sorduklarını duydum: “O zaman ‘Tanrı’ bir bakirenin rahmindeyken ve çarmıhtayken, evren ile kim ilgileniyordu?” Bu soru Kutsal Yazılar ve onları veren Tanrı hakkında kusurlu bir görüşe sahip olduğunu ortaya koymaktadır. “İsa onlara, ‘Siz Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz’ diye karşılık verdi.” (Matta 22:29) Tanrı her zaman birleşik bir üçlü-birlik olarak var olduğu için aynı anda hem yeryüzünde hem de gökyüzünde bulunması herhangi bir soruna neden olmaz. Eğer güneş, yıldızlar ve gezegenler arasındaki boşlukta bulunurken güneşin ışığı ve sıcaklığı aynı anda bizimle yeryüzünde olabiliyorsa, bu güneşin Yaratıcısı da aynı anda neden hem gökyüzünde hem de yeryüzünde olamasın?

²¹⁶ *Kranion*, İbranice’deki Golgota sözcüğünün Grekçe’deki karşılığıdır, *kafatası yeri* anlamına gelir (Matta 27:33; Markos 15:22; Yuhanna 19:17). İsa’nın çarmıha gerildiği bu tepe, eski Yeruşalim’in dışındadır ve kenti çıplak bir kafatası gibi çevreler, bu tepe, İbrahim’in oğlunun yerine bir koç sunduğu aynı dağ sırasının bir parçasıdır.

²¹⁷ Tarihçi Josephus, Yeruşalim’in M.S. 70 yılında düşmesinden önce gerçekleşen bazı olaylar hakkında şunları yazdı: “Romalı askerler her gün beş yüz Yahudi yakaladılar; hayır, bazı günlerde daha da fazla sayıda Yahudi yakaladılar... askerler Yahudiler’e duydukları gazap ve nefret ile yakaladıklarını çarmıha çivilediler, birini bir şekilde diğerini farklı bir şekilde ve hepsini birbiri ardına çarmıha çivilediler; Çarmıha gerdikleri kişilerin sayısı o kadar çoktu ki, ne çarmıhlar ne de çarmıha gerilecek bedenler için yeterince yer yoktu.” Josephus aynı zamanda kurbanların “önce kırbaçlandıklarını ve sonra her tür işkence ile eziyet gördüklerini” yazdı (Josephus, *Antiquities* 11:1, sayfa 563)

²¹⁸ Yahudiler zamanı sabah saat 6.00’dan itibaren başlayarak hesaplarlardı. “İsa’yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu (6.00+3 saat = 9.00), ve öğleyin on ikiden (altıncı saat), üçe (dokuzuncu saat) kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.” (Markos 15:25, 33)

²¹⁹ Yaratılış 8:20; 22:2-8; Mısır’dan Çıkış 29:18. “*Yakmalık sunu*” ifadesi, Eski Antlaşma’da 169 kez bulunur. İsa günah için sunulan son yakmalık sunu oldu. Markos 12:33; İbraniler 10:6-14. **Not:** Rab İsa çarmıhta asılıyken, Tanrı’nın O’na neden sırt çevirdiğini daha iyi anlamak için Yeşaya 53 ve Mezmur 22’yi okuyun. Davut’un Mesih’in, ‘*Tanrım, Tan-*

rım, beni neden terk ettin?’ diyeceğini aynı Mezmur’da önceden haber verdi. (Mezmur 22:1), Davut bize Tanrı’nın, Oğlu’na neden sırt çevirdiğini anlatır. “**Sen kutsalsın!**” (Mezmur 22:3). Tanrı İsa’ya bakamadı, çünkü O’nun kutsallığı mükemmeldir ve “*kötülüğe bakamaz*” (Habakkuk 1:13). Karanlığın hüküm sürdüğü ve saatler boyunca, günahsız İnsanoğlu Tanrı sanki günahkâr O’ymuş gibi, O’na vururken kötülerin yerinde onların çekmesi gereken acıyı çekiyordu. Tanrı’nın kutsal Kuzusu İsa, (bir günahkâr olmaksızın) Günah-taşıyıcısı oldu. Bir şarkı yazarı bu olguyu çok iyi ifade etmiştir: “Bu ne büyük bir gizem! Ölümsüz Olan ölür! O’nun bu garip planını kim anlayabilir?” (“Şaşırtan Sevgi”, Charles Welsey, 1707-1788)

²²⁰ Edesheim, Alfred. *The Life and Times of Jesus the Messiah*. 1883, sayfa 614.

²²¹ İbraniler 9-10 bölümlerini okuyun. **Not:** TEK TANRI TEK MESAJ’ın 22. bölümünde belirtildiği gibi bir zamanlar çadırın ve tapınağın En Kut-sal Yeri’nde konut kurmuş olan Tanrı yüceliği artık perdenin arka tarafında değildi. Tanrı yüceliği şimdi İsa’dıydı.

²²² Yuhanna 19:30-37

BÖLÜM 25: ÖLÜM YENİLDİ

²²³ Matta 28; Markos 16; Luka 24; Yuhanna 20-21; 1. Korintliler 15. **Not:** İsa’nın dirilmediğini kanıtlamak için yola çıkan pek çok kişi, sonunda İsa’nın ölümden gerçekten dirildiğini kesin kanıtlarla duyurdukları kitaplar yazdılar. Örneğin, Morrison, Frank. *Who moved the Stone?* Grand Rapids, MI: Zondervan, 1987; McDowell, Josh. *Evidence that Demands a Verdict*. Nashville, TN: Thomas Nelson, Inc., 1993; Strobel, Lee. *The Case for Christ*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1998.

²²⁴ İsa yalnızca “**üçüncü gün dirileceğini**” söylemekle kalmadı, (Matta 16:21), ama aynı zamanda şunu da söyledi: “*Yunus nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağ-rında kalacaktır*” (Matta 12:40). Pek çok kişi haklı olarak şu konuda tartışırlar: Eğer İsa Cuma gecesi mezara konduysa ve Pazar sabahına kadar mezarda kaldıysa, o zaman bu süre tam olarak üç gün değildir. Ama yine de, İsa’nın mezarda kaldığı zaman süresi, Yahudiler’in konuşma tarzlarına göre, yuvarlak sayılarla ifade edilir. Bir günün kısmından söz edilirken o kısım ne kadar kısa bir zaman parçası olsa bile, ondan yine de tam bir gün olarak söz edilir (örneğin, Matta 27:63-64; Yaratılış 42:17-18; 1. Samuel 30:12-13; Ester 4:16-5:1). Burada başka bir düşünce daha

mevcuttur: Kutsal Yazılar, İsa'nın Cuma günü çarmıha gerildiğini yazmazlar. Şimdi pek çok kişi hemen 'Bu bir çelişkidir!' diye bağıracaktır, ama Kutsal Kitap'ta bu tür çelişki gibi görünen her şeyi çözümlmek için iyi açıklamalar mevcuttur.

²²⁵ Elçilerin İşleri 11:26; 26:28; 1. Petrus 4:16

²²⁶ Elçilerin İşleri 5:41 "...İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için sevindiler." Petrus, hapse atıldı ve dövüldü: Elçilerin İşleri 5; aynı zamanda bakınız Elçilerin İşleri 12. İsa, Petrus'un bir şehit olarak öleceğini önceden bildirdi: Yuhanna 21:18-19

²²⁷ Bazı kişiler, İsa'nın diğer uluslardan olan bir kadına söylediklerinden alıntı yaparlar: "*Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim*" (Matta 15:24), ama onlar size İsa'nın bu kadının kızını iyileştirmek için ilerlediğini söylemezler! (İsa'nın Yahudi olmayan kişilere verdiği hizmet ve onlara gösterdiği şefkat hakkında daha fazla örnek görmek isterseniz, şu ayetlere bakınız: Matta 12:41-42; 21:33-43; Luka 9:51-55; 10:30-36; 17:11-19; Yuhanna 4; 1. Yuhanna 2:1-2; Luka 24:45-48.)

²²⁸ Mezmur 68:18; 110:1; Mezmur 24.

²²⁹ "İsa, Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında **oturdu**. Çünkü günahlarımızdan arınmamızı O sağladı." (İbraniler 1:3). "*Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu.*" (İbraniler 10:11-12) Aynı zamanda İbraniler 8:1; 12:2 ve Vahiy 3:21'e bakınız.

BÖLÜM 26: DİNDAR VE TANRI'DAN UZAK OLMAK

²³⁰ Yakup 2:18; Matta 5:13-16; İbraniler 11

²³¹ Tanrı, yönetimlere halklarını savunma hakkını verir ve aynı zamanda onlara "kılıcı", "kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet etmek" için kullanmak üzere kullanma sorumluluğunu da yükler (Romalılar 13:1-4; Yaratılış 9:6), Tanrı'nın gerçeğini yaymak için şiddet kullanmak, İsa'nın verdiği örnek ve öğretişleri ile kesin bir karşıtlık içindedir. İsa şöyle dedi, " *Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, **düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin**, öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem de iyilerin üzerine doğurur; yağmurunu hem doğruların hem de eğrilerin üzerine yağdırır. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur?*

Vergi görevlileri de öyle yapmıyorlar mı? Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz?” (Matta 5:43-47). Kuran ise, bu sözlerin tamamen aksi olan şu ifadelere yer verir: “**Kitap ehli’nden Allah’a ve ahiret gününe iman etmeyenler, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayanlar ve hak din olan İslamı din edinmeyenler ile boyun eğip kendi elleri ile Cizye verinceye kadar savaşın**” (Kuran Sure 9:29).

²³² “Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: **Birbirimizi sevelim. Şeytan’a ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Çünkü kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü**” (1. Yuhanna 3:11-12). Kayın’ın Habil’i öldürmesine neden olan iki itici güç, Şeytan ve kıskançlıktı (Matta 27:18 ile kıyaslayın).

²³³ Kuşukuların klasik meydan okumalarına nasıl karşılık vermeli? “Kayın karısını nereden buldu?” Yaratılış 5. bölüm, ilgili yanıtı sağlar. Adem ve Havva’nın başka “oğulları ve kızları” vardı (Yaratılış 5:4). Öyle görünüyor ki, Kayın kız kardeşlerinden biri ile evlendi – bu evliliğin genetik açıdan herhangi bir zararlı etkisi henüz söz konusu değildi. Daha sonra, Tanrı bu tür evlilikleri yasaklayacaktı. Ve öldürüldükten sonra Habil’e ne oldu? Habil’in bedeni toprağa döndü, ama canı ve ruhu Cennet’e gitti, çünkü Tanrı onun günahlarını bağışlamış ve onu imanının temelinde doğru ilan etmişti. İbraniler 11:4

²³⁴ Musa ve diğer peygamberler, Nuh’un zamanındaki evrensel tufanı ve jeolojik açıdan yeryüzü kabuğunun kabarmasını tanımlamışlardır: Yaratılış 7 & 8; Mezmur 104:6-8; Eyüp 22:16; Matta 24:37-39; 2. Petrus 2:5-6.

BÖLÜM 27: AŞAMA 1: TANRI’NİN ÖNCEKİ PROGRAMI

²³⁵ Kutsal Kitap’ın her kısmı farklı şekillerde şu üç konunun biri ile ilişkilidir: **I.** Tanrı ne yaptı? **II.** Tanrı ne yapıyor? **III.** Tanrı daha neler yapacak? Teolojik terimler aracılığı ile Kutsal Yazılar’daki bu üç konu şu şekilde sınıflandırılır: **1) Aklanma** = Müjde’ye inandığınız zaman, Tanrı sizi sizin *konunuzda* mükemmel doğru olarak ilan eder (Romalılar 3-5). **2) Kutsallaşma**= Tanrı, bir imanlı olan size **uygulamanızda** doğru yaşamanız için hayatınızda işler. (Romalılar 6-8 ve 12-15) **3) Yüceltme**= Cennette hem konum hem de uygulamanızda **mükemmel doğru** olacaksınız. (Vahiy 21 & 22)

²³⁶ Richardson, Don. *Lords of the Earth*. Oxnard, CA: Regal Books; 1977, sayfa 354. (Don Richardson’un yazdığı bir yamyamın imanlı olma-

sı ile ilgili bir başka klasik öykü için şu kitabı okuyun. *Peace Child*. Oxnard, CA: Regal Books, 1975.)

²³⁷ Elçilerin İşleri 26:9-11; 7:58-60; 8:1-3; 9:1-2

²³⁸ Elçilerin İşleri 9:1-31; aynı zamanda Elçilerin İşleri 11; 13-14; 16-28 bölümlerine de bakınız (Elçilerin İşleri'nde 22 ve 26. bölümlerde Pavlus bize nasıl tövbe ettiğini anlatır). Aynı zamanda Galatyalılar 1:13,23; Filipililer 3:6; 1. Korintliler 15:9; v.b.

²³⁹ Kutsal Kitap'a özgü terimler içinde "kutsal" Tanrı için *ayrılmış* biridir; Tanrı'nın bağışlama ve doğruluk şekline iman aracılığı ile Tanrı tarafından *kutsal ilan edilmiş* olan kişi. Ölmüş, belirli kişileri "kutsallar listesine dahil etmek" ile ilgili insanların koyduğu gelenek ve bu şekilde onları "kutsallar" yapmak Kutsal Kitap'taki öğretişin tamamen karşıtıdır (bakınız Yasa'nın Tekrarı 33:2-3; Mezmur 30:4; Süleyman'ın Özdeyişleri 2:8; Daniel 7:21-27; Matta 27:52; Elçilerin İşleri 26:10; Efesliler 1:1; 2:19, v.b).

BÖLÜM 28: AŞAMA 2: TANRI'NİN ŞİMDİKİ PROGRAMI

²⁴⁰ Pek çok kişinin farkına varmadığı şey, korunma için bu tür yöntemler kullandıkları zaman, düşman ile aynı safta yer almalarıdır. Yasa'nın Tekrarı 18:10-14; Yeşaya 47:13; Elçilerin İşleri 19:19; Galatyalılar 5:19-21.

²⁴¹ 1. Yuhanna 2:1; Yuhanna 14-16

²⁴² 1. bölümde, Ahmed'den aldığımız bir elektronik postayı aktarmıştık, Ahmed şunları yazıyordu: "...Kutsal Kitap'ımızın orijinalinde ve Eski Antlaşma'da da Muhammed'in gelişi hakkında ön bildiriler vardır, şimdi dahi... bozulmuş maddeden söz etmek gereksiz.."

²⁴³ Pentikost sözcüğünün anlamı *ellincidir*. Pentikost, İsraililerin Tanrı'ya sağladığı bereketler için teşekkür edildiği bir Eski Antlaşma kutlamasıdır (Levililer 23:16). Tanrı, nihai bereketi başlangıçtan beri bu Pentikost Günü'nde yeryüzüne göndermeyi planladı: Kutsal Ruh'u!

²⁴⁴ 1. Korintliler 12:27; Efesliler 4:21; 5:25-32; Vahiy 19:7-9; 22:17; Yuhanna 3:29

²⁴⁵ 1. Yuhanna 1:8-10; 2:1-2; Romalılar 6-8

²⁴⁶ Yanlış düşüncenizden tövbe ettiğiniz ve günahlarınız için ölen ve tekrar dirilen Rab İsa Mesih'e inandığınız an, "*Mesih İsa'ya vaftiz ediliyorsunuz*" (Romalılar 6:3). Bu vaftiziniz su ile olmaz (su vaftizi daha sonra gelir), ama Kutsal Ruh ile vaftiz olursunuz (Romalılar 6:1-5; Elçilerin İşleri 1:5; 1. Korintliler 12:13). "*Bir şeye vaftiz edilmek*" "bir şey ile

birleşmek, özdeşleşmek” alamına gelir. İman ettiğiniz zaman, O’nun günahsız Oğlu ile “birleşmiş olanların hepsi”nden oluşan Tanrı’nın Kendi ailesinin bir parçası olursunuz (Romalılar 6:5). Yeni, sonsuz konumunuz “Mesih’te”dir.

²⁴⁷ Elçilerin İşleri 24:15; Luka 14:14; Yuhanna 5:28-29; Daniel 12:2; Vahiy 20:6,11-15; Vahiy 22:12

²⁴⁸ 2. Korintliler 5:10. Kutsal Yazılar’da, imanlıların alacağı en az beş farklı taçtan söz edilir (kupalar/ödülleri): 1. Korintliler 9:25; 1. Petrus 5:4; Yakup 1:12; 1. Selanikliler 2:19-20; 2. Timoteos 4:8. Bu taçlar, bizim kendi yüceliğimiz için değil, O’nun yüceliği (Vahiy 4:10) için olacaktır. Rab, kurtardığı insanların O’nun adı ile ve O’nun yüceliği için yapmış oldukları iyi işlerin hiçbirini unutmayacaktır (Matta 10:41-42; İbraniler 6:10).

²⁴⁹ Şeyh, Belkıs. *I Dared to Call Him Father*. New York: Fleming H. Revell Company, 1978; sayfa 53.

²⁵⁰ 1. Yuhanna 2:27; Yuhanna 4:14; 14:26; 16:13; Yeremya 31:33-34; Efesliler 4:21

²⁵¹ Mekanik bir şekilde bir dua okumak ve Tanrı ile gerçekten temas kurmak ve dualarımıza Tanrı’dan yanıt almak arasında önemli bir farklılık vardır. Romalılar 8:26-27; Efesliler 6:18; 1. Yuhanna 5:14-15; Yuhanna 14:13-14; 15:7; Filipililer 4:6-9

²⁵² Romalılar 12; 1. Korintliler 12; Efesliler 4

²⁵³ 2. Korintliler 3:18; Filipililer 1:6; 3:20-21

BÖLÜM 29: AŞAMA 3: TANRI’NİN GELECEKTEKİ PROGRAMI

²⁵⁴ Birkaç sayfa sonra Eski Antlaşma’dan peygamberlerin Mesih’in yeryüzüne ikinci gelişi önceden bildiren ve O’nun dönüşüne eşlik edecek olayları önceden tanımlayan birkaç ayet okuyacağız. Gözden geçireceğimiz bazı bölümler şunlardır: Zekeriya, bölüm 14; Daniel 7:13-14; Mezmur 72 ve Yeşaya 9:6-7.

²⁵⁵ 1. Selanikliler 4:13-18; 1. Korintliler 15:51-58

²⁵⁶ Bakınız bölüm 28; başlık: İKİ YARGI GÜNÜ

²⁵⁷ Efesliler 5:27 ayetini ve bu ayetin çevresindeki ayetleri okuyun. Bu önemli konuya, TEK TANRI TEK MESAJ’ın 10. bölümünde değinilir. Kutsal Yazılar, Rab’bi sürekli olarak “Damat” ve O’nun halkını “Gelin” olarak resmederler. Evlilik –ideal şekli ile– Rab Tanrı’nın, halkı ile sonsuzluk boyunca tadını çıkarmayı planladığı yakın ruhsal ilişkinin bizlere

soluk bir fikrini vermek amacıyla tasarlandı (Yeşaya 54:5; 62:5; Mezmur 45; Ezgiler Ezgisi; Hoşea 2:16, 19, 20; Matta 9:15; 25:1-13; Yuhanna 3:29; 2. Korintliler 11:2-3; Efesliler 5:22-33; Vahiy 21:2, 9, 22:17).

²⁵⁸ Matta 24:21; Vahiy 7:14; Büyük Sıkıntı'nın eksiksiz tam tanımı Vahiy 6-19 bölümlerinde bulunur.

²⁵⁹ Romalılar 11:26-27. **Not:** Bu olay, Yaratılış 37-45'de yer alan Yusuf'un öyküsünde önceden resmedilir. Şaşırtıcı benzerlikler mevcuttur!

²⁶⁰ 1. Korintliler 15:45-47; Romalılar 5:12-21. “İlk Adem” ve “Son Adem” gibi terimlerden, aynı zamanda TEK TANRI TEK MESAJ'ın 16. bölümünde söz edilir. Adem'in günahı nasıl tüm insanların ölmesine neden olduysa, aynı şekilde İsa'nın doğruluğu ve dökülen kanı iman eden herkes için sonsuz yaşamı yeniler.

²⁶¹ 2. Selanikliler 1:7-10; Vahiy 19:6-14; Yahuda 14; Zekeriya 14:5

²⁶² Yeşaya 53:7; Yuhanna 1:29; Vahiy 5:5; 2. Selanikliler 1:5-10; Yuhanna 3:17-18; 12:47; Daniel 9:24-27; Yeşaya 53'ü Zekeriya 14 ile karşılaştırın. Aynı zamanda bu bölümlerde yer alan “sıkıntı” ve “yücelik” terimleri arasındaki zıtlılar üzerinde düşünün: Luka 24:25-26; 1. Petrus 1:10-12; İbraniler 2:9; Filipililer 2:5-11; Mezmur 22; v.b.

²⁶³ 72. Mezmurun başlığı şöyledir: *Süleyman'ın bir Mezmuru*. Bu Mezmur her ne kadar: “*İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor*” (Mezmur 72:20) sözleri ile son bulsa da, bu Mezmuru Süleyman'ın yazdığı düşünülür. Bu ayet, Mezmurlarda bulunan beş-kitap bölümünün ikincisinin sonunda işaretler ile bildirilir. Davut, Mezmurların ikinci kısmının ilk yazarıydı.

²⁶⁴ Sonsuza kadar kim yargılanacak? “**Korkaklar** ve **inanmayanlar**,” yani, ailelerinin ve dostlarının söyleyebileceklerinden ve yapabileceklerinden korktukları için Tanrı'nın mesajına hiçbir zaman inanmayanlar. İsa yeryüzündeyken, dinleyicilerini açıkça uyardı, “*Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun... Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben baba ile oğulun, anne ile kızın, gelin ile kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak. Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.*” (Matta 10:28, 34-37).

BÖLÜM 30: GELECEKTEKİ CENNETTEN GÖSTERİLEN BÖLÜMLER

²⁶⁵ Matta 13:24-30. İsa'nın bu benzetmesi iyilik ve kötülük karışımının yalnızca sınırlı bir zaman için mevcut olacağını ilan eder.

²⁶⁶ Vahiy'in ilk bölümünün artan kısmı Rab İsa'nın huşu veren bir tanımlamasını sağlar – kitapların, filmlerin ya da dinlerin çoğunda görülen İsa portresinden şaşkıncu bir farklılıktaki İsa portresi.

²⁶⁷ Markos 3:14-19; Yuhanna 19:26-27; Yuhanna Kutsal kitap'taki şu kitapları da kaleme aldı: *Yuhanna Müjdesi*; 1. *Yuhanna*; 2. *Yuhanna*; 3. *Yuhanna ve Vahiy*.

²⁶⁸ Yeşim taşının değişik renkleri vardır. Akik taşı genellikle parlak yarı şeffaf bir kırmızı rengindedir. Akik taşı, ışığa tutulduğunda, rengi derinleşir ve çoğalır.

²⁶⁹ Tahtın üstünde kimin oturduğuna bakın. Yeşaya 6'yı (TEK TANRI TEK MESAJ'ın 15. bölümünde sunulan görünüm) Yuhanna 12:36-41 ile karşılaştırın.

²⁷⁰ Yararatılış 12:2-3; Matta 1. (Tanrı'nın İbrahim'e verdiği vaatler hakkında daha fazla bilgi edinmek için TEK TANRI TEK MESAJ kitabının 20. bölümüne bakın.)

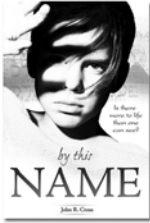
²⁷¹ Örneğin, ilk kez Çin'de anlatılan klasik Sinderella masalı aynı zamanda Avrupa, Amerika, eski İran, Irak, Mısır, Kore, Hindistan v.b. gibi ülkelerde de tanınır. Her ülke kendine özgü bir versiyona sahiptir, ama konular hep aynıdır. Kurtarıma ve sonsuz yaşama duyulan bir özlem dünyanın her yerindeki insanların yüreklerine yerleştirilmiştir. Süleyman şunu yazdı: *"Tanrı her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu; yine de insan Tanrı'nın yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz."* (Vaiz 3:11)

EK KAYNAKLAR

Aşağıdaki kitapların her biri, kendi eşsiz üsluplarına sahiptirler. TEK TANRI TEK MESAJ kitabında olduğu gibi her biri, tek gerçek Tanrı'nın öyküsü ve mesajının net ve kronolojik bir sunumunu sağlar.

BY THIS NAME (Yazan: John R. Cross)

www.goodseed.com

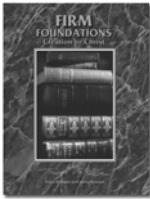

Tanrı'nın öyküsünün ve mesajının bu çekici ve çok iyi betimlenmiş düzenlemesi, peygamberlerin tüm yazdıkları, bir bilmecenin parçaları uyumlu bir şekilde bir araya getirilip birleştirilmişcesine birbirlerini tutmaktadır. Çoktanrıcuları, zihin karışıklığından netliğe yönlendirmek için özellikle tasarlanmış olmasına rağmen, BY THIS NAME adlı bu kitap, Kutsal Kitap hakkında çok az şey bilen ya da hiçbir şey bilmeyen

herkes için yazılmıştır.

FİRM FOUNDATIONS (Yazan: Trevor McIlwain)

www.ntm.com

Kutsal Yazılar'ı diğer insanlara öğretmek isteyenler için tasarlanmıştır; FIRM FOUNDATIONS kitabının elli kronolojik çalışması önce Filipinler'deki kabile halklarına öğretildi ve eğitim ve kültür konularında çok büyük farklılıklara sahip kişilere Tanrı'nın mesajını iletmek amacı ile büyük başarı kazanılarak kullanıldı.

DOĞRULUK YOLU (Yazan: P. D. Bramsen)

www.twor.com

Bu tüm Kutsal Kitap'ı çalışma dizisi, Batı Afrika Senegal'deki Müslümanlar için ilk kez Wolof dilinde 15 dakikadan oluşan yüz radyo programından meydana gelir. DOĞRULUK YOLU dünya üzerindeki radyo yayınları için 70'den fazla dile çevrilmiştir ya da çevrilmektedir.